

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

විකිරණශීලී බන්ධන වස්තු පනත් කෙටුම්පත [නි. 1382] :
පළමුවන වර කියවන ලදී.

රේගු සම්මතය [නි. 1384] :
අසුරන ලද හෝ වලට අපනයන නිරූ ගාස්තු

මුදල් පනත : ආඥාව [නි. 1418] :

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1449] :
දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1505]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

கதிர்வீச்சுக் கணிப்பொருள்கள் மசோதா : [ப. 1382]

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

சுங்கத் தீர்மானம் [ப. 1384] :

கட்டப்பட்ட தேயிலை ஏற்றுமதித் தீர்வை

நிதிச் சட்டம் : கட்டளை [ப. 1418] :

நிதி (திருத்த) மசோதா [ப. 1449] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1505]

Volume 79

No. 8

Sunday

28th July 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

RADIOACTIVE MINERALS BILL [Col. 1382] :

Read the First time

CUSTOMS RESOLUTION [Col. 1384] :

Export duties on Packeted Teas

FINANCE ACT : ORDER [Col. 1418] :

FINANCE (AMENDMENT) BILL [Col. 1449] :

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 1505]

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

සහ මෙසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
ලදී.

பிரதிநிதிகள் சபை

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளைமிடப்பட்டது.

House of Representatives

Ordered to lie upon the Table.

1968 ဇူလိုင် 28 စနေ ဇွဲဝိသု

ஞாயிற்றுக்கிழமை, 28 ஜூலை 1968

Sunday, 28th July 1968

Regulation made under Section 24 of the Rent Restriction Act (Cap. 274).—
[The Hon. Hurulle on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information and Broadcasting.]

අ. සා. 2 ට මන්ත්‍රි මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු එස්. සී. පර්ලි කොරයා] මූලාසනාරූඪ විය.

සහ මෙසය මත තිබිය යුතුයයි නිශේඛ කරන
ලදී.

சபை, பி. ப. 2 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் கௌரவ எஸ். சி. ஜே.வி கொறையா தலைமை தாங்கினார்கள்.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

The House met at 2 P.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

කෙටුම්පත් පණත පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

විසිරණශීලී බවින් වස්තු පතන්

කෙටිමිපත

ဇိဗိ ခြေခံသို့ ဗိဇ္ဇာနိသိ

கதிர் வீச்சுக் கனிப்பொருள்கள் மசோதா

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

RADIOACTIVE MINERALS BILL

PAPERS PRESENTED

Supplementary Estimate No. 13 of 1967-68.—[*The Hon. Hurulle on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications.*]

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

Supplementary Estimate No. 14 of 1967-68.—[The Hon. Hurulle on behalf of the Minister of Home Affairs.]

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

A set of Regulations made under Section 6 of the Food Control Act (Cap. 171). —[The Hon. Hurulle on behalf of the Minister of Agriculture and Food.]

"to provide for the regulation and control of the mining, production and treatment of radioactive minerals and substances, and to provide for matters connected therewith or incidental thereto."

පිළිගත් වන ලද්දේ කර්මාන්ත හා සිවර කට
සතු ඇමති ගරු ඩී. පී. ආර්. ඉන්ද්‍රජිත් විසිනි.
1968 ජූලි 29 වන සඳු දෙවන වර කියවිය යුතු
යයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන
ලදී.

கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர் கௌரவ
டீ. பி. ஆர். சூணவர்தன அவர்களால் சமர்ப்பிக்க
ப்பட்டது. 1968 ஜூலை 29, திங்கட்கிழமை இரண்டாம்
முறை மதிப்பிடப்படவேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட
வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. D. P. R. Guna-wardena, Minister of Industries and Fisheries ; to be read a Second time upon Monday, 29th July 1968, and to be printed.

ரேலு ஸமீகலய :

மன்றி மன்கலயயே ருஸவீதி

சபை அமர்வு

SITTINGS OF THE HOUSE

ரூ. சே. ஈர். சயலர்மன (ரூசு அமலி ஸன அலாஸனாதுலானேன் ஈர்ஈக ஸா விரேலு கலயது பிலிரெ அமலினேன் ஸார்லிமேன்து லேகலி)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இரா ஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

மேல யோசனாவ மல ருதிரிபன் கரலி :

“அத தின விர ஸுமேதி மன்றி மன்கலய 1968 ஸ்ரீ மக 29 வுலி ஸ்ரூ. ஈ. 2 வன நெக் கல துலய ஸ்ரூய : உதின் ஸா ருஸவீதி ஸுலன்வீமே

“மே யோசனாவ ஸுஸி பதயேலி பல கரது லுலன தின பவன் துலான்லக வன பரிதி, மேலி லப லேலனயேலி I வலி திரயேலிஸதன் ஸான்கல ஸமீலன்லயேன் ல் லபலேலனயேலி II வலி திரயேலி அதுரூப ஸலனனலி துன்லா அலி ஸாஸ்து ப்ரலாஸு அதுல ரேலு ஈாஈ பனன ஸலனே திர லுத ஈய கல ஸ்ரூ லல ஸா ஸேலய ஸ்ரூ லல 235 வலி அலகாரய வன) ரேலு ஈாஈபனனே 10 வலி வலன்லய ஸலனே மே ஸலாவ திரஸு கரலி.

லபலேலனய

I வலி திரய
ஸான்கல

II வலி திரய
ப்ரலாஸு

ரூ. ஸ.

கலதலி ஸோ அலுலிதலி பதலலிதன் அலுலன தலலனயக் அலிவ அதுரன லுத நே—

(அ) பிலன தலலனயக் ஸோ ஸோலிதன் கலலயக் ஸா மூதிர லேலலயக் ஸலிதல			
(ஈ) கலலா லேலெக் ஸேலிலயக லலன லுத	
(ஈ) கலதலி காலனயக லலன லுத	
(ஈ) லி ஸேலிலயக லலன லுத	
(ஈ) பன் ஸேலிலயக லலன லுத ஸோ	
(ஈ) லேகலலலர பலுக் மூல ஸலித ஸுலுலலல லலன லுத	

} ரான்லலகல 0.25 லுலிதன்

“லுலாவே அதுரன லுத பிலித லுலா நே ” ஸோ ப்ரலா. “ரேலு ஈய கலலிளே அதலய பரிதி மே அலலயல ஸன லேன வலனன் வலன ” ஸன வலன லேலெக் ஸேலிலயே ஸோ காலனயே ஸோ பிலகலலயே ஸுலுலிலல ஸதன் கல ஸ்ரூய.

ஸுலுலலல திலய ஸ்ரூ நே ப்ரலாஸுலேலி லுத லு ரா. 2.20 க் ஸோ கிலே ஸுலி 1 கல லுலி தோலய ஸ்ரூ ஸ.

பதுலிலய ஸலேலி லிலலா பாலய ஸதலா ஸகல கர ஸன்லா நே ஸலித

ஸேரனகலதலி ஸோ ஸேரன லுத பதுலிலலல அதுரன லுத ஸோ ...ரான்லலகல 0.25 லுலிதன்

அதுரன லுத நேலல அலனயன ஸாஸ்து

காலலேலா ஸேய தின ஸில யேலேன லேலன தினயக மேன் வில ஸ்ரூய.”

ப்ரஸுதல விலகன லேன், ஸலாஸலிதன வில.

லில லிலுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ரேலு ஸமீகலய : அதுரனலுத

நேலல அலனயன ஸாஸ்து

ஈங்கத் திரமான்ம : கட்டப்பட்ட தேயிலை
ஏற்றுமதித்திரவை

CUSTOMS RESOLUTION : EXPORT DUTY ON PACKETED TEA

கல தலன லுத விலதய ஸல துலன் பலன்லது பிலித நியேலே கிலவன லுத. லில அலல ப்ரஸுதல (ஸ்ரீ 22.)

ஜூலை 22 ஆம் தேதிய லில மீதான லுதலிலைக்கப் ப்ெற்ற லிலாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டலை வாலிக்கப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[22nd July.]

சேஷ ஸ்ரீமநி:

அஹம்ஸம் ஓம் ஸ்ரீமநி

நே பஹுமீநி பிஓ கபரஸக நஹ ஓடி நமீ பிஓ கபரஸே “ ஓகாவே
அஹம்ஸம் ஓம் பிஓஹி ஓகாவே ” ஹே “ ப்ரஹ்ம ஓம் ஓகாவே
பிஓஹி ஓம் பிஓஹி ஓம் பிஓஹி ஓம் பிஓஹி ” ஓம் பிஓஹி
பிஓஹி ஓம் பிஓஹி.

நே பஹுமீநி, காவஸக ஹே அஹி நமீ பிஓ காவஸே அஹி பஹுமீநி
பஹ் பிஓ பிஓஹிஹே அஹி நே ப்ரஹ்மஸே ஓம் ஓம் காவஸே பிஓ
பிஓஹி ஓம் பிஓஹி.

நே பஹுமீநி கிஹி ஹே ப்ரஹ்மஸே ஓம் ஓம் அஹி 1/10 காவ
ஹே ஓம் 2 காவ ஓம் ஓம் ஹே ஓம்.”—[ஓம் பிஓஹி]

“ இதைகத்துள்ள அட்டவணையின் நிரல் I இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவ்வட்ட
வணையில் நிரல் II இல் தரப்பட்டுள்ள ஒத்தபதிலில் காட்டப்பட்டுள்ள வீதப்படி ஏற்றுமதித் தீர்வை இத்
தீர்மானம் கசெற்றில் பிரசுரிக்கப்படுந் தேதி முதல் செலுத்தப்படல் வேண்டுமென (235 ஆம் அத்தியாயமான)
சங்கக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 10 ஆம் பிரிவின் கீழ் இச்சபை தீர்மானிக்கிறது.

அட்டவணை I

நிரல் I

பொருள்

நிரல் II

வீதம்

ரூ. ச.

தாள் அல்லது அலுமினிய மென்தகடை உள்ளுறையாகக் கொண்டு கட்டப்பட்ட
தேயிலை—

- (அ) பொலிதின் பை அல்லது மேலுறையுடன் கூடியதும் அவற்றின் மேல்
சுட்டுத்துண்டு அச்சடிக்கப்பட்டதும்
- (ஆ) சிறு பெட்டியில் அடைக்கப்பட்டதும்
- (இ) அட்டைப் பலகையினாலான பெட்டியில் அடைக்கப்பட்டதும்
- (ஈ) மரப் பெட்டியினால் அடைக்கப்பட்டதும்
- (உ) கயிற்றுக் கூடையில் அடைக்கப்பட்டதும்
- (ஊ) மூலைப் பொறு மட்டும் கொண்ட சிப்பத்தினுள் அடைக்கப்பட்டது

இருத்தல் ஒவ்வொன்றும்
0.25 சதம்

தேயிலைச் சிப்பம் அடைக்கப்பட்ட உறை சிறுபெட்டி அல்லது பெட்டி அல்லது
மேலுறையில் “ இலங்கையில் அடைக்கப்பட்ட தூய இலங்கைத் தேயிலை ”
அல்லது முதன்மைச் சங்கச் சேகரிப்பாளரின் கருத்துப்படி அதே பொருளை
வெளிப்படுத்தும் வேறு சொற்கள் தெளிவாகப் பொறிக்கப்பட வேண்டும்.
ஒரு சிப்பத்தின் தேறிய நிறை 20 இருத்தல் அல்லது ஒரு கிலோ கிராமுக்கு
மேற்படக் கூடாது.

நீரில் அமிழ்த்தி நுகர்வதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட அடிதாள் அல்லது வடி
துணியால் ஆகிய பையிலுள்ள தேயிலை

இருத்தல் ஒவ்வொன்றும்
0.25 சதம்

தேயிலைப் பை ஓர் மேலுறையால் மூடப்பட்டிருப்பின் “ இலங்கையில் அடைக்
கப்பட்ட தூய இலங்கைத் தேயிலை ” அல்லது முதன்மைச் சங்கச் சேகரிப்
பாளரின் கருத்துப்படி அதே பொருளை வெளிப்படுத்தும் வேறு சொற்கள்
அம்மேலுறையில் தெளிவாகக் குறிக்கப்படவேண்டும்.

தேயிலைப் பைகள் ஒரு பெட்டியில் அடைக்கப்பட்டிருப்பின் அப் பெட்டியிலுள்ள
பைகளின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு பையிலுள்ள தேயிலையின் தேறிய
நிறை 1/10 அவுன்சு அல்லது 2 கிராமிற்கு மேற்படக்கூடாது ”—[கௌரவ வன்னிநாயக்க]

ප්‍රේම සම්මතය :

අසුරන ලද තේ වල අපනයන ගාස්තු

"That this House resolves under Section 10 of the Customs Ordinance (Chapter 235), that with effect from the date on which this resolution is notified in the Gazette, export duty under the Customs Ordinance shall be levied and paid on each article specified in Column I of the Schedule hereto, at the rate set out in the corresponding entry in Column II of that Schedule.

SCHEDULE

Column I
ArticleColumn II
Rate
Rs. c.

Tea packed in an inner wrapper of paper or aluminium foil—

(a) with an outer wrapper or polythene bag and having a label printed thereon	} 0.25 per pound
(b) enclosed in a canister	
(c) enclosed in a paper board carton	
(d) enclosed in a wooden box	
(e) enclosed in a mat basket, or	
(f) enclosed in a packet with end seal only	

The wrapper, canister or carton or outer cover in which the packet of tea is enclosed shall be marked clearly with the words " Pure Ceylon Tea packed in Ceylon " or other words which in the opinion of the Principal Collector of Customs, convey the same meaning.

The net weight of tea in a packet shall not exceed 2.20 pounds or 1 kilo-gram.

Tea in a bag of filter paper or filter cloth containing tea which is prepared for consumption by the immersion of the bag in water. } 0.25 per pound

If the tea bag is enclosed in an outer cover, the words ' Pure Ceylon Tea packed in Ceylon ' or other words which, in the opinion of the Principal Collector of Customs, convey the same meaning shall be marked clearly on that cover.

If the tea bags are packed in a carton, the number of bags in the carton and the net weight of the tea in each bag shall be stated on the outside of the carton.

The net weight of tea in a tea bag shall not exceed 1/10 of an ounce or 2 grams".— [The Hon. Wanninayake.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහසම්මත කරන ලදී.

வினா மீண்டும் எடுத்த தீர்மானப்பெற்றது.

Question again proposed.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(යටියන්තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

I should like to know the implications of the Motion before the House because the Hon. Minister of Finance was not in a position to really explain its implications. Now that the Hon. Minister of Commerce and Trade is here can we have an explanation from him on the basis of which we can debate this? Otherwise, we have to go on a surmise.

ලරු හිසු ප්‍රනාන්දු (වාණිජ හා වෙළඳ
අමති)

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ—வர்த்தக, வியாபார அமைச்சர்)

(The Hon. Hugh Fernando—Minister of Commerce and Trade)

Explanation of what?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The whole question of packeted tea.

ලරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

They have allowed a reduction of 15 per cent duty on packeted tea.

අසුරන ලද තෝ වල අපනයන ගාස්තු

ද සොසිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Is the object to help the producer ?

ගරු සු. බී. චන්තිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ பூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

What is the clarification you desire?

அவர்கள் சிவ. சிவ. பேசுவார்கள்

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You moved the Motion and in doing so you should have explained the full implications of it, but you were unable to do that. I want the Hon. Minister concerned to give us an explanation.

ගරු හිසු ප්‍රකාන්ද

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

மினுவாங்கொட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

Exporters.

ද සොසිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

May we adjourn the Debate?

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am prepared to have a debate on this question.

കർമ്മാഭിമുഖം

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

This has to be finished today.

දේශ සම්මතය :

අසුරන ලද තේ වල අපනයන ගාස්තු

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

We will take it up tomorrow.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Why must it be debated today itself?

ශ්‍රී ඩිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

By about 3 o'clock I will be able to give a full explanation.

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

May I suggest that we continue this Debate and permit the Minister to reply?

ශ්‍රී ඩිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

It was brought to my notice only now. I have called for the papers.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

After the Hon. Minister replies if we need any further clarification with regard to certain matters will you permit us to raise them?

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If as a result of his explanation there is any further clarification you desire I shall allow you to speak.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All right. I am prepared to agree to that.

There has been a considerable amount of agitation on this question of packeted tea as a solution to the problem of falling prices of tea. Now, Sir, in this House I have urged the Government to realize what is the reason for the fall in prices of tea. It is not as if the consumer is getting any benefit from any reduction in the prices: the consumer abroad pays as much, if not more, for the tea he consumes whether it is in England, America or any other place. Prices so far as the consumer is concerned continue to remain the same, if not more. The producer does not get any benefit; the prices, so far as we are concerned, to the producer have continued to fall.

Now, one way they thought of meeting this situation was by having packeted tea exported instead of allowing European countries, particularly England, to do the packeting themselves—that we should undertake that job and we should export from Ceylon packeted tea. I wonder whether the Hon. Minister is aware that the Second Report from the Public Accounts Committee for 1967-68 issued in April 1968 refers to this question of packeted tea. The Auditor-General has drawn attention to this question of Ceylon tea being packeted in the United Kingdom. The report states:

“ according to the Executive Director, Ceylon Tea Propaganda Board, the advantages in having Ceylon tea packeted in the United Kingdom are that the duty on bulk tea is less than on packeted tea and that packeting abroad is done according to orders received and the likes of the people there.”

On that basis there have been some observations made. It goes on to say:

“Your Committee however note that there are great advantages on both a short-term and a long-term basis that can accrue from the export of packeted teas from Ceylon. Among these can be mentioned the following:

- (i) Ceylon teas of high quality can be used for blending with other Ceylon produced teas thereby increasing the sales of the latter;

தேடி விவரம் :

- (ii) In meeting the market response for Ceylon tea, the exported packet guarantees that what is given to the consumer is in fact Ceylon tea ;
- (iii) The proportion of Ceylon's earnings out of the international marketing of teas would be increased ; and
- (iv) As the Auditor-General has pointed out local packeting of teas would add to employment opportunities in Ceylon."

These are the points mentioned. But, mark you, they have a cautionary paragraph :

"Such an effort however, in a market within which competition is increasing, is bound to produce a variety of counter measures which would in turn require to be provided against. Your Committee, while recommending the idea to the Ministry, desire to stress the need for preparedness in regard to other measures that may be necessary arising out of the stepping up of activity in regard to this venture."

When a Minister presents a Motion which has implications such as these, you are going to have not consumer resistance but dealer resistance in Europe, the U. K., and Australia. I am told that dealers in Australia—the Minister can correct me if I am wrong—have already protested.

சென்னை சபை

(கௌரவ ஹி. பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

New Zealand.

அவர்கள் சபை. சபை. சென்னை

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Not only New Zealand but Australia also. Australia protested before New Zealand. So they both have protested. In the light of that the Minister must assure this House that steps are being taken to counteract them. Those are the implications I want to know about. This is one aspect of the matter.

I am also aware that the two officers of the Central Bank who made a fair study of the tea trade and the tea industry have, among the recommendations they have made—the hon. Member for

அவர்கள் சபை சென்னை சபை

(Mr. de Mel) drew attention to this report—pointed out that what is wrong with the tea industry is that we are beholden to a limited number of companies who do the selling of all our tea. The tea industry is monopolized by a handful of companies. The interlocking of directorates virtually leaves the monopoly in the hands of one group of individuals. A handful of directors are at the head of a large number of companies dealing with tea, and Ceylon really is at the mercy of these few individuals in Europe. All this is nicely set out in the report of these two individuals dealing with the whole question of the tea industry and what is wrong with the tea industry. I do not intend to discuss all that.

By the way, when I was Minister of Finance I made it a point in my Budget speech to draw attention to the rigging of the tea auctions in Colombo and suggested that we should take action. The gentlemen of the U. N. P., when they were on this side of the House, threw up their hands in holy horror that I should have suggested that such rigging was taking place at the tea auctions and that is why we are not getting fair prices. These are the gentlemen who supported wholeheartedly the big firms like Brooke Bond, James Finlay, Henderson and so on. It has taken them 3 years to learn what I urged in 1964 ; and now they are coming and telling us that everything is wrong with the tea industry. It is gratifying to know that even after 3½ years the U.N.P. can learn something.

சென்னை சபை. சென்னை சபை

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

சென்னை சபை சென்னை சபை

அவர்கள் சபை. சபை. சென்னை

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I think even the U. N. P's buying processes are in decay. That is the real meaning of your "சென்னை சபை"

රේගු සම්මතය :

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

These gentlemen draw attention to the fact that "after the sale the successful bidder may divide a lot purchased with not more than three others. Purchasers are allowed 7 working days after the date of sale to make payment . . ." and so on. In this way they form rings and prevent people from buying. This is one of the major factors which really determine the price of tea so far as Ceylon is concerned.

What the Hon. Minister, when he introduced this Motion, should have told this House is, first of all, how this reduction of duty is going to materially change that situation at the Colombo tea auctions. Because, whether you have packeted tea or not in the first instance your tea has to be bought at the Colombo tea auctions. Your packeted tea is not packeted outside the auctions. Under the law, all tea which is sent out or internally consumed has to go through the Colombo auctions which determine the price.

The Hon. Minister must tell us how this present proposal of his takes into consideration the rigging of tea auctions that is taking place at the Colombo tea auctions. In point of fact, in this connection their own Tea Commission's report is very important and very interesting. One of the recommendations made by your own commission on this subject is that you should hand over to your Consol-expo the internal packing and selling of tea. That is one of the proposals made by your own commission. I see that no effort is being made to implement this proposal.

Why do they suggest it ? Because it will force Consol-expo to come into the tea auctions and bid. One of the reasons why prices are maintained at the present level is that companies like Brooke Bond and so on are the sole buyers of tea at the auctions. Even for packeted tea, for instance, if they want to buy dust which they blend, you will find nobody else bidding. If you had your own internal

අසුරන ලද තේවල අපනයන ගිණිතු

packeting of tea handed over to Consol-expo, there would be some more competition at the auctions. You cannot merely come here and say that you are reducing duties in order to encourage tea exports. That is not the answer. This is an industry which has large international ramifications and however small your actions are they have their repercussions. We must know what has been done in order to meet those situations. When you go through this report you will be surprised at the number of people who are in this business.

Brooke Bond & Co. Ltd., the English and Scottish Joint Co-op. Wholesale Society Ltd., J. Lyons and Co. Ltd., and Typhoo Tea Ltd., together control about 85 per cent. of the U. K. retail market.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. මුර්. ඉයවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

It is a good article ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි භන්. භම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Yes, but this does not seem to have penetrated your minds.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. මුර්. ඉයවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

It has.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි භන්. භම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Well, I do not see the results yet. After all, we judge you by the results of what you are doing. Eighty-five per cent. of the London tea auctions is controlled by these people. The Hon. Minister who introduced the Motion must understand what that means. How does that affect Ceylon ? Our tea auctions are rigged. There are only a handful of people bidding at the auctions. The London tea

தேடி கமிஷன் :

auctions are controlled by a handful of companies. All those situations have to be met when you are dealing with this whole question of the tea industry.

During the Budget Debate I hope to go into this question again with particular reference to the role played by companies like Brooke Bond, James Finlays and various other companies, about what they do, what they have been doing up to date and what they are still doing. That is important. This is one of the earliest things to which we drew your attention.

Instead of devaluing the Ceylon rupee if you had taken some steps to control the auctions, half our problems would have been solved. This is their recommendation :

“Ceylon and other producing countries could yet take limited action to safeguard their national interests.”—

I must say that, in a sense, this is a pessimistic report, because according to them there is precious little we can do : they are so frightened to touch the powers these big companies wield, and their invincible position in the tea industry. That is what they are saying.

செ. ஜே. ஐ. ரீ. ஜயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Is that the report of the Tea Commission ?

அலர்சு உன். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

This is an article by Nalini Jeyapalan and A. S. Jayawardena in the Central Bank Bulletin for March 1968. They are even opposed to Ceylonization and nationalization. This is what they say :

“This concentration of power in the world's tea trade should make the advocates of ‘Ceylonization’ and ‘nationalization’ of the Ceylon Tea Industry cautious.”

அசூரன் லே தோலே அபதான அன்து

They are asking us to be cautious. You were only too ready to be cautious. You do not need our assistance to be cautious. “Caution” is the very word they use here. The Hon. Minister of State welcomes this suggestion because his philosophy is private trade and more private trade.

செ. வன்னினாயக்க

(கௌரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Mixed economy !

அலர்சு உன். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

What mixed economy ? They are even opposed to Ceylonization. I was trying to point out to you the remedy they are suggesting. This is what they say :

“Ceylon and other producing countries could yet”—

Mark the words !

—“could yet take limited action to safeguard their national interests if they are challenged, by establishing certain forms of ‘countervailing power’. Ceylon, for instance, might profitably think in terms of :

(a) developing new marketing outlets which would help to modify the influence of those forces controlling the world's trade in tea,”

In other words, they suggest, therefore, that in the traditional markets such as Australia, New Zealand, South Africa, England, the United States, and so on, you should not attempt to interfere too much, but think in terms of finding other outlets, new marketing outlets such as, perhaps, Eastern Europe and places like that.

“(b) abolishing the duty on the export of packeted teas, which might promote the sale of pure and better quality Ceylon blends abroad and so help to create the image of Ceylon tea in the mind of the consumer.”

I shall come to that later in a moment.

“(c) developing Ceylon's instant tea independently and without the ‘help’ or the co-operation of the ‘giants’ who

රේගු සම්මතය :

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

have mentioned earlier, the future of the tea industry appears to be linked with the development of instant or 'soluble' teas which are more convenient in preparation. It would not be wise therefore to trade away any formulae for instant or soluble teas developed by the Ceylon Tea Research Institute,...."

Is the Hon. Minister aware that some of the benefits of our research have been handed over to foreign companies? Instant tea is one of them. It is now being operated by a German firm in the south of Africa, I cannot remember in which country. Certain of the benefits of our activities have been handed over to somebody else. We are not the beneficiaries.

In point of fact there is another discovery that has been made, namely, the improvement of the quality of tea, of even inferior teas. My information is that that is also to be handed over to some foreign firm in order to promote that particular research.

"(d) if the two major tea producing countries, India and Ceylon who export about 76.8 per cent of total world exports take joint action to protect their interests, this might constitute a countervailing power to that of the few large firms who now control the tea market."

Those are the recommendations made by this committee.

Now, Sir, the Hon. Minister has reduced the export duty of packeted tea already. It is already in operation. I should like to ask, who is benefiting by this reduction in duty? That is the important thing. Has the Hon. Minister taken any action to see that this money either accrues to the benefit of the producer or to the consumer? Who gets the benefit? To understand that you must find out what happens at the Ceylon tea auctions.

The prices fetched at the auctions are outside whatever duty you pay. The duty is subsequently added on by the shipper when he exports the tea. That is taken into consideration in bidding at the auctions. So, the price at the auction is a lower

අයුරු ලද තේ වල අපනයන ගාස්තු

price, the duty being added on subsequently. What happens when you reduce the duty on tea in those circumstances? Who gets the benefit? Both or one of two parties; there is the shipper and the dealer. The shipper will pay less if he has already got a contract for a particular price over a period. The person who will benefit is the shipper or the dealer who has the contract. It will not accrue to the producer at all.

We have already seen that so far as the consumer is concerned, he is absolutely divorced from the cost of production of tea. Compared to what the producer gets, the consumers pay fantastic prices whether it is in the Middle East, in Europe or in any other place. The producer gets no benefit at all.

Who is getting the benefit of the twenty-five cent reduction in duty? My information is that the people who have benefited are the shippers and the dealers. Why should we reduce the duty for the benefit of the shippers and dealers? Why are we doing this? What is the purpose? How does it encourage the export of more tea? The reduction in the duty of packeted tea does not accrue to our benefit.

Take Iraq. Mr. Murad, on behalf of the Iraqi Government or some sort of corporation they have, buys tea in Ceylon. At what price does he buy? At cost plus charges. That is the basis on which he operates. Hereafter, he will do his packeting of tea for that part of the Middle East, in Iraq. In point of fact, Iraq buys tea not only for her consumption but also for export to surrounding areas like Kuwait, Iran, and so on. Mr. Murad will now get 25 cents extra if he buys packeted tea here. He will buy the same quantity, but he will get a benefit of 25 cents a pound. That is likely to happen. Where a person buys four to five million pounds of tea, this is a fair sum of money. On the other hand, Ceylon will get 25 cents a pound less foreign exchange as a result of this, because this 25 cents

දේශ සම්මතය :

will have to be paid at the other end: the duty is added on and it becomes f.o.b price. Where companies like Brooke Bond have their own associates at the other end, this will be shared between them. And where you have subsidiary agencies in Ceylon, they will share it with their principals abroad.

So, who are the people who are benefiting by this? What is it that you have done? What is the guarantee that you have increased the price for the producer? The only basis on which this can work satisfactorily is, if you have your own export organization for the purpose and build up your own sales organization in areas where you can compete satisfactorily. But there is no statement here, no guarantee here, that any sales organization of the kind that really was contemplated even in this Central Bank bulletin has been worked out by the Government or the Minister concerned. Therefore, we are really being asked to fatten the pockets of a handful of people, under the guise of exporting packeted tea.

What really has happened? You have handed over a substantial sum of money to dealers and shippers. And, in point of fact, so far as Ceylon is concerned we are getting 25 cents less foreign exchange on every pound of tea. That is really what has happened. Of Course, if you understand the technique of the tea auctions then you will understand this problem.

Therefore I am sorry, so far as we are concerned, we are not in a position to endorse this proposal because this is not going to benefit us. I have no doubt that when we come to discuss the Budget we will have to go into this whole question of the tea industry.

We have had occasion in this House to refer to the activities of the Tea Propaganda Board and the gentlemen who are lining their pockets, doing a cushy job. That is still continuing notwithstanding our criticism here. I am told that the latest is that Mr.

අසුරන ලද තේවල අපනයන ගස්තු

Chalmers is being re-appointed or allowed to continue for a further period of time.

Anyhow, we hope to raise all these questions when the Budget comes. At the moment, so far as this proposal is concerned, we think this is both ill-advised and wrongly conceived, really benefiting a handful of dealers. We do not see how this is going to benefit the consumer or the producer. This is not going to benefit the Ceylon producer; this will only benefit middlemen.

අ. හා. 2.34

ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන් නාව)

(திரு. டி. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்னை)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

ගරු කළානායකතුමනි, මේ යෝජනාව සම්බන්ධව මමත් වචන දෙක තුනක් කළා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ යෝජනාව ගැන මුදල් ඇමතිතුමා කළ කළාවෙන් අපට යමක් තේරුම් ගන්නට බැරි වුණා. එතුමා මූලික වශයෙන් කියා සිටියේ පැකට් කළ තේ රාත්තලකට අය කරන ගත 40 ක් දේශ බද්ද ගත 15 කින් අඩු කරනවාය යන්න පමණයි. එය දැන් ගත 25 ක් කර තිබෙනවා. ලංකාව තේ රාත්තල් දශ ලක්ෂ 470 ක් අපනයනය කළත් පැකට් කළ තේ වශයෙන් අපනයනය කරන්නේ තේ රාත්තල් දශ ලක්ෂ 5 ක් පමණය කියාත් මුදල් ඇමති තුමා කියන්නට යෙදුණා. මේ යෝජනාව පිළිබඳව එතුමා කළ සාමාන්‍ය විග්‍රහයෙන් අපට තේරුම් ගියේ එපමණයි.

අපේ ආර්ථික තත්ත්වය හුඟක් දුරටම රඳා පවතින්නේ තේ කර්මාන්තය උඩ බව කවුරුත් දන්නවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුවාට පසුව හුඟක් දුරටම මුදල් පිළිබඳ නීති රීති සකස් කළේත් ඒ අනුව කල්පනා කරලයි. විශේෂයෙන්ම රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් ඒවාගේම මේ විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර ක්‍රමයක් ඇති කිරීමෙන් බොහෝ දුරටම අදහස් කළේ තේ අපනයනය වැඩි කර ගැනීමටයි; තේ අපනයනයෙන් ප්‍රච්චත්තරම් විදේශ විනිමය ලබා ගැනීමටයි. මෙවැනි නොයෙක් පියවරවල් අරගෙන

රේගු සම්මතය :

[ඉලංකරත්න මයා.]

නිබ්බන්ධන මේ ආණ්ඩුවට වැඩි වාසියක්—
බලාපොරොත්තු වූ තරමේ වාසියක්—ලැබී
නැති බව අපට පෙනෙනවා. වර්තමාන
ගැන බැලුවත්, අපනයනය කළ ප්‍රමාණය
ගැන බැලුවත් ආණ්ඩුව මෙතෙක් පනවා
තිබෙන නීතිරීතිවලින් බලාපොරොත්තුවූ
තරමේ සහනයක් ලංකාවට ලැබී නැහැ.
මේ යෝජනා ක්‍රමයෙනුත් අපේ තේ
අපනයනය වැඩි වේවිය කියා අපට
පෙනෙන්නේ නැහැ. අපේ තේ ප්‍රධාන
වශයෙන්ම පිටරට ගෙන ගොස් එහිදී
පිළිගැනීම කර වෙළඳාම් කරන නිසා අපේ
තේවල තිබෙන අගය ලේකයාට දැන
ගන්නට බැරිය, එමනිසා මේ විධියට
ලංකාවේදීම තේ පැකට් කර පිටරට යවා
විකිණුවහොත් අපට එක්තරා අන්දමකින්
වාසියක් වේවිය කියා ගරු මුදල් ඇමති
තුමා කියන්නට යෙදුණා. දීර්ඝකාලීන වැඩ
පිළිවෙළක් අනුව බැලුවොත් සමහර විට
බලාපොරොත්තු ඇති කර ගන්නට
පුළුවනි. නමුත් දැනට නම් මේ වැඩපිළි
වෙළ කෙසේ තරම් සාර්ථක වේවිද යන
කාරණය ගැන සිතීමත් කණගාටුදායකයි.
මා විසින් එසේ කියන්නේ මේ නිසයි.
ආණ්ඩුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන තේ
කොමිෂන් සභා වාර්තාවේම සඳහන් වී
තිබෙන හැටියට අපේ තේ අධිරාජ්‍යය
දේශපාලන ලෝකයේ හැදින්වෙන අධි
රාජ්‍යයකට වැඩිය යුක්තීමත්. 1947 සිටම
නොයෙක් විධියට වැඩ කටයුතු කර—
දේශපාලන මට්ටමේ සාකච්ඡා කර, නැත්
නම් වෙනත් විධියේ බලපෑම් කර—
එක්තරා අන්දමක දේශපාලන නිදහසක්
ලබා ගන්නාට ආර්ථික වශයෙන්, විශේෂ
යෙන්ම තේ අධිරාජ්‍යය මේ ආකාරයට
පැවතීම නිසා අපට ඒ ලබාගත් නිදහ
සෙන් කිසිම වාසියක් ඇතිවී නැහැ. පාරි
භෝගිකයා ගැන බැලුවත් නිෂ්පාදකයා
ගැන බැලුවත් තත්ත්වය කණගාටුදාය
කයි. ලංකාවේ තේ නිෂ්පාදකයාට ලැබෙන්නේ
අඩු මිල ගණනක්. ඒ අඩුවීම අනුව
පිටරට පාරිභෝගිකයාට සහනයක් ලැබී
ලත් නැහැ. ඒ නිසා, මේ බදු නිදහසින්
ලැබෙන වාසියත් තේ පිටරට යවන උදව්
යට හා තේ පිටරට යැවීමට ආධාර කරන
වෙනත් නොයෙකුත් ආයතනවලට යාවිය
කියා අපට නිගමනයකට බසින්නට
පුළුවන්.

අසුරන ලද තේවල අපනයන ගාස්තු

පසුගිය කාලයේදී මේ රටේ තේ අපනය
නය බලාපොරොත්තු වූ ප්‍රමාණයට වැඩිවී
නැහැ. එසේ තේ අපනයනය වැඩි නොවී
මට හේතු කීපයක් තිබෙනවා. ඒවායින්
කැපී පෙනෙන හේතුවක් තමයි රටවල්
අතර තිබෙන ගිවිසුම් හරියාකාරව ක්‍රියාත්
මක නොකිරීම. ඒ සම්බන්ධයෙන් මීට
ප්‍රථමයෙනුත් මා සඳහන් කර තිබෙන කාර
ණයක් නැවතත් පෙන්වා දෙන්නට
සතුටුයි. අප බනිජ් තෙල් සංස්ථාව ඇති
කළේ විශේෂයෙන්ම තේ වෙළඳාමත්
සාර්ථක කර ගැනීමේ බලාපොරොත්තුව
ඇතිවයි. බනිජ් තෙල් සංස්ථාව පිහිටුවී
මේදී මේ රටේ තිබුණු පෞද්ගලික තෙල්
ව්‍යාපාර පවරා ගෙන එයින් යම්කිසි වාසි
යක් ලබා ගැනීමට පරමාර්ථය කර ගත්
තේ නැහැ. තෙල් සංස්ථාව පිහිටුවීමෙන්
වඩා සාර්ථක ලෙස තේ වෙළඳාම කර
ගෙන යන අතරම අපට වුවමනා තරමට
පෙට්රල් ගෙන්වා ගැනීමටත් අප අදහස්
කළා. තමුත්තාත්සේ දන්නවා, හුඟක්
අරාබි රටවල් අපේ තේ ලබා ගත් බව. ඒ
රටවල් අප සමග ඇති කරගත් තේ වෙළ
ඳාම දැන් හුඟක් පහත බැහැලයි තියෙන්නේ.
1960 වන විට ඉරාකය සමග අපේ
තිබෙන තේ මාකට් එකෙන් සියයට 12ක්
ඉන්දියාව අල්ලාගෙන තිබුණා. හුවමාරු
ක්‍රමය ප්‍රතිපත්තියක් කරගෙන වෙළඳාම්
කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වුණොත් තේ
පමණක් නොවෙයි අනිකුත් නිෂ්පාදන
යන් වුවත් අපනයනය කරන්නට අපට
පුළුවන් වේවිය කියන එකයි අප කල්පනා
කළේ. ඒ ක්‍රමය අනුව තේ රබර් සහ
පොල් පමණක් නොවෙයි, ලංකාවේ
කාර්මික නිෂ්පාදනයන් පවා පිටරට
හුවමාරු ගිවිසුම්වලට අඩංගු කරන්නට
පුළුවන්කම ලැබුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශ
යෙන් තමයි අද සපත්තු, විස්කෝතු සහ
බැටරි යනාදී නොයෙකුත් නිෂ්පාදන
පිටරටවලට යවන්නේ.

මේ පිළිබඳව කල්පනා කිරීමේදී අප
අදහස් කළා තේ වෙනුවට අපට පෙට්රල්
ලබා ගන්නට පුළුවන් වේවිය කියා.
ඉරාකය දෙස බලන විට අපට පෙට්රල්
දෙන්නට තරම් ශක්තියක් ඒ උදවියට
නොමැති බව පෙනෙනවා. ඒ රටේ
තිබෙන්නේ අමු තෙල්. එසේ හෙයින්
අපට ඒ රටින් ලබා ගන්නට සිදු වුණේ

රේගු සම්මතය :

රටඉදි. රටඉදි වලින් ඒ තරම් ප්‍රයෝජන
යක් ඇත්තේ නැහැ. තරමක ප්‍රයෝජන
යක් තමයි තිබෙන්නේ. [බාබා කිරීමක්]
කසිප්පුවලට විතරයි ඒක හුඟක් දුරට
සැහෙන්නේ. අපි රට ඉදි ආහාරයක්
වශයෙන් වතුකරයේ සහ පාසල්වල බෙදා
හරින්නට උත්සාහ කළා. එහෙත් එය
ඒ තරම් ජනප්‍රිය වුණේ නැහැ. එසේ
හෙයින් පෙට්‍රල් නිෂ්පාදනාගාරයක්
—තෙල් පෙරන කම්හලක්—ඇති කරන
නට අප කල්පනා කළා. අපි ඉරාකයෙන්
ඕනෑ තරම් අමු තෙල් ලබා ගන්නොත්
එහාට තොග ගණනින් තේ අපනයනය
කරන්නට පුළුවන් වේවිය කියා හිතා
ගත්තා. ඒ තෙල් පෙරන කම්හල දැන්
හදාගෙන යනවා. එහෙත් අමු තෙල්
ගන්නේ කොහෙන්ද? අමුතෙල් ගන්නේ
ඉරාකයෙන් නොවෙයි. අපේ තේ විකුණා
ගන්නට පුළුවන් ස්ථානවලින් නො
වෙයි, අමු තෙල් ලබා ගන්නේ. නැවතත්
අර කොම්පැනිකාරයන්ගෙනුයි, අමු තෙල්
ලබා ගන්නේ. දැන් දශ ලක්ෂ 500 කට
කොන්ත්‍රාත් එකක් අත්සන් කර ඉවරයි
එසේ කොම්පැනියන් සමග. ඔය කාරණය
නිසා අපේ අපනයන කටයුතු හුඟක්
දුරට පහත බැස තිබෙනවා. ඉරාකයෙන්
නැති නම් මැද පෙරදිග රටවලින්—අරාබිය
වටා ඇති ඇති රටවලින්—අමු තෙල් ලබා
ගන්නට අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට පුළුවන්
වුණ නම් හුවමාරු ක්‍රමය අනුව ඔය තරම්
තමන්ගේ විදේශ විනිමය පහත බස්වා
ගන්නට සිදු වන්නේ නැහැ.

අද දශ ලක්ෂ 500 ක කොන්ත්‍රාත්
එකක් අමු තෙල් සම්බන්ධයෙන් අත්සන්
කර තිබෙන නිසා රන් පවුම්වලින් එම
මුදල් ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. මෙය
රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිවල එක්
තරා ස්වරූපයක් හැටියට සලකන්නට
පුළුවනි. මේවා අහම්බෙන් නැති නම් ඉද
හිට සිදු වන දේවල් නොවෙයි. මිශ්‍ර ආර්ථික
ක්‍රමය ගැන කල්පනා කර බලන විට,
මිශ්‍රකම ඇති වී තිබෙන්නේ පුද්ගලික
ව්‍යාපාරිකයන් සහ රජයේ ආයතන සමග
විතරක් නොවෙයි, අධිරාජ්‍යවාදීන් සමගත්
අපි මිශ්‍ර වී සිටිනවා. දේශපාලන අධිරාජ්‍ය
වාදය තුරන් කිරීම සඳහා එදා කොතෙක්
දුරට පියවර ගත්තත්, මේ රජය බලයට
ආවැසින් පසු එය තුරන් කරන්නට
එතරම් පියවරක් නොගන්න බව පෙනේ.

අසුරන ලද තේවල අපනයන ගාස්තු

නවා. නැවතත් නව අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය
කට දොර හැර තිබෙන බව පෙනෙනවා.
යටියන්තොට ගරා මත්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය
එන්. එම්. පෙරේරා) කිව්වා වාගේ, එක්
තරා බියගුලු විධියකටයි මේ රජේරුතු
ලියා තිබෙන්නේ. සාමාන්‍යයෙන් කොමිටි
යක් මගින් වාර්තා කරන විට මූලික
වශයෙන් ඇමතිවරුන් සමග සාකච්ඡා
පවත්වනවා. පරමාර්ථ මොනවාද, මොන
අන්දමට—[බාබා කිරීමක්] ඒ කාලෙන්
එහෙමයි; මේ කාලෙන් එහෙමයි.

ගරු ඊ. එල්. බී. හුරුල්ලේ (ප්‍රවාහණ
ඇමති)

(கௌரவ ஈ. எல். பி. ஹுரூல்ல—போக்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. B. Hurulle—Minister
of Communications)

ඒ කාලෙ එහෙම කරන්නට ඇති.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ කාලෙන් එහෙමයි; මේ කාලෙන්
එහෙමයි.

හොදයි, අපි කියමු කොමිෂන් සභාව
ඇත්ත වශයෙන්ම සැහෙන උත්සාහයක්
දරා තිබෙනවාය කියා. එහි රෙකමදාරුව
කෙසේ වෙතත් විශාල වශයෙන් ඉගෙන
ගන්නට තරම් කරුණු රාශියක් එහි අඩංගු
වී තිබෙනවා. මේක නලීනී ජයපාලන් සහ
ඒ. එස්. ජයවර්ධන යන අය නිකුත් කර
ඇති වාර්තාවෙන් උපුටා ගත් කොටසක්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ආණ්ඩුවට දුන්න එකක් නොවෙයි;
විශේෂ සන්දේශයක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සෙන්ට්‍රල් බැංක් එකේ ආරාධනයක්
පරිදි ඉදිරිපත් කර තිබෙන විශේෂ සන්
දේශයක්.

රේගු සම්මතය :

අසුරන ලද තේ වල අපනයන ශාස්ත්‍ර

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ආණ්ඩුවේ ආරාධනයක් නොවෙයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ආණ්ඩුවත් සෙන්ට්‍රල් බැංක් එකත් අතර ඇති නැඟිකමේ අඩුව බොහොම විකසි.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එ වාර්තාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ, ආණ්ඩුවේ නියමයක් අනුව නොවෙයි. රණසිංහ වාර්තාව නම් ආණ්ඩුවේ නියමයක් අනුව ඉදිරිපත් කළ එකක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

එහෙම නම් වඩාත් හොඳයි. ඉතා වටිනා කරුණු රාශියක් මෙයින් අපට දැන ගන්නට ලැබෙනවා. මා ඒවායින් එකක් දෙකක් පමණක් කියවන්නට අදහස් කරනවා. එය පළ වී තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් නිසා—එක් වර සිංහලට පරිවර්තනය කරන්න අමාරුයි—මා එය ඉංග්‍රීසියෙන් ම කියවනවා :

“A characteristic feature of the British colonial system of production was the concentration of economic activity in the colonies to agricultural or extractive industries. Generally, these products were shipped to Britain, the metropolitan country, often in the form of raw materials to be processed before marketing. In the case of tea, the raw tea leaf being non-transportable over long distances, manufacture had to take place in the producing country. This manufactured tea, which was a heterogeneous product, was blended and packeted for retail in the metropolitan country for its domestic markets. Being the world's leading tea exporters for nearly a century, Britain thus came to possess a complex of blending, packeting and retail firms, which have come to dominate the world's trade in tea.

The international tea market thus displays a pyramidal structure, a relic of the colonial era. The production base is spread over several countries, and on this

has been built the London-based firms and agencies controlling production, trade, transport and marketing of tea. The British interests controlling Ceylon's tea industry thus have substantial interests in the tea industries of other former colonies as well. At the same time these same interests are also engaged in a wide spectrum of commercial and industrial activities serving the tea trade.”

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Financiers.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මන්න ඕකයි තත්ත්වය. ඊළඟට මා කිය වන්නට අදහස් කරන කොටසේ දැක් වෙනවා, කොමිෂනේකාරයන් එකතු වී, ලංකාවේ පමණක් නොව මුළු ලෝකයේම වෙළඳ පොළ කොයි විධියට තමන්ගේ පාලනයට නතු කරගෙන, සීමා කරගෙන තිබෙනවාද කියා. ඒ කොටසට එකතු වී තිබෙනවා, තේ වතු අයිතිකාරයන්, තේ පැකට් කරන්නන්, තේ මිශ්‍ර කරන්නන්, තැව් අයිතිකාරයන් යන සේරම. එවැනි තත්ත්වයක් යටතේ, තේ නිෂ්පාදනය කරන රටවල දේශපාලනය තැත්නම් රාජ්‍ය තන්ත්‍රය කෙරෙහි, ඔවුන්ට කොයි තරම් දුරට බල පෑ හැකිදැයි මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා.

“Given this ramification in the ownership and control of the tea industry, there is a possibility of an alignment of interests of the financier, the producer, the broker, the transporter, the blender and the distributor. It is possible, however, that the views of the producer and those of the producing countries on important aspects of the industry (such as lowering production costs and seeking out the most profitable markets for its products) might diverge. A possible result in such an eventuality is that the view of those who own and control the trade might prevail over the national interest of the producing country. For instance, there is considerable evidence that the expatriate producing firms will not obtain supplies from the cheapest source but from Ceylon agents who have ‘close connections with London agent-directors of Sterling Companies.’ The teas are transported to London, South Africa, Australia, New Zealand and the Continent by affiliated shipping companies and at the destination these teas

රේගු සම්මතය :

will be stored in warehouses owned by these same companies. It is thus possible that the operations of this vast vertically integrated super structure might keep the tea industry beyond the control of the producing countries. For instance, a temporary restriction of the remittance of dividends abroad to meet a national foreign exchange problem (as was faced by Ceylon) could be nullified by the counter-moves of this vast organisation of interlocking interests. The loss of annual share income of owners as a result of such a moratorium on dividend payments could be met by an increase in insurance premia, warehouse rent or freight charges. It could also be possible to retain higher profit margins in retailing tea in the consuming countries, which would not only offset the decline in profits in the producing countries, but also afford a convenient method of circumventing the embargoes on remittances of profits and dividends out of producing countries. The long term loss to a country like Ceylon by such action will be even greater because the present moratorium does not constitute a deprivation of owners' income for all time, it being only a temporary stoppage to the flow of income abroad, which will have to be relaxed at a not too distant future.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Quite right. We are doing that.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මේ තේ ඔස්සේ කොයි තරම් බලවේගයක් ඒ ඒ රටවල ගමන් කරනවාදැයි මේ තත්ත්වය අනුව අපට හිතා ගන්න පුළුවනි. මේ රෙකමදාරුවලින් දැනට ගරු ඇමතිතුමා පිළිගෙන තිබෙන්නේ එකක් පමණයි. එනම්, දැනට සත 40 ක්ව තිබෙන රේගු බද්ද සත 25 දක්වා පහළ බැස්සීමයි. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ඇහුවා වාගේ මාත් අහන්න කැමැතියි, මෙයින් අපට ලැබෙන වාසිය මොකක්ද කියා. සත 40 බද්ද සත 25 දක්වා අඩු කළාම, අර සත 15 යන්නේ කාටද? සමහර විට, අපනයන කරන තේ රාත්තල් දස ලක්ෂ 470 ක් අතරෙන් පැකට් තේ වශයෙන් අපනයනය කරන තේ රාත්තල් දස ලක්ෂ 5 හේ ප්‍රමාණය විකක් ඉහළ යන්නට පුළුවනි. මේ ආධාරය, සාමාන්‍යයෙන් වෙන්දේසියෙන් බාහිරව පිටරට යවන ඒවාට ලැබෙන්නේ නැහැ.

අසුරන ලද තේවල අපනයන ගස්තු

එම නිසා වෙන්දේසියෙන් විකක් අර ගෙන, වෙනත් තේ සමග මිශ්‍ර කර පිටරට යවන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

ඒ වාගේම, මේ සහනය ලබමින් යවන තේ නැවතත් මිශ්‍ර කරන්නේ නැතැයි අපට විශ්වාස කරන්න පුළුවන්ද? මෙසේ තේ පැකට් කර, ඒවා ලොකු පෙට්ටිවල දමා එංගලන්තයට යැවීම, නැවතත් ඒවා කඩා මිශ්‍ර කරන්න බොහොම ඉඩකඩ තිබෙනවා. එම නිසා, මේ ක්‍රමයෙන් අපගේ තේ අපනයනය සම්බන්ධයෙන් වාසියක් වත්, විදේශ විනිමය අතින් වාසියක් වත්, තේ නිෂ්පාදකයන්ට වාසියක් වත් ලැබේ යයි හිතන්න බොහොම අපහසුයි.

එහෙත් රජය මගින්—නොයෙකුත් ඇන්ට් මන්ට් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස—තේ පැකට් කර පිටරට යැවීමට යම්කිසි ආයතනයක් ඇති කළොත් ඒ මගින් මේ රටට යම්කිසි ආදායමක් ලබාගන්නට පුළුවන්. ඒ කටයුත්ත සතොසට නම් බාරදීම හොඳ නැහැ. සතොසට දුන්නොත් එය නැවතත් පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට දේවි. එසේ නැතිව සත 40 තීරු බද්ද සත 25 දක්වා පහළ දැමීමෙන් ජාතික ආදායම පහළ වැටීමක් වෙනවා, මිස, විදේශ විනිමය ලැබීමක් වත්, ජාතික ආදායමට වාසියක් වත්, නිෂ්පාදකයාට සහනයක් වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. එයින් වාසියක් වන්නේ දැනට වෙළඳාම කරන කොම් පැතිකාරයින්ට පමණයි. ඒ නිසා ගරු යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කී පරිදි, මෙයින් රටට ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙනවාය කියා මේ ආණ්ඩුව සමග එකඟ වන්නට අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ කොමිෂන් සභා වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කරනවා නම්, අතික් කරුණු තුනක් සමග සංසන්දනය කර බලා විදේශ විනිමය අතින් හා ජාතික ආදායම අතින් අපේ රටට වාසියක් වන අන්දමට මේ සඳහා සංස්ථාවක් ඇති කරන හැටියට ම, ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 2.53

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹிசு பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Mr. Speaker, I owe an apology to you, to the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and to the

රේගු සම්මතය :

[ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු]

hon. Members of this House for my delay in replying to the question raised. The hon. Member for Yatiyantota brought to the notice of the House certain matters that are connected not only with the question before the House but also with other things such as the Tea Propaganda Board, the Ceylon Tea Centres abroad, the Auditor-General's Report, the Central Bank Bulletin and so on.

The strictures passed on the Ceylon Tea Centre in London by the Auditor-General in the course of his inspection of its accounts in London I admit are really serious. In fact, as soon as I received the document I caused an inquiry to be held, and I am awaiting the return of two important persons from the Tea Propaganda Board to conduct further investigations.

As a matter of fact I received a confidential note from an official of the Ceylon High Commission in London to say that all that is said in the Auditor-General's Report about our London Tea Centre cannot be taken as being completely true. I can produce that document in the course of the Budget Debate. It says that the hon. Member for Yatiyantota made a very favourable comment in one of the books maintained at that tea centre in regard to a certain person against whom the hon. Member had made certain allegations.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Oh, yes! I know what you are referring to. You are referring to a casual visit I paid to that tea centre.

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙளரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am referring to the note I got.

අසුරන ලද තේ වල අපනයන ගැන

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

This is the way they are trying to fool you.

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙளரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am not blaming the hon. Member for Yatiyantota.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

It is not a question of blame. We give you facts and figures here. It is left for you to look into them.

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙளரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am looking into them myself.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

But have you now got rid of Mr. Chambers, or have you given him an extra lease of five years?

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙளரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I do not think it is true. I am going to a board meeting on the 7th of this month.—[Interruption.]

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

In fact, the information I have just got is that you have extended his contract for a further period of five years. I hope you will see that he is not there any more.

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙளரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Of course I do the things that are necessary; much more than the hon. Member for Yatiyantota did when he was Minister of Finance.

දේශ සම්මතය :

අසුරන ලද තෝවල අපනයන ගාස්තු

ਭਾਉਰੰਗ ਚੰਨ. ਚੰਨੀ. ਚੋਰੋਰੰਗ

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I had nothing to do with it. I was not the Minister of Commerce and Trade? The Minister of Commerce and Trade has to deal with it. What can I do as Minister of Finance?

ගරු හිසු ප්‍රිතාන්ද

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

The next matter that was raised was in regard to packeted tea. Tea packeting was started not with a view to getting better prices for the producer but with a view to getting our Ceylon tea advertised abroad as pure Ceylon tea. What we thought was that, when the tea goes from Ceylon in bulk form, there is the possibility of so much blending taking place that the tea could lose its pure Ceylon tea form. So we thought that by sending the tea in packets, packeted in Ceylon and with the legend "Pure Ceylon Tea packeted in Ceylon" there might be better advertisement value.

What we lack today in this matter is advertisement for Ceylon tea. The complaint has been that Ceylon tea consumed abroad is not Ceylon tea at all. What we thought was that we might be able to popularize Ceylon tea abroad, particularly in the non-traditional markets, by sending tea in packets packeted in Ceylon. We thought that we might be able to increase sales in existing markets and break into new markets by giving some sort of incentive to those interested in sending out tea in packet form. That was the main motive behind our sending out of Ceylon packeted tea. It may be that we are sending out only four million pounds out of the 550 million pounds that go out of Ceylon.

The hon. Member for Yatiyantota referred to the tea auctions and mentioned other mechanisms here which are not working to the advantage of the tea industry. I fully admit that.

There is the Report of the Royal Tea Commission. I thought of basing proposals on the recommendations of the Tea Commission Report and placing them before the Cabinet and the House instead of implementing some of them piecemeal. There are certain things that have to be taken into consideration and which require urgent implementantation.

The hon. Member for Yatiyantota referred to the purchase of tea by Consolexpo. I think that cannot be considered a suitable proposition. It is a joint stock company, and if Consolexpo goes to the auctions and buys tea but is not able to find a selling outlet, what is going to happen to the tea that it buys? It will have to answer to the shareholders of the joint stock company.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Purely for internal consumption.

၈၇ နိဗ္ဗာန် ဗြဟ္မာနိဗ္ဗာန်

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Most certainly, I grant that.

To overcome that difficulty the Tea Commission has recommended the formation of a Buyers' Corporation consisting 100 per cent of Ceylonese tea growers who could take risks or suffer some loss in order to promote the industry. In fact I had a series of discussions about the feasibility of Consolexpo buying the tea for local distribution, and I have not given up that idea.

About the Ceylon Tea Propaganda Board, I fully agree with the hon. Member for Yatiyantota that there are many things which cry out for rectification and remedy, and I am taking action. I think, before the end of next month the House and the country will hear about what has been done to reorganize and bring up to date the work of the Ceylon Tea Propaganda Board.

[මරු හිසු ප්‍රකාන්ද]

The complaints against the sterling companies, against our buyers in London and against the shippers and the brokers are not new to this House. We have heard these complaints for a very long time.

It is very difficult for a country like Ceylon which has so far not developed its selling points abroad to straightway break these monopolies and to sell its tea. I think the hon. Member for Yatiyantota will be the first to agree that monopolistic tendencies are so strong in those countries that we have to act with caution.

I think that for the first time in the history of the tea industry the National Government has taken steps to approach the parties concerned abroad and the Governments concerned abroad with a view to getting better prices for our tea.

It is no secret that of all the commodities in the world only the price of tea has not gone up to the consumer. The price of tea has remained constant to the consumer in the U.K., and there is a price freeze in England by the Government which has resisted an increase in the price.—
[Interruption].

The hon. Member for Yatiyantota referred to the purchase of packeted tea by Iraq. Iraq do not buy packeted tea.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
They will.

මරු හිසු ප්‍රකාන්ද
(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)
(The Hon. Hugn Fernando)

They buy the tea and blend it. So far they have not bought packeted tea. They have refused to buy packeted tea from Ceylon, because Mr. Murad, Chief of the Tea Purchasing Board of Iraq, saw me some time ago, and when we asked him to buy tea in packeted form, he refused to do so.

As regards the resistance of some of the countries like New Zealand and Australia to buying packeted tea, I fully appreciate their position. The blending industry in those countries is so big that they fear, if they have to buy packeted tea, it will cause unemployment among the workers engaged in that industry. They want to give a certain amount of protection to those engaged in the tea blending industry. In fact, I made representations to the High Commissioner of New Zealand when he came to pay a courtesy call on me. I handed to him a third person note asking him to reconsider the position and give us certain concessions in the matter of sending blended tea. Australia too is developing a certain amount of resistance to our sending packeted tea. We cannot simply force our tea into their markets just because we have packeted tea and are anxious to sell our own tea. They too have their own problems.

I think in order to overcome this problem we have come to some sort of agreement with India and steps have already been taken to form a working group for the purpose of joint promotion, joint sale, and for various other activities.

We must realize that today tea is facing much more severe competition than it faced sometime ago—African countries have come into the market—and the image of Ceylon tea is not what it was as some of us think. According to my information, unless we intensify our propaganda, unless we do much more advertising by way of packeted tea and by other forms, even at the cost of some loss to the country, we will not be able to retain this image of Ceylon tea because other teas have got into the market. These countries are capturing the tea market by various means—I do not say unfair means. Of course, they have to build up their own tea trade. So, Ceylon tea will have to face severe competition in the future.

பேரவை உறுப்பினர் :

அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

The hon. Member for Yatiyantota referred to the question of barter agreements and instant tea. As regards instant tea. I think this was an agreement that was arrived at by the former Government. I should say that the Instant Tea Factory that was set up is doing very good work. About a month ago I went to Agra-patana and saw things for myself. This year they have exported nearly 90,000 pounds of instant tea and next year they hope to step up production by about another 60,000 pounds. I think that will be one of the best answers to the competition that we are facing.

The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) too referred to this question of barter agreements. I think, as far as I am aware, barter agreements with all the countries have not been a success. Though we enter into agreements, set up targets and deadlines, in most cases they have not been realized. I do not want to mention the countries. There are some countries which have defaulted very badly and have very seriously put us in the red. So, I think, we should reconsider our position in regard to the barter agreements we have entered into with some countries. I am happy to note that some other countries have been doing trade very favourably with Ceylon in terms of the barter agreements.

At the moment, I am not able to furnish much more details on this question, but if these matters are raised during the Budget Debate I hope to give some more details.

கலாநாயகர் அவர்கள் :

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Members can clarify any matter that they want.

அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

(கலாநாயகர் அவர்கள்)

(Dr. N. M. Perera)

There is only one point to which the Hon. Minister drew the attention of the House and to which I had no

இந்த சபை : அங்குலம்

opportunity to refer earlier. He stated that the present scheme is introduced in order to increase the advertising of Ceylon tea? Please, may I know how a reduction of duty helps that situation? There is money in the Ceylon Tea Propaganda Board for the purpose of advertising our tea. If you want you can utilize other money, but why do you want to reduce the duty which is going to diminish our foreign exchange earning—15 cents—from packeted tea? On your own admission it is going to help somebody else and not the producer or the consumer. Then who is getting the benefit?

அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

(கலாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Hugh Fernando)

I said "primary object".

அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

(கலாநாயகர் அவர்கள்)

(Dr. N. M. Perera)

Therefore, without reducing the duty you can spend money on propaganda. That is a different issue. A reduction of duty means that the money will go into the pockets of these dealers. They will pocket it and keep quiet. I do honestly feel that this scheme is thoroughly ill-conceived and all that I can say is that we hope to raise this whole question later.

அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

இந்த சபை : அங்குலம்

நிதிச் சட்டம் : கட்டளை

FINANCE ACT : ORDER

இந்த சபை : அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் அடுத்து பின்வரும் விடயம் இருந்தது :

The following item stood next on the Order Paper :

இந்த சபை : அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி

"இந்த சபை : அங்குலம் 1968 ஆம் ஆண்டு அபிவிருத்தி 14 வது தின தின அறிவிக்கை எழுதி 1963 ஆம் ஆண்டு 11 தின இந்த சபை"

මුදල් පත : දසය

පවත්වා ගෙන යනු ලබන යම් ව්‍යාපාරයක් සම්බන්ධයෙන් එම ව්‍යාපාරයේ පිරිවැටුමෙන් සියයට එකක්.

සු. බී. වත්තිනායක,
මුද්‍රා ඇමති.

1968 ජූනි 13 වන දින,
කොළඹ.

ငါပဲဇော်မိသိမ

I වැනි කොටස

ආයුර්වේද නිෂ්පාදන
සුරැව්ව
මැරි ගඩොල්
කරවල
පුපුරණ වෙති ඇතුළු හිනිකෙළි
හඳුන් කුරු
තෝ පෙරිටි

II මැති කොටස

කරුණිකමය

හුදු කායික ශ්‍රමය පමණක් යෙදවීමෙන් තිපදවනු
 නොලබන මැටි ගඩොල් ඇතුළු නමුත් ඇස් බැස්
 ටෝස් නිෂ්පාදන ඇතුළු නොවන ගොඩනැගිලි
 උපකරණ
 නවී ලැලි

III లాభి కేసు

විස් කෝඩු

බිඳුන් ඩි, ජින්, එයින් හා ශෝධිත මද්‍යසාරය

බ්‍රිමිතුරුණු හා පලස් (කොහු බ්‍රිමිතුරුණු හා පලස්
නොවන)

කොකෝවා කුඩු ඇතුළු වෙකලි
රසකවිලි

සබන්, හිස් ගල්වන තෙල් හැර විලවුන් හා
සුමද දුම

අයිස් ක්‍රීඩ

තනිකරම කපුවලින් විශන ලද කොවන රෙදි පිළි
පුපුරන වෙඩි ඇතුළු ගිනිකෙළි

அட்டவணை

“நிதி அமைச்சர் பிரேரிக் :” 1963 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க, நிதிச் சட்டத்தின் 119 ஆம் பிரிவின கீழ் நிதியமைச்சரால் ஆக்கப்பட்டு—1968 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 14 ந் திகதி 14,805/10 ஆம் இலக்க அதிவிசேட கசெற்றிற் பிரசுரிக்கப்பட்டதும், இதற்குள்ள அட்டவணியிற்றரப்பட்டுள்ளதுமான கட்டளை அங்கேரிக் கப்படுவதாகுக.

அட்டவணை

1963 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க நிதிச் சட்டம்
119 ஆம் பிரிவின் கீழான கட்டளை

1963 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க நிதிச் சட்டத்தின் 119 ஆம் பிரிவினால் எனக்குறித்தாக்கப் பட்டுள்ள தத்துவங்களைக் கொண்டு நிதியமைச்சர் உக்கு பண்டா வன்னிநாயக்காவாகிய யான், மேற்கூறப்பட்ட பிரிவின் கீழாக்கப்பட்டு 1967 ஓகத்து 23 ஆந் தேதிய 14,762/3 இலக்க அதிவிசேட கசெற்றில் வெளியிடப் பட்ட கட்டணியிற் குறிப்பிடப்பட்ட வியாபார மொத்த

இதர்ப்பணை: ஈஜி

விற்பனை வரி விதிதங்களுக்குப் பதிலாகப் பின்வரும் வரி விதிதங்களை விதிப்பதன் மூலம் அவற்றை 1968 ஜூன் 30, 1968 ஜூலை 1 ஆம் திகதி நாளளவிலிருந்து இக்கட்டளையின் மூலம் வேறுபடுத்துகிறேன்:—

(அ) இதற்கான அட்டவணையின் I ஆம் பாகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட, வேறு வகைகளாலல்லாது ஆட்சுத்தியால் மாத்திரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் அத்தகைய பொருள் அல்லது பொருள்களாகவுள்ள பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்றையோ, பலவற்றையோ இலங்கையிலெவ்விடத்திலேனும் உற்பத்தி செய்பவராகவுள்ள எவரேனும் ஆள் ஒருவரால் நடத்தப்படும் வியாபாரத்தின் விடயத்தில், அவ்வியாபாரத்தின் மொத்த விற்பனைப் பணத்தொகையின் ஒரு சதவிகிதம்;

(ஆ) இதற்கான அட்டவணையின் I ஆம் பாகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆட்சுத்தியால் மாத்திரம் உற்பத்தி செய்யப்படாத (செங்கற்கள் தவிர்த்து) பொருள் அல்லது பொருள்களாகவுள்ள பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்றையோ பலவற்றையோ இலங்கையிலெவ்விடத்திலேனும் உற்பத்தி செய்பவராகவுள்ள எவரேனும் ஆள் ஒருவரால் நடத்தப்படும் வியாபாரத்தின் விடயத்தில், அவ்வியாபாரத்தின் மொத்த விற்பனைப் பணத்தொகையின் ஐந்து சதவிகிதம்;

(இ) இதற்கான அட்டவணையின் II ஆம் பாகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டதாகவுள்ள ஏதேனும் பொருளை அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை இலங்கையிலெவ்விடத்திலேனும் உற்பத்தி செய்பவராகவுள்ள எவரேனும் ஆள் ஒருவரால் நடத்தப்படும் வியாபாரத்தின் விடயத்தில், அவ்வியாபாரத்தின் மொத்த விற்பனைப் பணத்தொகையின் மூன்று சதவிகிதம்;

(ஈ) இதற்கான அட்டவணையின் III ஆம் பாகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏதேனும் பொருளை அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை இலங்கையிலெவ்விடத்திலேனும் உற்பத்தி செய்பவராகவுள்ள எவரேனும் ஆள் ஒருவரால் நடத்தப்படும் வியாபாரத்தின் விடயத்தில், அவ்வியாபாரத்தின் மொத்த விற்பனைப் பணத்தொகையின் பத்துச் சதவிகிதம்;

(உ) இதற்கான அட்டவணையின் II ஆம் அல்லது III ஆம் பாகத்தில் குறிப்பிடப்படாத பொருளொன்றாகவுள்ள ஏதேனும் பொருளை அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை இலங்கையிலெவ்விடத்திலேனும் உற்பத்தி செய்பவராகவுள்ள எவரேனும் ஆள் ஒருவரால் நடத்தப்படும் வியாபாரத்தின் விடயத்தில் அவ்வியாபாரத்தின் மொத்த விற்பனைப் பணத்தொகையின் ஐந்து சதவிகிதம்; அத்துடன்

(ஊ) உற்பத்தியாளர் ஒருவரின் தொழில்லாத வேறு ஏதேனும் வியாபாரம் இலங்கையில், எவ்விடத்திலேனும் எவரேனும் ஆள் ஒருவரால்

இதர்ப்பணை: ஈஜி

நடத்தப்படும் வியாபாரத்தின் விடயத்தில், அத்தகைய வியாபாரத்தின் மொத்த விற்பனைப் பணத்தொகையின் ஒரு சதவிகிதம்

யூ. பி. வன்னிநாயக்கா,
நிதியமைச்சர்.

கொழும்பு,
1968 ம் ஜூன் மீ 13 ந் உ.

அட்டவணை

பாகம் I

ஆயுர்வேதத் தயாரிப்புகள்.

சுருட்டுகள்.

செங்கற்கள்.

கருவாடு.

வெடிகள் உட்பட வாணப் பொருள்கள்.

வாணக் குச்சிகள்.

தேயிலைப் பெட்டிகள்.

பாகம் II

முள்ளுக் கம்பி.

செங்கற்கள் உட்பட, ஆனால் கல்நார்ப் பொருள்கள் தவிர்த்த மனித சக்தியால் மாத்திரம் உற்பத்தி செய்யப்படாத ஏனைய கட்டிட உபகரணங்கள்.

ஒட்டுப்பலகை.

பாகம் III

விசுக்கோத்துக்கள்.

3298

விறண்டி, ஜின், உவைன், தூய்தாக்கப்பட்ட மதுசாரம். கம்பளமும், விரிகம்பளமும் (கயிற்றுக் கம்பளங்களும் விரிகம்பளங்களும் தவிர) கொக்கோத்தூள் உட்பட சொக்கோற்றுக்கள்.

இனிப்பு வகை.

சவர்க்காரம், தலையெண்ணெய் ஆகியன தவிர வண்ணப் பொருள்களும் வாசனைத் திரவியங்களும்.

ஐஸ்கிரீம்.

தூய் பருத்தித் துணி வகைகள் தவிர்த்த ஏனைய துணி வகைகள்.

வெடிகள் உட்பட வாணப் பொருட்கள்".

"The Minister of Finance to move:

'That the Order made by the Minister of Finance under Section 119 of the Finance Act, No. 11 of 1963, published in Gazette Extraordinary No. 14,805/10 of June 14, 1968, and set out in the Schedule hereto be approved.

Schedule

THE FINANCE ACT, No. 11 OF 1963
Order under Section 119

BY virtue of the powers vested in me by section 119 of the Finance Act, No. 11 of 1963, I, Ukku Banda Wanninayake, Minister of Finance, do by this Order from midnight of 30th June/1st July, 1968, vary the rates of business turnover tax specified in the Order made under the aforesaid

section and published in Gazette Extraordinary No. 14,762/3 of August 23, 1967, by fixing the following rates of tax :—

- (a) in respect of the business carried on by any person in any place in Ceylon as a manufacturer of any one or more of the articles specified in Part I of the Schedule hereto, such article or articles being produced exclusively by the use of manual labour and not by any other means, one per centum of the turnover of such business ;
- (b) in respect of the business carried on by any person in any place in Ceylon as a manufacturer of any one or more of the articles (other than clay bricks) specified in Part I of the Schedule hereto, such article or articles being produced not exclusively by the use of manual labour, five per centum of the turnover of such business ;
- (c) in respect of the business carried on by any person in any place in Ceylon as a manufacturer of any one or more of the articles specified in Part II of the Schedule hereto, three per centum of the turnover of such business ;
- (d) in respect of the business carried on by any person in any place in Ceylon as a manufacturer of any one or more of the articles specified in Part III of the Schedule hereto, ten per centum of the turnover of such business ;
- (e) in respect of the business carried on by any person in any place in Ceylon as a manufacturer of any article or more than one article, not being an article specified in Part II or Part III of the Schedule hereto, five per centum of the turnover of such business ; and
- (f) in respect of any business, other than the business of a manufacturer, carried on by any person in any place in Ceylon, one per centum of the turnover of such business.

U. B. WANNINAYAKE,
Minister of Finance.

Colombo, June 13, 1968.

SCHEDULE

PART I

Ayurvedic preparations
Cigars
Clay bricks
Dried fish
Fireworks including crackers
Joss sticks
Tea chests

PART II

Barbed wire
Building materials including clay bricks produced not exclusively by the use of manual labour but excluding asbestos products
Plywood

PART III

Biscuits
Brandy, gin, wine and rectified spirits
Carpets and rugs (excluding coir carpets and rugs)
Chocolates including cocoa powder
Confectionery
Cosmetics and perfumes excluding soap, and hair oil
Ice cream
Textiles other than pure cotton textiles
Fireworks including crackers'."

අ. ආ. 3.08

ශ්‍රී ලන්කා

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I move the Motion standing in my name.

The Order published in Gazette Extraordinary No. 14,805/10 of 14th June 1968 imposes a new rate of 10 per cent on the manufacturers of certain commodities. These are biscuits, brandy, gin, wine and rectified spirits, carpets and rugs (excluding coir carpets and rugs), chocolates including cocoa powder, confectionery, cosmetics and perfumes excluding soap and hair oil, fireworks including crackers, ice cream, and textiles other than pure cotton textiles.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

10 per cent turnover tax ?

ශ්‍රී ලන්කා

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

They were paying 5 per cent to 10 per cent. The new rates will take effect from 1st July 1968 and will apply to the turnover for the quarter ending 30th September 1968.

မြို့နယ် ဗဟို : နာယက

မြို့သူ ဖက်က : နာမည်

This is a necessary corollary to the Foreign Exchange Entitlement Certificates Scheme introduced on 6th May 1968. The Foreign Exchange Entitlement Certificates Scheme does not have an uniform impact on all domestically manufactured commodities. In terms of the scheme, imports are classified under two categories, "A" and "B". Category "A" imports to be paid or at the official rate of exchange and category "B" imports at a higher rate to be determined weekly by the Central Bank. Category "A" imports are mainly imports of essential consumption goods and are allowed in at the official exchange rate to keep down the cost of living.

Certain industries, however, utilize such imports in large quantities for the manufacture of non-essential commodities such as biscuits, chocolates, confectionery and ice cream. This results in discrimination between industries using category "A" imports and industries using category "B" imports and will have an unintentioned effect on the relative prices and profit margins of different commodities and on the allocation of resources. The new rate has been introduced to offset such discriminatory effects.

ප්‍රශ්නය සහතිමිබ කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

ඉලංගරත්න මයො.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ଆଣି ଛବିଦେଶ୍ୟ—

எழுந்தார்.—

rose—

ගරු චන්තිතායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I thought this would be a non-controversial item. If this is going to be debated I do not mind taking up the next item.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Will the hon. Member take long on this matter?

අ. හා. 3.12

ഭൂലംകരന്മാർക്കു മഹാ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

No.

ගරු කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ යෝජනාවෙන් අදහස් කරන්නේ ඇතැම් භාණ්ඩවල නිෂ්පාදන පිරිවැටුම් බද්ද ඉහළ නැංවීමයි. මුදල් ඇමතිතුමා විසින් දැන් කියන්න යෙදුණු එසේ ඉහළ නැංවීමට යන භාණ්ඩවලට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමට විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර දී තිබෙනවාය කියා. එයට වුවමනා කරන අන්දමටලු මෙය සකස් කර තිබෙන්නේ. විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර නිකුත් කරන්නේ “බී” කොටසට අයත් භාණ්ඩවලට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමටය කියා ඇමතිතුමා විසින් කියන්න යෙදුණා.

ගරු කළානායකතුමනි, මේ යෝජනාවේ කොටස් තුනක් තිබෙනවා. එම කොටස් තුනෙන් තුන්වැනි කොටසට අයත්වන භාණ්ඩවලට තමයි මේ පිරිවැටුම් බද්ද ඉහළ නංවන්න අදහස් කරන්නේ. කලින් තිබුණ සියයට 5 පිරිවැටුම් බද්ද දැන් සියයට 10 කරන්න යනවා. එයින් එක් භාණ්ඩ වර්ගයකට—විස්කෝතුවලට—කලින් තිබුණේ සියයට එකක් තැන්තම් සියයට 5 ක පිරිවැටුම් බද්දක්. කර්මාන්ත ශාලාවක යන්ත්‍ර සුත්‍ර මගින් විස්කෝතු නිෂ්පාදනය කරනවා නම් සියයට 5 ක පිරිවැටුම් බද්දක් අය කරනවා. වෙනත් ක්‍රමයකට විස්කෝතු නිෂ්පාදනය කරනවා නම් සියයට එකක පිරිවැටුම් බද්දක් අය කරනවා. ඒ වගේම තුන්වැනි පරිච්ඡේදයට අයත් අනික් කොටස්වලටත් මීට කලින් අය කරන ලද්දේ සියයට 5 ක පිරිවැටුම් බද්දක්. එම බද්ද දැන් සියයට 10 තෙක් ඉහළ නංවන්න අදහස් කරනවා. එම භාණ්ඩවලට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන ඒමට විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර නිකුත් කරන්න යනවලු. විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර මගින් අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන ඒමෙන් භාණ්ඩවල මිල අඩ

මුදල් පනත : ආඥාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ගණනේ සියයට 45 කින් වත් ඉහළ යන්නට ඉඩ තිබෙනවා. විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර ක්‍රමය යටතේ රුපියල් 100 ක් වටිනා විදේශ විනිමය ලබාගැනීමට රුපියල් 145 ක් ගෙවන්න සිදු වෙනවා.

ගරු වන්නිතායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

සමහර ඒවාට ආනයන බද්ද නැති කර තිබෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මුදල් ඇමතිතුමා විසින් සියයට 10 ක සහනයක් දී තිබෙන නිසා සමහර විට සියයට 45, සියයට 35 දක්වා අඩු වන්න පුළුවනි. විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර මගින් අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වන විට රුපියල් 100 ට රුපියල් 145 ක් ගෙවන්න සිදු වෙන බවයි මා කියන්නේ. ඇමතිතුමා යම්කිසි සහනයක් දී තිබෙන නිසා එය රුපියල් 10 කින් අඩු වෙන්න පුළුවනි.

ගරු වන්නිතායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

සමහර ඒවාට ආනයන බද්ද සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර තිබෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

නමුත් මේ භාණ්ඩවලට ඒ සහනය ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ වෙනස මේ භාණ්ඩවලට ඒ තරම් දුරට දැනෙන්නේ නැහැ. රුපියල් 10 ක් අඩු කිරීම නිසා සියයට 35 ක් වෙනවා. ඒ මිල අනුව සාධාරණ විධියට අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරන ආයතනයකට වුණත් මිට කලින් තිබුණාට වඩා සියයට 35 කින් වැඩි මුදලක් ඒ භාණ්ඩ සඳහා ගෙවන්න සිදු වෙනවා. කොයි විධියටද අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වන්නේ. කොයි විධියටද ඒ භාණ්ඩවලින් ලාභ ලබන්නේ කියන එකත් අපි හොඳට දන්නවා. ඒ ගැන දැන් විග්‍රහ කිරීමට වුවමනාවක් නැහැ. මේ වගේ භාණ්ඩ විලංගු වන

මුදල් පනත : ආඥාව

විට එහි මිලත් ඉහළ නගිනවා. ඒ නිසා සාධාරණ විධියට මිල ගැන පමණක් අපි කල්පනා කර බැලුවොත් නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය පිරිවරින් ගෙන ඒමට වැය වන මුදල කලින් වියදම් වුණාට වඩා සියයට 35 කින් ඉහළ යන බව අපට එක් වරටම නිගමනය කරන්න පුළුවනි. මේ යෝජනාවේ සඳහන් කර තිබෙන භාණ්ඩ මොනවාද කියා අපි බලමු.

විස්කෝතු, බ්‍රැන්ඩ්, ජින්, වයිත් හා ශෝධිත මධ්‍යසාරය.

බ්‍රමතුරුණු හා පලස් (කොහු බ්‍රමතුරුණු හා පලස් නොවන)

කොකෝවා කුඩු ඇතුළු වොකලට්

රසකැවිලි

සබන් හිස ගල්වන තෙල් හැර විලවුන් හා සුවඳ ද්‍රව්‍ය.

අයිස් ක්‍රීම්.

තනිකරම කපුවලින් වියනලද නොවන රෙදි පිළි, පුපුරන වෙඩි ඇතුළු ගිනිකෙළි.

මෙන්න මේ භාණ්ඩවලට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සඳහා තමයි දැනටමත් සියයට 35 ක් වැඩියෙන් වියදම් කරන්න සිදු වී තිබෙන්නේ. එහෙම තිබියදී තමයි, පිරිවැටුම් බද්දත් වැඩි කර තිබෙන්නේ. මා හිතන හැටියට නම් විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර මගින් ගෙන්වන අමු ද්‍රව්‍ය වලින් නිපැයෙන භාණ්ඩවල පිරිවැටුම් බද්ද තවත් අඩු කළ යුතුයි. ඒ විධියට කළා නම් තමයි මෙය සාධාරණ යෝජනාවක් වන්නේ. විදේශ විනිමය සහතික පත්‍රවලටම සියයට 35 ක් වැඩියෙන් වැය කිරීමට සිදු වෙනවා. ගරු කථානායක තුමනි, මේවායින් සමහර භාණ්ඩ නම් අපි පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. සමහර භාණ්ඩ නම් අපි පාවිච්චි කරනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් මේ පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කිරීම නම් අසාධාරණයි. ගරු මුදල් ඇමති තුමා අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාවෙන් එහි අසාධාරණකම තවත් වැඩියෙන් කැපී පෙනෙනවා. විදේශ විනිමය සහතික පත්‍රවලට අඩංගු වන ද්‍රව්‍යවලට මේ පිරිවැටුම් බද්ද සියයට 5 කින් වැඩි කරන බවක් එතුමා අද කියන්න යෙදුණා. කලින් සියයට 5 ක් නැත්නම් සියයට 1 ක් වූ පිරිවැටුම් බද්ද අද සියයට 10 කර තිබෙනවා. එතකොට විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර මගින් ගෙන්වන බඩුවල මිල සියයට

මුදල් පනත : ආශ්වා

35 කින් වැඩි වී තිබියදීත් ඒ නිෂ්පාදන භාණ්ඩවලට තවත් සියයට 5 ක බද්දක් නියම කිරීම ඇත්ත වශයෙන්ම තර්ක විරහිතයි. වෙන වෙන අදහස් තිබෙන්නට පුළුවන්. එය වෙනම ප්‍රශ්නයක්. සමහර විට ඒ භාණ්ඩ පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය නැත කියා හේතු ඉදිරිපත් කරනවා නම් එය වෙනම එකක්. එහෙත් විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර මගින් ගෙන්වන අමු ද්‍රව්‍ය නිසා ඒවායේ මිල—සමහර ඒවා සියයට 5 කින් හා සමහර ඒවා සියයට 10 කින්—වැඩි කළාය කියන එක පුහු තර්කයක් ; කිසිම පදනමක් නැති තර්කයක්.

මේ භාණ්ඩ ඇත්ත වශයෙන්ම පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍යද නැද්ද කියා අපි බලමු. දැන් පාන් ගිහියි. ඒ නිසා හුඟක් ගෙවල්වල පාවිච්චි කරන්නේ විස්කෝතු. ඉස්සර නම් හුඟදෙනෙක් හිල් බත් කනවා. සමහර විට නොයෙකුත් කෑමවගී හදාගෙන කනවා. අද ඒ කිසිවක් නැහැ. නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී වැඩි වශයෙන් පාවිච්චි කරන්නේ විස්කෝතු. එහෙත් විස්කෝතු සෑදීමට ගෙන්වන ද්‍රව්‍යවලින් සියයට 1 ක්ව තිබුණු සමහර ඒවායේ බද්ද සියයට 5 ක් කර තිබෙන අතර, සියයට 5 ක්ව තිබුණු සමහර ඒවායේ බද්ද සියයට 10 ක් කර තිබෙනවා. මේ පිරිවැටුම් බද්ද ඇති කරන්නට කලින් විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර ක්‍රමය නිසාම රුපියල් 4 ට තිබුණු විස්කෝතු ටින් එක 4.50 වුණා. සත 75 ට තිබුණු චොකලට් එක 1.10 වුණා. පාරිභෝගිකයාට මේවා අනවශ්‍ය යයි කියා අපට කියන්න බැහැ. විශේෂයෙන්ම දුප්පත් ගෙවල්වලට ගන්නා විස්කෝතු පැකට්වලත් මිල සියයට 25 කින් පමණ වැඩි වී තිබෙනවා. කැළණියේ ගරා මත්ත්‍රිතුමා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) කියනවා 1.35 ට තිබුණු පැකට් එක 1.75 යි කියා. ඒ පිටට තවත් පිරිවැටුම් බද්දක් දැමීම කොතරම් අයුක්තිසහගත ද? අහේතුකද? එමෙන්ම ඒ නිසා පාරිභෝගිකයාට කොතරම් අමාරුවක් ඇති වෙනවාද?

බ්‍රැන්ඩ්, ජින්, වයින්, ශෝඩිත මද්‍යසාර ආදිය පිටරටින් ගෙන්වන ඒවා නොවෙයි. ඒවා නිෂ්පාදනය කරන්නේ මේ රටේ. සමහරවිට නිෂ්පාදනය සඳහා වුවමනා කරන අමු ද්‍රව්‍යත් හුඟක්ම මේ රටෙන්මයි

මුදල් පනත : ආශ්වා

ලබා ගන්නේ. ඇතැම් දේවල් විදේශ විනිමය යොදා ගෙන්වනවා. එහෙම නම් ඒවාට බද්ද වැඩි කිරීම් සාධාරණත්වය කුමක්ද? මේ රටේ තිබෙන අමු ද්‍රව්‍යවලින් කරන නිෂ්පාදනවලට ධෛර්ය දෙනවා වෙනුවට—පිරිවැටුම් බද්ද අහෝසි කර ධෛර්ය දෙනවා වෙනුවට—මේ ආණ්ඩුව කරන්නට යන්නේ අධෛර්ය කිරීමක්. ඒ නිසා මෙය හේතුසහිතයි සාධාරණයි කියා අපට නම් කිසිසේත්ම පිළිගන්නට බැහැ. බ්‍රැන්ඩ්, ජින්, වයින්, ශෝඩිත මද්‍යසාර ආදිය ගල්මය ආදී ස්ථානවල හදන බව අප කවුරුත් දන්නවා. මෙයින් සිදු වන්නේ අපේ නිෂ්පාදනවල තත්ත්වය තවත් පහළ යාමයි. අපේ කර්මාන්තවලට ධෛර්ය දෙනවා වෙනුවට මේ රජය ඒවා අධෛර්යයට පත් කරනවා.

ඊළඟට මෙහි “බුමුතුරුණු හා පලස් (කොහු බුමුතුරුණු හා පලස් නොවන)” සඳහන් වෙනවා. ඒවායේ බද්ද සියයට 5 සිට 10 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. මෙම ද්‍රව්‍යවල මිල මේ විධියට වැඩි කරන්නේ ඇයි? යන්ත්‍රසූත්‍රවලින් හදනවා නම් බද්ද සියයට 10 යි. අනිත් හදනවා නම් ඊට අඩුයි. මුල් කොටසේ දැක්වෙන ද්‍රව්‍ය අනිත් හදනවා නම් බද්ද සියයට 1 ක් වැඩි වෙනවා. යන්ත්‍රසූත්‍රවලින් නම් සියයට 5 යි. ඊළඟට, “කොකෝවා කුඩු ඇතුළු චොකලට්” මෙහි සඳහන් වී තිබෙනවා. චොකලට් හෝ කොකෝවා හෝ පිටරටින් ගේන්නේ නැහැ. සිනි පමණයි පිටරටින් ගේන්නේ. අනෙක්වා මෙහිම නිෂ්පාදනය කෙරෙන ද්‍රව්‍යයි. චොකලට් සුබෝපහෝගි ද්‍රව්‍යයක් නොවෙයි. සෑම ළමයකුම චොකලට් කනවා. ඒ වාගේම අද ළමයින්ට ලැබෙන ආහාරවල සාරය මිදි නිසා බොහෝ දෙනා අමතර වශයෙන් චොකලට් පාවිච්චි කරනවා.

ගරා වත්තිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

චොකලට් අවශ්‍යම දෙයක්ද?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

අවශ්‍යම දෙයක් නොවෙයි. එහෙත් අද හුඟදෙනෙකු ඒවා පාවිච්චි කරනවා. මෙය ලංකාවේ අමු ද්‍රව්‍යවලින් නිෂ්පාදනය

මුදල් පනත : ආඥාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

කෙරෙන නිසා මේවාට බදු වැඩි කිරීමෙන් විදේශ විනිමයක් තැන්පත් වන්නේ නැහැ. සිදු වන්නේ වොකලට මිල ඉහළ යාමෙන් ජීවන වියදම වැඩි වීම පමණයි.

මෙහි දැක්වෙන ඊළඟ ද්‍රව්‍යය “රස කැවිලි” යි. රසකැවිලිවලට බදු වැඩි කිරීම නිසා තලගුලි වැනි දේවලටත් සියයට 10 ක් වැඩිපුර ගෙවන්නට සාමාන්‍ය ජනතාවට සිදු වෙනවා.

“සබත් හිස ගල්වන තෙල් හැර විලවුන් හා සුවද ද්‍රව්‍ය”, “අයිස්ක්‍රීම්” යන මේ වාටත් බදු වැඩි වෙනවා. හැම ලමයකුම වාගේ අයිස්ක්‍රීම් කන බව තමුන්නාන් සෙලා දන්නවා. ඉස්කෝලයක් ලඟට ගියොත් තමුන්නාන්සේලාට එය බලා ගන්නට පුළුවනි. 1956 දී තමුන්නාන්සේලා, පාසල් ලමයින්ට දෙන ලද කිරි විදුරුවත් බනිස් ගෙඩියත් කපා දැමීම. එහෙත් ඒ සියල්ලක්ම අමතක කර දමා, වඩා හොඳ ආණ්ඩුවක් ලබා ගන්නට ඕනෑ ය යන අදහසින් වයස 18 තරුණයන් තමුන්නාන්සේලාට ඡන්දය දුන්නා. දැන් සිදු වන්නේ මොකක්ද? අයිස්ක්‍රීම් එකටත් සියයට 10 ක් වැඩිපුර ගෙවන්න වෙලා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති භෞ. භෞ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

ඒකටත් තවදුරු කලා.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

“තනිකරම කපුවලින් වියන ලද නොවන රෙදි පිළි” ඊළඟට මෙහි සඳහන්ව තිබෙනවා. අප නම් අදින්තෙ කපු රෙදි. සමහරුන් සේද රෙදි අදිනවා. දැන් සිටින පරම්පරාවේ බොහෝ දෙනෙකු කලිස මට කැමතියි. ඉස්සර නම් ඉංග්‍රීසි නොදන් කෙනෙකු කලිසම ඇත්තේ මංගල අවස්ථා වේදී පමණයි. ඒත් මනමාලි කලිසම් කාරයකු සමග යන්න ඕනැයි කිව්වොත් පමණයි. අද තරුණ පරම්පරාවේ හුඟ දෙනෙකු අදින්තේ කලිසමයි. වැඩි වශයෙන්ම කලිසම් මහත්තේ කපු රෙදි

මුදල් පනත : ආඥාව

වලින් නොවෙයි. කපුවලින් නොවියන ලද රෙදිපිළිවල පිරිවැටුම් බද්ද සියයට 5 සිට 10 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා.

ගරු වන් නිනායක

(කෙළරාච වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

කලිසම ඇත් කරන්න හදන්නේ ජාතික ආදායමට තැන දෙන්න.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayawardene)

දැන් ගැනුත් කලිසමට කැමතියි.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

“පුපුරන වෙඩි ඇතුළු ගිනිකෙළි” ඊළඟට දැක්වෙනවා. පුපුරන වෙඩිවල නම් බදු වැඩි කළාට කමක් නැහැ. එහෙත්, ගිනිකෙළි සඳහා එසේ කරන්නේ ඇයි? මේ ගැන නැවතත් සලකා බලන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලනවා. විදේශ විනිමය සහතික පත් ක්‍රමයකුත් ඇති කර තිබියදී මේ විධියේ බදු නැවතත් ඇති කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම අසාධාරණයි. සාමාන්‍ය දුප්පත් ජනතාව පවා පාවිච්චි කරන අයිස්ක්‍රීම්, වොකලට වැනි ද්‍රව්‍යවල පවා මිල මේ නිසා ඉහළ ගොස් ඔවුන්ගේ ජීවන වියදම වැඩි වෙනවා. අනෙක් අතින් දේශීය නිෂ්පාදන වලට මෙයින් බලවත් පහරක් වදිනවා. එම නිසා මේවා ගැන නැවත වරක් සලකා බලා, විශේෂයෙන්ම දේශීය කර්මාන්ත වලට අනුබල දීමක් වශයෙන්, මෙම ද්‍රව්‍ය පිරිවැටුම් බද්දෙන් අහෝසි කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 3.25

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා. (පානදුර)

(ශ්‍රී. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන—පානදුර)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

කපානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවේ අවසාන හරියේදී තෝරා ගන්න අමාරු වචනයක් කියවුණා. එනම් මේ බද්ද ටිකක් වැඩි කරන්නේ ජීවන

මුදල් පනත : ආශ්වා

මුදල් පනත : ආශ්වා

විශදම අඩු කිරීමේ අදහසින් බවයි. [බාධා කිරීම්] තමන්ට ලැබී තිබෙන උපදෙස්වල හැටියට ජීවන විශදම වැඩි කිරීමට අවශ්‍ය වී තිබෙනවාය, එතකොට මහජනයා පාවිච්චි කරන භාණ්ඩ පාවිච්චි නොකර සිටීමෙන් අපට යම් ඉතුරුවක් කර ගන්න පුළුවන්ය, කියන විධියේ තර්කයක්වත් ගෙනාවා නම් අපට එය පිළිගන්න නිබුණා. නමුත් මේ ක්‍රමයෙන් ජීවන විශදම බහිත් නො කොහොමද කියන එක අපට ප්‍රශ්න යක්.

මේ ක්‍රමය හේතුකොටගෙන ජීවන විශදම තහින්නේ කොහොමද කියා කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංග රත්න මයා.) පැහැදිලිව පෙන්වා දුන්නා. අයිස්ක්‍රීම් වැනි දේවලට මිල වැඩි වීම ජීවන විශදම නැතිමට හේතුවක් වන බව එතුමා පැහැදිලි කළා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඒවා අවශ්‍ය දේවල් නොවෙයි, අනවශ්‍ය දේවල්.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මේ රජයේ කල්පනාවේ හැටියට මහ ජනයා පාවිච්චි කරන හැම දේම අනවශ්‍ය යයි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

අනවශ්‍ය නොවෙයි, වැඩි අවශ්‍ය දේවල් ගැනයි බලන්න ඕනෑ.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඊයේ හවස මට අසන්නට ලැබුණු පොඩි කථාවක් මම කියන්නම්. මගේ බිරිද ඊයේ කාන්තාවන් පිරිසක් හමු වීම පිණිස වනාන්තරවලට ගියා. එහි එක් වයසක කාන්තාවක් කියා තිබෙනවා, ආණ්ඩුව මේ රටට ආනයන කරන හාල් ටොන් සංඛ්‍යාව විශාල ප්‍රමාණයකින් අඩු

කර තිබෙනවා යයි ලොකු හපන්කමක් හැටියට ගුවන් විදුලිය මාගීයෙන් ප්‍රචාරය කරනවාය කියා. මට මතක හැටියට ලක්ෂ දෙකකින් අඩු කර තිබෙන බවයි ප්‍රචාරය කර තිබෙන්නේ. ඉතින් ඒ කාන්තාව කියා තිබෙනවා, මීට පෙර නම් අපි හාල් සේරු දෙකක් කෑ නමුත් දැන් එක හාල් සේරුවක් කමින් බඩගින්නේ ඉන්න විට පිටරිත් ගෙන්වන හාල් ප්‍රමාණය අඩු වන එක පුදුමයට කාරණාවක් නොවේය, එනිසා පිටරිත් ගෙන්වන මේ ප්‍රමාණය මීටත් වඩා අඩු වෙන්න ඕනෑ නො වේද, කියා. ඒ අනුව බලන විට මුදල් ඇමති තුමා මේ ඉදිරිපත් කර ඇති වැඩ පිළිවෙළෙහුත් අදහස් කරන්නේ එවැනි දෙයක් ද කියා මට කල්පනා වෙනවා.

දැනට ඇති විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර ක්‍රමය උඩ ආනයන කරන හුඟක් දේවලින් සියයට 35 ක බද්දක් වැඩියෙන් හම්බ වෙනවා. මුළු ගණන සියයට 45 ක් වුණත් සියයට 10 ක් රේගු බදු වෙනුවෙන් අඩු වන නිසා සියයට 35 ක් වැඩියෙන් ඉතුරු වෙනවා. එවැනි වැඩිවීමකුත් තිබියදී නැවතත් මෙසේ තිරු බද්ද වැඩි කිරීම අවශ්‍යද කියා මා අහන්න කැමතියි.

කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පෙන්වා දුන්නේ මේ ක්‍රමය උඩ ජීවන විශදම තවත් වැඩි වන ආකාරයයි. ඒ වාගේම මෙහි තවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. දැනට අපේ තිබෙන අපනයන කර්මාන්ත බොහෝ දුරට දියුණු වෙගෙන යන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. විස්ස කෝතු වැනි අපනයන කම්මාන්තයක් ගැන බැලුවොත්, අපි දන්නවා මේ බදු වැඩි කිරීමෙන් ඒවායේ මිලත් වැඩි වන අතර ඒවා පිට රටට විකුණනු ලබන මිලත් වැඩි වන බව. කථානායකතුමනි, මේ නිෂ්පාදන තරගකාරී නිෂ්පාදනයයි. විශේෂයෙන් විස්සකෝතු ගැන සඳහන් කරනවා නම්, අපි දන්නවා මේ රටේ බොහෝම හොඳ විස්සකෝතු නිෂ්පාදනය කරන බව. එංගලන්තය සාදන හොඳ විස්සකෝතු සමග සංසන්දනය කර බැලුවත් ඊට කිට්ටු තත්ත්වයෙන් හෝ සම තත්ත්වයෙන් හෝ තිබෙනවාය කියා කියන්න පුළුවන්. එනිසා මෙවැනි බදු වැඩි කිරීමකින් සිදු වන්නේ දියුණු වෙමින් පවතින එවැනි

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

අපනයන කමිත්තවලට පහරක් වැදී ඒවා නැති වී යාමට ඉඩ සැලසීමයි. එනිසා මේ ක්‍රමය අවශ්‍යද කියා මුදල් ඇමති තුමා විකක් කල්පනා කර බැලිය යුතුව තිබෙනවා. මේ බද්ද සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර දැමීමට ක්‍රියා කරනවා නම් මිට වඩා යහපත් බවයි මගේ හැඟීම.

අ. සා. 3.30

වී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(සිං. ශ්‍රී. ප්‍ර. ගා. බ්‍රහ්ම—බලාපාන)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

ගරු කළානායකතුමනි, විදේශ විනිමය වෙන්දේසියේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ රටේ පාරිභෝගිකයාට අඩු මුදලට බඩු ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන බවත්, වෙළෙඳ පොළේ බඩු සුලභ වන බවත්, රටට විශාල යහපතක් සිදු වන බවත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පසුගිය විවාදයකදී මෙම ගරු සභාවට දැනුම් දුන්නා. එහෙත් විදේශ විනිමය වෙන්දේසිය ක්‍රියාත්මක වුණාට පසුව දැන් අපට නියම තත්ත්වය පැහැදිලි වී තිබෙනවා. කලින් තිබුණාට වඩා පිටරටින් ගෙන්වන සෑම බඩුවකම මිල දැන් ඉහළ නැගලා. පාරිභෝගිකයන්ගේ ජීවන වියදම දැන් සියයට 45 කින් ඉහළ නැගලා. මේ තත්ත්වය ගරු මුදල් ඇමතිතුමාම පිළිගෙන තිබෙන බව එතුමා අද කළ කළා වෙන් පැහැදිලි වෙනවා. මිල ඉහළ ගොස් තිබෙන නිසා ජීවන වියදම අඩු කිරීම සඳහා තවත් සියයට 5 ක් වැඩි කරන බවයි, එතුමා කීවේ. එතුමා තම තර්කය ගොඩ නැගුවේ මොන විධියටද, ඒ තර්කය සනාථ කරන්නට එතුමා මොන විධියට උත්සාහ කරනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. සියයට 45 කින් මිල වැඩි වී තිබෙන බඩු වල පිරිවැවුම් බද්ද තවත් සියයට 5 කින් වැඩි කිරීමෙන් සමහර විට එතුමා අදහස් කරනවා ඇත්තේ ඒ බඩු විකිණීම වැළැක්වීම විය හැකියි. ගරු මුදල් ඇමති තුමා ඒ බව කෙලින්ම කියනවා නම් ඒ කළාවේ සාධාරණයක් තිබෙනවා. එතකොට අපට ඒ ගැන කල්පනා කරන්නට පුළුවනි. එහෙත් එතුමා ඒ බවක් නොකියා ජීවන වියදම අඩු කිරීම සඳහා මේ පියවර ගන්නා බව ප්‍රකාශ කළා. 1965 මහා මැති වරණ කාලයේදීත් මේ ආණ්ඩුවේ උදවිය කීවේ බඩු මිල ඉහළ ගොස් ඇති නිසා ජීවත් වන්නට අමාරු බව හා එක්සත්

ජාතික පක්ෂයට බලය ලබා දුන්නොත් දීර්ඝ කාලීන ක්‍රමයක් අනුව සහ කෙටි කාලීන ක්‍රමයක් අනුව ක්‍රියා කොට මේ රටේ ජනතාවට සාධාරණ මිලකට බඩු ගන්නට අවස්ථාව සලසන බවයි, කොටින්ම ජීවත් වීමට වුවමනා දේ පහසු මිලට ලබා දී මේ රට සෞභාග්‍යමත් රටක් බවට පත් කරන බවයි. 1965 දී ඒ විධියට කිව්වත් 1968 දී ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය කාටත් පෙනී යනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, අද රටේ හැම අස්සක මුල්ලකම වෙසෙන්නවුන්ගේ ජාතික ආහාරයක් බවට විස්කෝතු පත් වී තිබෙනවා. විස්කෝතු නැතිව ජීවත් වන්නට බැරි තත්ත්වයක් අද උදා වී තිබෙනවා. හාල් නැත්නම්, වෙනත් අත්‍යවශ්‍ය ආහාර වර්ග නැත්නම්, ඇපල් මුද්දරප්පලම් නැත්නම්, මේ රටේ කර්මාන්ත ශාලාවල නිපදවන මැලිබත් විස්කෝතු හෝ විලියම් විස්කෝතු හෝ ගෙන තාවකාලික වශයෙන් කුසගින්න නිවා නොගෙන වෙන මොනවා කරන්නද? අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලැස්තී වන්නේ ඒකටත් පහර ගසන්නටයි. මේ විස්කෝතුවලට වුවමනා කරන අමුද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමට එදා වියදම් වූයේ 100 ක් නම් අද 145 ක් වියදම් වෙනවා. ඒ අතර සියයට 1 ක් වූ බද්ද දැන් සියයට 10 ක් දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ අනුව දැන් එදාට වඩා 54 කින් වැඩි වූ මිලක් ඒ අමුද්‍රව්‍ය සඳහා වැය වෙනවා. එදා රුපියලට දුන් විස්කෝතු ප්‍රමාණය මේ කාරණා නිසා අද රුපියල් 1.54 කට දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

මේ රටේ ජීවත් වන හැම මිනිසාම විස්කෝතු නොකන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා ඇති. ඔව්, ධනපති පන්තියට නම් මේ විස්කෝතු වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ධනපතියන්ට වුවමනා කරන දේ පහසු වෙන් ලබා ගැනීමට මේ ආණ්ඩුව කටයුතු කර දී තිබෙනවා. ධනපතියන්ගේ කැමි බිම්, ඇඳුම් පැළඳුම්, යාන වාහන යනාදී වශයෙන් වූ සියලු දේම පහසුවෙන් ගෙන්වා ගැනීමට කටයුතු සලස්වා දී තිබෙනවා. කැම බිම ඇඳුම් පැළඳුම් නැත්තේ දුප්පත් මිනිසුන්ටයි. හාල්, මිරිස්, කොත්තමල්ලි, අල, පරිප්පු ආදී අත්‍යවශ්‍ය ආහාර වර්ගත් ලබා ගැනීමට තිබෙන අමාරුවයි, දුප්පත් මිනිසාට තිබෙන්නේ. ඔවුන්ට මුදල්

මුදල් පනත: ආඥාව

හිඟයි. අද “දිනමිණ” පත්‍රය අරන් බැලූ විට තමුන් තාත්තේට ජීප් රථයක් සම්බන්ධ පුවතක් කියවන්නට ලැබෙනවා ඇති. ආණ්ඩුව පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකුට මේ ආණ්ඩුව ගෙන්වූ ජීප් රථයක් දී තිබෙනවා. එම රථය ආපසු ගැනීමට දැන් ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. ආපසු නොදන්නොත් රුපියල් පහළොස් දහක් දඩයක් වශයෙන් අය කරන්නට යනවා කියනවා. මේ කියමන කොයි තරම් දුරට ඇත්තක්දැයි කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. සමහර විට එය රට රටින් කරන ප්‍රකාශයක් වන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමාට අභියෝගයක් කරන්නට මා කැමතියි. පුළුවන් නම්, කරුණාකර, මේ විවාදය අවසන් වන්නට පෙර, ඒ මන්ත්‍රීවරයා කවුදැයි කියන්න. ආණ්ඩුව ඉල්ලද්දීත් ජීප් රථය නොදෙන්නේ ආණ්ඩුව පක්ෂයේ කොයි මන්ත්‍රීවරයාදැයි කියන්න.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ කරුණය මිට අදාළ නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ජීප් සම්බන්ධයෙන් මේ යෝජනාවේ නැහැ තමයි. මා කියා සිටින්නේ පිරිවැටුම් බද්ද අය කරන විට ජනතාවගෙන් එක් කොටසකට එක් විධියකටත්, තව කොටසකට තවත් විධියකටත් මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන බවයි. මා සඳහන් කරන්නේ ආණ්ඩුව එකතු කරන බදු මුදලින් කරන්නේ මේ වාගේ දේවල් බවයි. වැඩිපුර බදු අය කරන්නට වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් ඔය වාගේ කාර්වලටත්, ලොරිවලටත්, ජීප් රථ වලටත් අය කරන්න. ඒ විධියේ දේවලට බදු අය කරනවා නම් ඊට අපේ ජන්දය තමුන් තාත්තේලාට ලැබෙනවා. බේකරි හිමියා දුප්පත් මිනිසාට වුවමනා කරන හුළං විස්කෝතු සාදනවා. ඒවා විකුණා ජීවත් වන දුප්පත් බේකරිකාරයාට මේ යෝජනාව අනුව සිදු වන්නේ මොකක්ද? සියේට එකක්ව තිබුණු බද්ද සියේට දහය දක්වා වැඩි කරනවා. හුළං විස්කෝතුව හදන මිනිසාගෙතුත් වැඩි බද්දක් අය

මුදල් පනත: ආඥාව

කරන්නට යනවා. ඒ වාගේම පිරිවැටලින් අඩු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා විස්කෝතු සාදන මැලි බත්, විලියම්ස් වැනි විස්කෝතු කර්මාන්තශාලා වලිනුත් වැඩිපුර සියේට පහක් බදු අය කරන්න යනවා. බදු වැඩි කරන්නට වුවමනා නම් වැඩි කළ යුතුව තිබුණේ ලොරි, ජීප්, ටැක්සි, කාර්, ආදිය සඳහායි. ඒවා සඳහා පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කිරීම ගැන සාමාන්‍ය ජනතාවගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මේ ආණ්ඩුව පහර ගහන්නේ මේ රටේ සිටින තැනි මිනිසාටයි; බැරි මිනිසාටයි; බඩගින්නේ ඉන්න මිනිසාටයි. තියෙන මිනිසාගේ සියලුම අයිතිවාසිකම් සම්පූර්ණයෙන්ම මේ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කර තිබෙනවා. ඒ ගැනයි අප විරුද්ධ වන්නේ. ජීවන වියදම අඩු කිරීමේ පරමාර්ථයෙන්ද මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ? ඒ සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශය ඇත්තක් නම්, අවංකවම කරන ලද්දක් නම්, එතුමා අවකාවම කළ යුත්තේ මේ යෝජනාව වහාම අස් කර ගැනීමයි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

මා කී දේ වරදවා තේරුම් අරන් තියෙනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුන් තාත්තේ පාවිච්චි කළ වචන වලින් මා තේරුම් ගන්නේ ඒ ආකාරයටයි. තේරෙන හැටියට කියන්නට තමුන් තාත්තේට බැරි වුණාද, එහෙම තැනිව තමුන් තාත්තේ කී දේ තේරුම් ගන්නට මට බැරි වුණාද යන්න වෙනම ප්‍රශ්නයක්. මේ යෝජනාව ගෙනාවේ ජීවන වියදම අඩු කරන්නට නම්, එය වැරදි බවයි මා පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ කරන්නේ. තව දුරටත් ඒ කරුණය පැහැදිලි කරන්නම්.

දේශීය කර්මාන්ත ගැන තමුන් තාත්තේලා බොහොම තදින් උදන් අනනවා. මේ කර්මාන්තවලට තමුන් තාත්තේලා අත දෙන්නට යනවාය කියනවා රට සංවර්ධනය කරන්නට යනවාය කියනවා.

මුදල් පනත : ආශ්‍රව

මුදල් පනත : ආශ්‍රව

[වී. බී. එම්. සේරත් සො.]

එහෙම නම් දේශීය කර්මාන්ත දියුණු වන්නට ඕනෑ. රජය ඒ සඳහා ඒවාට අත දෙන්නට ඕනෑ. පසුගිය ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ මේ රටේ දේශීය කර්මාන්ත වැඩි වැඩියෙන් ආරම්භ කළා. ඒ සඳහා විදේශ විනිමය පාවිච්චි කළා. විදේශ විනිමය විශාල වශයෙන් පාවිච්චි කර යන්ත්‍රසූත්‍ර සහ අමු ද්‍රව්‍ය ආදිය ගෙන්වා ගත්තා. ඒ මගින් යම් යම් භාණ්ඩ නිපදවන්නටත් පටන් ගත්තා. නිපදවනු ලබන භාණ්ඩ සාධාරණ මිල ගණන්වලට මේ රට තුළ සහ පිටරට වලත් විකුණන්නට පටන් ගත්තොත් පමණයි මේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනය ඇති වන්නට පුළුවන් වන්නේ. වැඩි වැඩියෙන් බදු අය කරන්නට පටන් ගත්තොත් අලුතින් ඇති කල කර්මාන්ත සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වෙනවා. තමන් පටන් ගත් කර්මාන්ත අත් හැර දමන්නට ඒ උදවියට සිදු වෙනවා. කොටින්ම, ඒ අයට ඒවා එපා වෙනවා. එයින් සිදු වන්නේ කුමක්ද? විදේශ විනිමය පාවිච්චි කර ගෙන්වන ලද යන්ත්‍රසූත්‍ර පුස්තකන්ට පටන් ගන්නවා. ඒ කර්මාන්තශාලාවල රැකිරක්ෂා ලැබී සිටින දහස් ගණන් තරුණ තරුණියන්ට රැකිරක්ෂා නැතිව යනවා. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් උග්‍ර වෙනවා. භාණ්ඩවල මිල වැඩි වන විට පාරිභෝගිකයන්ටත් තමන් පාවිච්චි කරන්නට පුරුදු වී සිටි දේවල් නොගෙන ඉන්න වෙනවා. එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ කුමක්ද?

මෙවැනි අවස්ථාවල ලෝකයේ සමහර රටවල් වැඩි වශයෙන් අනුගමනය කරන වැඩි පිළිවෙළ කුමක්ද? පිටරටවලට යවන ද්‍රව්‍යවලට ඒ අය අය කරන තීරු ගාස්තුව රට ඇතුළත සාමාන්‍යයෙන් අය කරන ගණනට වඩා අඩුයි. නිදර්ශනයක් වශයෙන්, ඉන්දියාව රට ඇතුළේ සෑරි සඳහා ගන්නේ සියයක් නම්, තිස්තුනකටයි පිටරට යවන්නේ. ආණ්ඩුව 2/3 ක පාඩුවක් විඳිනවා. එහෙම කරන්නේ ඒ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයට දිරි දීමටයි. තවත් අතකින් විදේශ විනිමය උපදවා ගැනීමටයි. තමුත්තාත්සේලා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙනුත්, ගුවන් විදුලිය මාර්ගයෙනුත් උදේ සිට රෑ වන තුරු කියන්නේ මේ රටේ විදේශ විනිමය නැති බවයි. එහෙත් මේ

රටේ විදේශ විනිමය උපදින ක්‍රම ඇති වන විට ඒවාට පහර වදින විධියේ යෝජනා ඉදිරිපත් කරනවා.

අද මැලිබන් විස්කෝතු ලෝකයේ ජනප්‍රිය විස්කෝතු වර්ගයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. අද ඒවා පිටරට යවනවා. මේ පිරිවැටුම් බද්ද නිසා ඒ විස්කෝතුවල පිටරට මිල වැඩි වෙනවා. එවිට එංගලන්තය වගේ රටවල විස්කෝතු සමග අපේ විස්කෝතුවලට වෙළඳපොළේ තරඟ කරන්නට බැරි වෙනවා. ඇයි, අපේ විස්කෝතු වල මිල වැඩියි. එයින් සිදු වෙන්නේ අපේ විස්කෝතු කර්මාන්තය අඩපණ වීමයි. එතරම් භයානක තත්ත්වයේ යෝජනා වක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරලා, තත්පරයකින්, දෙකකින් මොනවා හරි වචන දෙක තුනක් කියලා අපට කියනවා, මේක ඉක්මණින් අනුමත කරන්න කියා. එහෙම අනුමත කරන්න අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ බද්ද අය කරන්නේ පිටරට යවන විස්කෝතුවලට නොව මේ රටේ විකුණන විස්කෝතුවලට පමණක් කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා නම් එහි එක්තරා අදහසක් තිබෙන බව අපට පිළිගන්න පුළුවන්. එහෙම කිව්ව නම්, අපේ පිටරට වෙළඳාම දියුණු කර ගැනීමේ අදහසින් මේ පියවර ගන්නවා යැයි හිතන්න පුළුවන්. මේ රටේ මිනිසුන් විස්කෝතු නොකෑවත්, පිටරට මිනිසුන් විස්කෝතු කැවාවේ කියා අනුමත කරන්නට පුළුවන්, ඒ විධියේ අදහසක් ඇතුළු යම්කිසි පියවරක් ගන්න නම්. එහෙත් මේ පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කිරීම නිසා සාමාන්‍ය පාරිභෝගිකයන්ට නොයෙක් අංශවලින් තමන් මිලදී ගන්නා බඩුවලට වැඩි මිලක් ගෙවන්නට සිද්ධ වෙනවා.

තනිකරම කපුවලින් නො වියන ලද රෙදි පිළිවලට මේ බද්ද පැනවීම නිසා සියලුම රෙදිපිළිවල මිල වැඩි වන ආකාරය කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) පැහැදිලි කර දුන්න. තමුත්තාත්සේලා කියන්නේ සල්ලි වැඩි පුර නැති, අගහිඟකම් වලින් පිරුණු මිනිසුන් කපු නොවන දේවලින් වියන ලද රෙදිපිළි නො ඇදිය යුතුයි කියලද? “තමුත්තාත්සේලාට කපු ඇළුම් විතරයි. කුරුළුවත්තේ ඉන්න ධනපති අපට පමණයි, අනික් වටිනා රෙදිපිළිවලින්

මුදල් පනත : ආඥාව

මුදල් පනත : ආඥාව

සකස් කළ ඇදුම්” කියන එකදු තමුන් නාත්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය? “අපට සල්ලි තියෙනව; අපි වැඩිපුර ගෙවල ගන්නව” කියන එකදු තමුන් නාත්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අද නම් ඇදගෙන ඇවිත් සිටින්නෙ කපු ඇදුමක් යයි මා හිතනව. සමහර දිනවල එතුමා කපු නොවන ඇදුම්වලින් සැරසිල මෙහි එනව. කපු නොවන සිල්කි, ටිට්ටි වගී, නයිලෝන් වැනි මෙරටට ගෙන්වීම තහනම් කර තිබෙන ඇතැම් විදේශීය රෙදි වගී මෙරට වෙළඳපොළේ ඕනෑ තරම් තිබෙනව. තමුන් නාත්සේලා කොයි තරම් නීති දැම්මත් හොරෙන් මේ රටට රෙදි ගෙනෙනව. හොරෙන් ගෙනෙන උදවිය මේ බදු වලට අහු වෙන්නෙ නැහැ. එහෙත් අර “සිංතට්ටි” කර්මාන්තශාලාවේ සිල්කි රෙදි නිෂ්පාදනය කරල විකුණන අවස්ථා වෙදි ඒ වෙළෙන්ඳා මේ පිරිවැටුම් බද්දට අහු වෙනව. හොර කඩයෙන් ගෙනෙන තැනැත්තාට මේ බද්ද ගෙවන්න සිද්ධ වෙන්නෙ නැහැ. එවිට සිදු වෙන්නෙ මෙයයි. හොරෙන් ගෙනෙන තැනැත්තා අඩු මිලකට විකුණනව. අපේ කර්මාන්ත ශාලාවේ නිෂ්පාදනය කරල විකුණන තැනැත්තාට බද්ද ගෙවන්න සිදු වෙන නිසා ඔහු වැඩි මිලකට විකුණන්න ඕනෑ. එයින් මේ රටේ කර්මාන්තයකට පහරක් වදිනව.

ගරු කළානායකතුමනි, මේ කර්මාන්ත කවුරු ආරම්භ කළත්—මේ ආණ්ඩුව ආරම්භ නොකළ බව හැබැයි; පසුගිය ආණ්ඩුව ආරම්භ කළ බව හැබැයි—මේවා සින් රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට රුකුළක් ලැබෙනව නම්, කරුණාකර මේවාට දෝහි කම් නොකරන ලෙස ගරු මුදල් ඇමති තුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව. මේ කර්මාන්ත විනාශ කිරීමට උගුල් අව වන්න එපා කියා ජාතියේ නාමයෙන් අපි තමුන් නාත්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව. මේ රටේ ආරම්භ වුණු කර්මාන්ත තව තවත් සංවර්ධනය කරමින් ඒවායින් මේ රටට ප්‍රයෝජනවත් සේවයක් සලසන අතරම අපේ කාර්මික නිෂ්පාදන පිටරට යැවීමෙන් මේ රටට තමුන් නාත්සේලා නැතැයි කියා කෑ ගසන විදේශ විනිමය උපදවා ගැනීමටත් මාගේ සකස් කර ගැනීම ඥානවත්ත ආණ්ඩුවක උත්සාහය විය යුතු බව අප තමුන් නාත්සේලා මතුව

කරනව. එම නිසා තමුන් නාත්සේලාගේ යෝජනාවේ සඳහන් විස්කෝතු වුණත්, බ්‍රැන්ඩ්, ජින්, වයින් හා ශෝඩිත මද්‍යසාර වුණත්, බුම්බුරුණු හා පලස් වුණත්, කොකෝවා කඩු ඇතුළු වොකලට් වුණත්, රසකැවිලි වුණත්, සබන් හිස ගල්වන තෙල් හැර විලවුන් හා සුවඳ ද්‍රව්‍ය වුණත්, අයිස්ක්‍රීම් වුණත්, තනිකරම කපුවලින් වියන ලද නොවන රෙදි පිළි වුණත්, පුපුරන වෙඩි ඇතුළු ගිනිකෙළි වුණත්, —තමුන් නාත්සේලා අතුරු මැතිවරණ වලින් පැරදුණු තරමට මේව වැඩි වැඩි යෙන් පත්තු කරන බව ඇත්තයි. එහෙම පත්තු කළා වුණත්—මේවා මේ රටේ දේශීය කර්මාන්ත වශයෙන් සලකා ඒවා තව තවත් සංවර්ධනය වීමට රුකුල් දීමක් වශයෙන් — තමුන් නාත්සේලා උදේ සිට රෑ වෙන තුරු ගුවන් විදුලියෙන් කෑ ගසන ජාතික සංවර්ධනයක් අවංකව බලාපොරොත්තු වෙනව නම්—මේ රටේ කර්මාන්තකරුවන්ට පහර වදින මේ පිරිවැටුම් බද්ද ඉල්ලා අස් කර ගන්නා මෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනව.

අ. හා. 3.45.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කැලණිය)
 (කි.රු. ඥා. ගණ. පෙරේරා—කළුතර)
 (Mr. R. S. Perera—Kelaniya)

ගරු කළානායකතුමනි, මෙම යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්න මා අදහස් කරනවා. ජීවන වියදම අඩු කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව, මෙයත් ජීවන වියදම අඩු කිරීම සඳහා ගෙන ඇති පියවරක් දැයි කියන්න මා දන්නේ නැහැ. මේ කාරණය මට වැටහෙන්නේ නැති නිසා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එය කරන තාලය පැහැදිලි කර දුන්නොත් අප බොහෝම සන්තෝෂ වෙනව. කොහොම වුණත්, පසුගිය මහා මැතිවරණයට පෙර ජීවන අංකය 112 කට නැග තිබුණු අවස්ථාවේදී සමහරුන් ඔළු බිම් තබා ගෙන කෑ ගැසුවා ජීවන අංකය අහස උසට ඉහළ නගිනවාය කියා. දැන් ජීවන අංකය 120.3 යි. එහෙම කී උදවිය, සමහර විට දැන් “ටොප්සි-ටර්ට්” නැති නම් ඔළු යටින් දමා උඩ බලාගෙන ගණන් හදා ජීවන වියදම අඩු කරන්න හදනවාද කියන්න මා දන්නෙ නැහැ. ඒ කෙසේ

මුදල් පනත : ආශ්‍රව

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

වුණත්, නිකම් ඡන්ද බලය තිබුණු පලියට, මහජනයා ගැන තැකීමක් තමුත්තාත් සේලාගේ පපුවල නොතිබුණු පලියට, මේ වාගේ මුදල් සම්භ කිරීමේ අත්තනෝ මතික ව්‍යාපාරවල ආණ්ඩුවක් යෙදෙන්න එපාය කියායි මා කියන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, එක් අතකින් කර්මාන්ත ව්‍යාපාර ආරක්ෂා කිරීමේ අදහස ඇතුළු පිරිවැටුම් බද්ද සියයට පහ කින් වැඩි කරනවාය කියන විට, සියයට ගණන් බලන විට ශතවලින් ගත 7 ක් වුණොත් වෙළෙන්දා භාණ්ඩයේ මිල ගත හතකින් නොවෙයි වැඩි කරන්නේ, ගත 10 කින්. ගත 6 ක් වුණොත් භාණ්ඩයේ මිල වැඩි වීම ගත 9 න් තතර කරන්නේ නැහැ, වෙළෙන්දා එය ගත 10 කින් වැඩි කරනවා. ඒ කියන්නේ සිල්ලර වෙළෙන්දා නිතරම රවුම් ඉහළ මට්ටමකට එම ප්‍රමාණය ගෙන යනවා. එම නිසා තමුත්තාත් සේලා නිතර තරමටත් වඩා ජීවන වියදම වැඩි වන බව මතක් කරන්න කැමතියි. මා කලින් විස්තර කළ අන්දමට ගත 3 ක වැඩි වීම ගත 5 දක්වා වෙළෙන්දා වැඩි කරනවා නම් ගත 6 ක හෝ 7 ක වැඩි වීම ගත 10 දක්වා වැඩි කරනවා නම්, ඒ කියන්නේ රවුම් ගණනකට ගෙන එනවා නම්, තමුත්තාත් සේලා බලා පොරොත්තු වන ප්‍රමාණයටත් වඩා වැඩි මුදලක් පාරිභෝගිකයාට භාණ්ඩවලට ගෙවීමට සිඬ වෙනවා.

තමුත්තාත් සේලා නොයෙකුත් අන්දමට ප්‍රචාරය කරනවා, දැනුත් ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා, 1969 වන කොට රට කිරි යෙන් පැණියෙන් උතුරුවනවාය කියන. විශේෂයෙන්ම අපේ මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රී වරයා, (එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) මෙවර රාජ්‍යය කළා ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදයේදී සඳහන් කළා, ලබන අවුරුද්ද වන විට රට කිරියෙන් පැණියෙන් උතුරුවනවාය කියා. බලාගෙනයි, කුඹි කාලා මැරෙන්න පුළුවනි, කිරි පැණි උතුරුවන්න ගියාම. කොහොම වුණත්, කිරි පැණි උතුරුවන්න කළා කරන මේ ආණ්ඩුව මහජනතාවගේ කිරි හොද්දටත් තවට කර ඇති බව කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. දුප්පත් උදවිය හාල් ටික තම්බාගෙන, ඒක කන්න වෙනත් ව්‍යාප්තියක් තැනි නම්

මුදල් පනත : ආශ්‍රව

අඩු ගණනේ කිරි හොද්දක්වත් හදාගෙන කපු එකත් මේ ආණ්ඩුව තැනි කළා. එහෙම ආණ්ඩුවක් ජීවන වියදම අඩු කිරීමක් ගැන කළා කරන්න කොහොම ද? එම නිසා, 1969 වන කොට රට කිරි යෙන් පැණියෙන් උතුරුවන්න තමුත්තාත් සේලා බලාගෙන ඉන්න.

මෙම යෝජනාවේ තිබෙනවා :

"..... විස්කෝතු, බ්‍රන්ඩ්, ජින්, වයින් හා ශෝකිත මධ්‍යසාරය, බුමුතුරුණු හා පලස් (කොපු බුමුතුරුණු හා පලස් නොවන) තනිකරම කපුවලින් වියන ලද නොවන රෙදි පිළි....."

මෙය කොයි අන්දමට යොදවන්න පුළුවන්ද? ලංකාවේ අද සාරි නිපදවනවා කපු තුල්වලින්. කපු තුල්වලින් මෙසේ නිපදවන සාරිවලට වෙනත් වර්ගයක තුල්වලින් කුඩා බෝඩරයක් දමනවා. ඉන් පසු මේ අනුව බද්ද සියයට දහයක් වෙනවා. සමහර විට එම සාරි බෝඩරය දැමීමට පාවිච්චි කළ නයිලෝන් හෝ හිපලෝන් හෝ වෙනත් කෘත්‍රිම වර්ගයකට අයත් තුල් ප්‍රමාණය සාරියේ තුල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට පහක් වන්නට පුළුවනි. එහෙම වුණත් මේ අනුව පිරිවැටුම් බද්ද සියයට දහයක් වෙනවා. මන්ද? තනිකර කපුවලින් නොවන රෙදි පිළි සඳහා සියයට දහයක් නියම කර ඇති නිසයි, ඒ අන්දමට වෙනසක් වන්නේ. සමහර විට බෝඩරය සඳහා යෙදවූ කෘත්‍රිම තුල් ප්‍රමාණය මුළු සාරියේ තුල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට දෙකක් වන්නට පුළුවනි. එසේ වුණත්, ඔය යාර හයක් පමණ වන මුළු සාරියෙන් සියයට දෙකක ප්‍රමාණයක්වත් කෘත්‍රිම රෙදි තුල් නොවුණත්, නීතියෙන් බේරීමට පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. මන්ද? තනිකර කපු රෙදිවලින් නොවෙයි වියා තිබෙන්නේ. එහෙම නම් පාරිභෝගිකයන්ට ලැබෙන හවිහරනය මොකක්ද? සමහර අවස්ථා වලදී පාරිභෝගිකයන්ගේ රුචියට සරි ලන විධියට, විශේෂයෙන්ම පාරිභෝගිකයන් වන කාන්තා පක්ෂයේ කැමැත්ත අනුව, රෙදි වියන පුද්ගලයන් රෙදි ලක්ෂණට නිම කිරීම පිණිස සුළු කෘත්‍රිම තුල් ප්‍රමාණයක් එක්කාසු කරන්න පුළුවනි. සමහර විට අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය මට වඩා සාරි ගැන

මුදල් පනත : ආශ්වා

මුදල් පනත : ආශ්වා

දන්නවා ඇති. එහෙම එක්කාසු කළත් බද්ද සියයට දහයක් වැඩි වෙනවා. සුළු ප්‍රමාණයක් එකතු වුණත් සියයට 10 ක් වැඩි වෙනවා. මේවා ඔක්කොම එකතු වී එන විට කෙසේද ජීවන වියදම අඩු වන්නේ? අන්න එම නිසා මේ ගැන හුඟක් දුරට කල්පනා කරන්නට වුවමනායි. කර්මාන්ත ආරක්ෂා කිරීම එක පැත්තකින් සිදු විය යුතුයි. අනික් පැත්තෙන් මේ වැනි බදුවලට අසු වුණු විට තමුන්නාත් සේලා සිතන පරිදි සියයට 10, සියයට 5 ප්‍රමාණයන්ගෙන් වෙළඳ පොළේ මිල තත්ත්වය නතර වන්නේ නැහැ.

ඊළඟට පුපුරණ ද්‍රව්‍ය ගැන සඳහන් වෙනවා. මා අහන්නට කැමතියි, කළුගල් කඩන ඩයිනමයිට් වර්ග එකට ඇතුළත් වෙනවාද කියා. [බාධා කිරීමක්] නැහැ? ඩයිනමයිට් පුපුරන්නේ නැද්ද? “පුපුරණ වෙසි ඇතුළු ගිනිකෙළි” යනුවෙන් සඳහන් කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව ඩයිනමයිට් ඇතුළත් වන්නේ නැද්ද? [බාධා කිරීමක්] ගිනිකෙළි එකක්; පුපුරන වෙසි තව එකක්. අද ඩයිනමයිට් සොයා ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ බොහොම අමාරුවෙනුයි. එය මිට ඇතුළත් නොවන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. “පුපුරන වෙසි ඇතුළු ගිනිකෙළි” කිව්‍යම තේරෙන්නේ කොහොමද? ගිනිකෙළි කාරයා දැන් මෙතන නැහැ. පුපුරන වෙසි කිව්‍යම ඩයිනමයිට් ඇතුළත් වෙන්නට ඕනෑ. එසේ වුණොත් කළුගල් කැඩීමේ ව්‍යාපාරයෙහි යෙදී සිටින උදවියට විශාල අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා. අදත් ඒ උදවිය ඩයිනමයිට් ලබා ගන්නේ කළුකඩෙන්. ඒ උදවියට වුවමනා ප්‍රමාණයට ඩයිනමයිට් රජයෙන් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද රජයේ ගොඩනැගිලි තැනීමේ කටයුතු පවා ඇනහිට තිබෙනවා. අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට සරිලන කළුගල් තැනීමේ නිසා. විශේෂයෙන් මගේ කොට්ඨාශයේ කළුගල් කැඩීමේ ව්‍යාපාරය කෙරෙනවා. ඩයිනමයිට් නොමැතිකම හේතුකොටගෙන දැන් එම ව්‍යාපාරය බොහෝ දුරට ඇනහිට තිබෙන බව පෙනෙනවා.

රසකැවිලි ගැනත් සඳහන් වෙනවා. ධනපති පන්තිය පමණක් පාවිච්චි කරන, සුබෝපහෝගී දෙයක් නොවෙයි රසකැවිලි. අපේ රටේ සිටින රසකැවිලි නිෂ්පාදකයන්ට අපි ගෞරව කරන්නට ඕනෑ, පිටස්තර විශේෂඥයන්ගේ පරීක්ෂණවලින් නොව තමන්ගේම පරීක්ෂණවලට අනුව බොහොම අමාරුවෙන් අද මෙවැනි තත්ත්වයකට එම කර්මාන්තය දියුණු කර තිබීම ගැන. ඒ සම්බන්ධයෙන් අනිකුත් මන්ත්‍රිවරුන් කියා තිබෙන කරුණු බොහොමයක් මා පිළිගන්නවා. මා සිතන හැටියට කර්මාන්ත ඇමතිතුමා විදේශ විනිමය රැස් කර ගැනීම සඳහා මේ රටේ භාණ්ඩ හැකි පමණ පිටරට ශැවීම සඳහා තමන්ට පුළුවන් සෑම ආධාරයක්ම උපකාරයක්ම දෙනවාය කියා සඳහන් කර තිබෙනවා. එහෙත් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වූ විට කෙසේද පිටරට යවන්නේ? මෙහි දීම මිල වැඩි වුණාම ලෝක වෙළඳ පොළේ තරඟයක් කරන්නේ කෙසේද? අද යම්කිසි කර්මාන්තකාරයෙක් යම් බඩුවක් පිටරට යවනවා නම් ඔහු එය කරන්නේ ඉතා අමාරුවෙනුයි. එම භාණ්ඩයට හොඳ වෙළඳ පොළක් සොයා ගැනීම සඳහා ඔහු ලෝකයේ හැමතැනම රස් තියාදු වෙන්නට ඕනෑ. කර්මාන්ත අංශයෙන් දියුණු රටවල නිෂ්පාදන වියදම අඩු නිසාත් අපේ රටේ කර්මාන්ත අංශය එතරම් දියුණු තත්ත්වයකින් නොපවතින හෙයින් මේ රටේ නිෂ්පාදන වියදම වැඩි නිසාත් ලෝක වෙළඳ පොළේ තැනක් ලබා ගැනීම බොහොම අමාරුයි. දැනුදු එවැනි අවස්ථා ලබාගෙන තිබෙන්නේ ඉතා අමාරුවෙනුයි. යම්කිසි රටකින් මේ රටේ නිෂ්පාදනයක් ලබා ගන්නවා නම් එය බොහෝවිට කෙරෙන්නේ මිත්‍රකම උඩ මේ රටට කරන ආධාරයක් උපකාරයක් වශයෙනුයි. ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළේ අපේ භාණ්ඩ වලට වඩා වෙනත් රටවල භාණ්ඩයන්හි මිල අඩුයි. තත්ත්වය එසේව තිබියදී තවදුරටත් මේවාට පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කළාම සමහරවිට දැන් පවතින තත්ත්වයත් අඩාල වන්නට පුළුවනි. එසේ වුණාම තමුන්නාත් සේලාට ධනපති පත්‍ර වල මුද්‍රාට පුළුවන් වන්නේ නැහැ,

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

අපි මෙව්වර මෙව්වර විස්කෝතු තොග පිටරට යැවීමට කියා. ඊළඟට බඩු උස් සහ ක්‍රෝන් එකක් එහෙම යොදාගෙන මහ ලොකු වැඩක් වාගේ එක කරනවා. ඒවා පසුගිය රජය මගින් නංවන ලද කාර්මිකත්වයයි.

දැන් තමුත්තාත්තේලා සුදුනම් වත්තේ හුළං විස්කෝතුවෙන් හුළං අරින්නයි. ඒකටත් පිරිවැටුම් බද්දක්. තමුත්තාත්තේලාගේ පත්තියේ අය හුළං විස්කෝතු හොයන්නේ නැහැ. ඒවාගේ ම සාමාන්‍ය බේකරිවල විස්කිරිඤ්ඤ හදනවා. ගරු කළානායකතුමනි, හලාවත පැත්තෙන් හරියට විස්කිරිඤ්ඤ හදනවා. ඒකටත් පිරිවැටුම් බද්දක්. තමන්ගේ ශ්‍රම ශක්තිය යොදා දහඩිය මුගුරු දමාගෙන මෝලිය අල්ලාගෙන වැඩ කරලයි, රසකැවිලි විස්කෝතු යනාදිය හදන්නේ. දැන් ඒකටත් පිරිවැටුම් බද්දක්. මෙහෙම බලන විට ජීවන වියදම බස්වන්නේ කෙසේදැයි මට තේරෙන්නේ නැහැ. අද තමුත්තාත්තේලා නිසා ජීවන වියදම පවතින තත්ත්වය ගැන සිතනවා නම්, තමුත්තාත්තේලාට කල්පනා කිරීමේ ශක්තියක් තිබෙනවා නම්, තව දුරටත් එම තත්ත්වය ඉහළ නංවන ක්‍රම ඉදිරිපත් කරන්නට හොඳ නැති බව වටහා ගන්නට ඕනැ. සමහරවිට මෙම තත්ත්වය දේශපාලන අතින් මේ පැත්තට හොඳ වන්නට පුළුවනි. දේශපාලන තත්ත්වය ගැන නොවෙයි, විශේෂයෙන් දුප්පත් මහජනතාවගේ පෞද්ගලික තත්ත්වය ගැනයි විරුද්ධ පාර්ශ්වය හොයන්නේ. මහජනයාට ඇති කරදර ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වය තුළ හැඟීමක් තිබෙනවා. එම නිසා අපි දේශපාලන වාසියක්, පෞද්ගලික වාසියක් බලාපොරොත්තුවෙන්, තමුත්තාත්තේලාගෙන් මහජනයාට සිදුවන කරදර පෙන්නා නොදී ඉන්නේ නැහැ. අපි, ජාතියක් වශයෙන් කල්පනා කරන්න ඕනැ. මිනිසුන්ගේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එන්. බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) නම් හිතා වෙනවා. හොඳයි අපි බලමු, කිරි-පැණි ලැබෙන දවස. මො මේ විවාදයේදී, පිටස්තර දේවල් ගැන කියන්න අදහස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් ඊර්ඩියෝව ඇතුළත් ගොයම්

ඇති වන තැනට වගා කෙරී තිබෙන බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ කෙසේ වෙතත්, සල්ලි වුවමනා වූ පළියට, බලය තිබුණු පළියට කටයුතු නොකර, මහජන යාට නොරිදෙන විධියට, ඔවුන්ගේ ජීවන වියදම ඉහළ නොයන ආකාරයට, වුවමනා මුදල් ලබා ගැනීමේ මාර්ග සම්පාදනය කරගන්නවා නම් හොඳ බව මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

අ. හා. 3.56

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Mr. Speaker, we must first of all try to understand the fundamental reason why we are going through this kind of economic situation in the country today. Our exports are fetching lower and lower prices in the international markets and our imports are going up in price with the result that our foreign exchange position is not improving, if not becoming worse. So, unless we use the limited quantity of foreign exchange that we have very wisely, we are going to get into trouble. We are not making any attempt to raise the taxes and duties on very essential items that people use in their daily life. We have excluded that category of articles which touch very intimately the daily life of the people.

The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) was the one who first introduced the business turnover tax. He tried to make out today that the items we have included for the purpose of this tax are in common use in this country. He asked, who is the girl or boy who does not eat a chocolate or an ice cream? I thought he had a knowledge of the conditions in this country. Certainly it is desirable, if you can, to make available chocolates, ice cream and even cosmetics to those who need them. But one cannot argue that the articles in that category are of such a vitally essential nature as the articles that we have excluded from the business turnover tax.

இதில் (சுனெய்) பதன் கெட்டுப்பத

—தேவன வர கியவீத

Some hon. Members said : why not increase the tax on items like tractors and vehicles that are needed for purposes of development? I do not think that is a sound argument to pursue.

We are trying to make the best use of the limited foreign exchange that is available to us. We are, however, excluding from this tax those items which touch the daily life of the people very intimately and are only touching those other items which are used not by the poorer classes but by the upper-middle and the richer classes who can afford the extra money to purchase and use them. Of course, if it is possible to make these items available to the people at much cheaper prices we would certainly do so, and our aim is to do that in the future. At the moment, because of the shortage of foreign exchange we have to take certain measures, and the harshness of those measures we want to pass on to the richer classes rather than to the poorer classes.

புன்கு விலகன தேன், கனகவிலகன தேன்.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

கனகவிலகன தேன்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended for half an hour.

தேவன வர கியவீத தேன் 4.30 வரை கியவீத தேன்.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 வரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

இதில் (சுனெய்) பதன் கெட்டுப்பத

நிதி (திருத்த) மசோதா

FINANCE (AMENDMENT) BILL

தேவன வர கியவீதே கியவீதே கியவீதே தேன்.

இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது

Order for Second Reading read.

4—பி 15956 (68/7)

4. 30

தேவன வர கியவீதே

(கெளரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I move,

“That the Bill be now read a Second time.”

In my Budget speeches of 1965 and 1966 I stated the Government's intention to remove the restrictions placed by Part III of the Finance Act, No. 65 of 1961, on the opening of accounts by Ceylonese in what that Act describes as “foreign banks”.

A foreign bank, according to that statute, is any bank other than the Bank of Ceylon, the People's Bank, the Post Office Savings Bank, the Ceylon Savings Bank and any Co-operative Bank. Thus, the Hatton Bank, which is a Ceylonese bank, is not eligible to open accounts for Ceylonese.

The restrictions which apply to Ceylonese citizens as well as to any body of persons in which Ceylonese citizens have an interest referred to in the Act are broadly as follows : 1. They may not open an account at a foreign bank unless they are employed by such bank. 2. they may not open a loan or overdraft account at a foreign bank unless they had an account in that bank on 27.7.61. 3. they may not place funds in fixed deposits in a foreign bank if by such process they will exceed the aggregate of sums held by them in fixed deposit in that bank on 27.7.61. 4. they may not increase the balance in their savings account at a foreign bank beyond the balance as at 27.7.61 if they had an account with the Bank of Ceylon or the People's Bank on that date.

These restrictions prevent the commercial banking system from playing a more effective role in the country's economic development for the following reasons : (a) The restrictions not only adversely affect the Hatton Bank, as pointed out above, but also militate against the opening of new Ceylonese banks. (b) They restrict the ability of foreign banks and the

[ශ්‍රී ලංකා විනයයක]

Hatton Bank to harness deposits and thereby limit their ability to lend. It should be noted that over 60 per cent of the total advances of foreign banks have been made to Ceylonese. If the restrictions are removed, the volume of advances granted by these banks to Ceylonese and also the proportion of advances to Ceylonese would increase. (c) They adversely affect the Ceylonese business community in that those of them who have done business with foreign banks for many decades and built up confidence by virtue of close business relationships may be prevented from availing themselves of the credit facilities afforded by these banks.

It is true that the Act permits old constituents to continue to borrow from such banks, but difficulties arise when banking law requires such persons to open new accounts or when they float new companies for specific objects. When such persons have to borrow from the Bank of Ceylon or the People's Bank, they may be denied the amount of credit required or they may not obtain the same facilities or the same terms as they would be able to get from the foreign banks with whom they had been doing business over many years. If the present restrictions are removed, Ceylonese businessmen who are languishing for want of credit to start new economic ventures may be able to obtain financial assistance for their projects from these banks.

The Government decided, however, that before the restrictions on foreign banks were removed, it was necessary to adapt foreign banks to the changing conditions in Ceylon, and discussions were held with foreign banks on the specific points I had mentioned in my Budget speeches, namely, (1) strengthening of Ceylon's external payments situation; (2) training and employment of local personnel; (3) more effective participation in the financing of economic activities; (4) institutional changes.

(1) *Strengthening of Ceylon's external payments situation*: Under the agreement signed between the Central Bank and the British banks the Central Bank has been given credit to draw up to £4,000,000 and a further £2,000,000 as a stand-by to be used in an emergency. This facility has proved very useful to Ceylon. The Central Bank has made drawings on several occasions and may have to make use of the facility in the future.

(2) *Training and employment of local personnel*: The British banks are giving their co-operation in running the Bankers' Training Institute (Ceylon) under the sponsorship of the Central Bank of Ceylon. They are also now giving opportunities for Ceylonese at executive levels and training some of them abroad. They are willing to have in their branches suitable Ceylonese in posts of managers and sub-managers.

(3) *More effective participation in the financing of economic activities*: The British banks have expressed their willingness to provide long-term capital for the purposes of development, either by way of a contribution to the D.F.C.C. or assistance to any other long-term credit institution. It may also be mentioned that it is the hope of these banks that with access to funds of Ceylonese depositors they will be able to increase their contribution in this sphere. I shall refer later to the proposal to amalgamate two branches of the National & Grindlays Bank with the Hatton Bank and indicate the objectives of the proposed amalgamation.

(4) *Institutional framework within which the foreign banks might function*: The present commercial banking system is confined to: (a) the Bank of Ceylon which was originally set up with Government assistance and Ceylonese capital, but since 1961 a State bank; (b) the People's Bank which is a joint venture between the State and the co-operative institutions; (c) five British banks of which two are subsidiaries

இதில் (ஈனோவின்) பதவி கெடுப்பதற்கு

—தேவன் வர கிண்பி

under the ownership of parent companies which also operate branches in Ceylon (the Hong Kong Bank owning the Mercantile Bank, and the Chartered Bank owning the Eastern Bank); (d) one up-country local bank, viz., Hatton Bank, controlled by Brown & Co. Ltd., but not with an effective contribution at present to the economy; (e) three Indian banks including the state Bank of India; (f) one Pakistani Bank.

உ ஸோய்ஸா சிரிவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிரிவர்தனா)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Why not nationalize the banks?

செ. வன்னினாயக்க

(கௌரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

You did not do it but you are asking us to do it.

The sum total of the activities of the Indian and Pakistani banks and of the Hatton Bank is not very much in comparison to the activities of the Bank of Ceylon, the People's Bank or any one of the major British banks. In deference to Government's express desire that the British banks should co-operate in making institutional changes in the banking system, some of the foreign banks are prepared to participate in the following manner :

(1) Discussions are continuing with the Chartered Bank group who have agreed in principle that the Colombo office of the Eastern Bank Limited should be converted to a joint venture in participation with the Ceylon Government and private Ceylonese interests with majority control in the hands of the Ceylonese.

செ. ஜே. எர். ஜயவர்தனா

(கௌரவ ஜே. எர். ஜயவர்தனா)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Ceylonization.

செ. வன்னினாயக்க

(கௌரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

This is better than nationalization.

(ii) The National & Grindlays Bank and the Hatton Bank have been conducting negotiations according to which the Kandy and Nuwara Eliya branches of the National & Grindlays Bank will be handed over for the purpose of merging with the Hatton Bank into a new institution which will also offer its shares to the Ceylonese public. According to these arrangements, the National & Grindlays Bank will have a minority interest as compared to the shareholding of the Hatton Bank and the Ceylonese public. It is expected that this new bank will be able to combine the engineering and agricultural expertises of the Browns Group with the banking expertises of the National & Grindlays Bank, to make a valuable contribution to the development of the agricultural and plantation economy and also to the development of industry.

(iii) Negotiations are proceeding with the Hongkong and Shanghai Banking Corporation with a view to setting up a joint venture on similar lines.

The legislation now before the House—which is in fact, to amend the Finance Act, No. 65 of 1961—provides for the Minister of Finance, acting on the recommendation of the Monetary Board, to allow any of the foreign banks operating in Ceylon to accept deposits from Ceylonese. I wish to point out that the Act does not automatically lift the restrictions which have till now applied to all foreign banks. The restrictions will be lifted only on a case by case basis, taking into account the extent to which any particular bank is willing to co-operate with the Government in the matters I have described. The legislation also provides for the Monetary Board of the Central Bank to determine the terms and conditions which the foreign banks that are given the right to accept deposits

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු මන්ත්‍රීතුමා]

from Ceylonese should comply with. Lastly—and this is also important—under these terms and conditions, the Monetary Board of the Central Bank will ensure that deposits of Ceylonese in foreign banks resulting from the relaxation of restrictions will not be used for granting loans and overdrafts to non-Ceylonese.

I commend this Bill to the House.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது

Question proposed.

අ. සා. 4.42

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சைய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Speaker, this is a black day in the history of this country. The Hon. Minister of Finance has moved a Bill which he, in his usually jocular, charming and bland manner, described as a very innocuous and harmless measure.

There are really two issues involved. In regard to each of them it is possible that there might be some amount of disagreement. One is that this is a measure which is an onslaught, a calculated and deliberate onslaught on indigenous banking,—[Interruption] Hatton Bank notwithstanding. If the Hon. Minister was merely anxious to help the Hatton Bank, the one Ceylonese Bank he talked about, all that was necessary was to bring an amendment to the Finance Act to include the Hatton Bank in that list which includes the Bank of Ceylon, the Post Office Savings Bank, and so on.

The second issue is that this is a calculated and deliberate act of denationalization. The nationalization of the Bank of Ceylon was a step in the direction of nationalization of credit institutions in this country in order that the Government might be able to control credit in this country from

the point of view of the normal credit needs, but with the emphasis on development. This is a retrogressive step: it is going back upon what has already been achieved. And, the Hon. Minister has not been able to give us one single reason to justify what is being done.

The Hon. Minister tried to make out that there is going to be some extra money available to the private sector, specifically the Ceylonese private sector, for development purposes as a result of this measure. Sir, there could not be a bigger hoax than this. I can understand the Hon. Minister and his financial advisers indulging in some degree of wishful thinking. But wishful thinking in the face of facts which run completely contrary to what they expect to achieve, or what they say they expect to achieve is wilful deception. We would not mind this so much. We have no objection to this Government continuing to deceive itself, but we object very strongly to any attempt to deceive the public regarding this matter.

When the Bank of Ceylon was formed in 1938, and the late Mr. George E. de Silva, who was Member for Kandy at that time, took a great interest in promoting the formation of a Ceylonese bank, a specifically Ceylonese bank, the complaint that was made at that time—and very justifiably made—was that the foreign exchange banks operating in this country did nothing in the direction of granting credit to Ceylonese entrepreneurs in the matter of development. So we had a commission, the Pochkhanawala Commission.

The commission went into this question, examined it in all its aspects, and made its recommendations, and on the basis of those recommendations, several Ministers of Commerce and Industries in the old State Council negotiated with the Government of Great Britain for the purpose of setting up a bank in Ceylon. Those negotiations were

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

really unnecessary. Our Ministers were timid at that time. They were afraid of fighting the British, particularly in the field of finance, and therefore negotiations were conducted with the Secretary of State for the Colonies and with the Government of Britain at Whitehall, as a result of which the proposed establishment of a bank was considerably delayed.

Somewhere round about 1938, the year immediately preceding World War II, the late Mr. G. C. S. Corea, as Minister, was able to present a Bill in the State Council for the establishment of the Bank of Ceylon. Even that Bill was presented after considerable discussion had taken place with Whitehall, and there were two limitations imposed upon the proposed bank at that time. The first was that loans could not be granted with the sole security of immovable property, which was a very severe restriction upon the grant of credit because any Ceylonese borrower at that time could not be expected to have any kind of security to offer other than security in immovable property. Even today the larger number of borrowers from any bank offer immovable property as security. That is the principal form of property in this country. They got over that by saying that they were going to set up the Agricultural and Industrial Credit Corporation and therefore they need not bother about the limitation on that role of the bank. The second restriction was even more important—no foreign exchange transactions except with India.

Those restrictions, for which the late Mr. G. C. S. Corea apologized, were not restrictions which were thought of as measures of prudence, a measure of caution, a desire to feel one's way forward before taking any definite steps; nothing of the kind. These were conditions which were deliberately forced upon us, forced so to speak at the point of the bayonet. They had to consent to those limitations, otherwise there would have been no Bill at all.

That point was brought out in the Debate by the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), who was Member for Ruwanwella then. I think the present Hon. Minister of Industries and the hon. Member for Yatiyantota, who were Members of the Standing Committee at that time, fought very hard, not for a State-aided private bank but for a State bank, which would finance development. They submitted that as a rider to the Report submitted by the Minister to the State Council. But the sole purpose of the setting up of this Bank of Ceylon was to grant to Ceylonese the credit facilities that had been denied to them by the foreign banks.

I want to ask the Hon. Minister, as a result of the creation of the Bank of Ceylon with this object in mind, and the fact that this complaint had been made in regard to the granting of credit facilities by the foreign banks to Ceylonese, was there an improvement in their behaviour? There was not. They remained the same.

The Hon. Minister's argument can be met on the basis of answering an argument which has two separate forks, a bifurcated argument. If in fact Ceylonese depositors are encouraged to place their moneys in these foreign banks of course with the consent of the Hon. Minister and Their Lordships of the Monetary Board—what you will get then is one of two situations. First, if credit is going to be given on the basis of deposits made by Ceylonese, which the Bank of Ceylon or the People's Bank do now, in that case the same extent of deposits will be spread out among a larger number of institutions, thereby providing a lower cash basis for each bank for its own credit transactions. In other words, they will be less able to give credit than if there was only one bank which collected all these deposits.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

There will be other money.

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am coming to that. If they are not going to give only Ceylonese moneys it means that some degree of foreign investment is to be made, foreign capital of the banks from abroad will be brought into these institutions which are giving out money—

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Along with our own money.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

—along with our own money as credit to Ceylonese.

This is a pipe dream on the one side, and on the other, even if it were realized, we are not here for the purpose of encouraging that kind of control in regard to investment in this country which will necessarily be exercised as a result of this particular kind of adventure.

The Hon. Minister talked about the possibility of a merger between the Hatton Bank he talks so much about and the National and Grindlays Bank. I know that there is also another proposal for certain Ceylonese businessmen to be given shares in another foreign bank that has a subsidiary here.

I think it will be a sad day for this country, because with this kind of situation what you get is a private channelling of credit which gives the foreign investors and outsiders a larger control of the economy of this country. In order to get your foreign credit on the basis of your long and medium-term loans granted through the Central Bank, you have already made the necessary adjustments. You have already changed the Monetary Law Act for the purpose of getting I.M.F. funds into your Long Term and Medium Term Loans Fund; You have already changed the State Mortgage Bank Act for purpose of granting loans for development. You

have made all these changes, you have changed the Development Finance Corporation Act for the purpose of getting I.M.F. funds and World Bank funds into the Development Finance Corporation.

Sir, in a situation in which the Government feels that the credit facilities enjoyed by the entrepreneur in this country are insufficient, and in so far as credit is required in the form of foreign exchange for the purchase of capital equipment and the like, to that extent, whether the Government is the investor or whether the entrepreneur is the investor, unless you are able to build up your own capital accumulation over a short period of time, it will be necessary to borrow from outsiders. That is granted.

Now, the very act of borrowing places an obligation on the State to see to it that the powers given to the creditor as a result of your going to him for money are limited and restricted in a particular way, in every way.

To the extent that the transaction in respect of which capital resources are to be made available to you is a government to government transaction and to the extent that the moneys will be channelled through the Central Bank, one could feel confident that the State has a grip on the situation. But when you broaden that basis and say that the moneys shall not come into the Central Bank and be diverted through the Central Bank, when you allow moneys to come from the I.M.F. to the Development Finance Corporation and from there to the investor—you were very nearly going to change the State Mortgage Bank Act for the purpose of getting IMF moneys to the State Mortgage Bank and through the Bank to the investor—you are permitting a diversity of channels in that way. To that extent you are multiplying the means of control of the economy that will be exercised by your creditors.

By getting credit through the means which the Hon. Minister of Finance has in mind—I do not think

it will come in that way, but let us suppose it will—there is no knowing by what tentacles the economy of this country will be gripped by your foreign creditors. This is a frightful situation that the Hon. Minister has created.

The Hon. Minister talks very glibly about this business of foreign capital coming in. Others, even advisers of a previous Government, had this dream. Talking of nationalization of plantations, Nicholas Kaldor, when he came here in 1958, was against it. This is what he said in his Report :

“I realise that the nationalisation of the plantation companies, together with the question of foreign participation in developing new industries is an emotional issue which is not likely to be judged solely on economic considerations. Nevertheless I think it is important to point out that the pace of Ceylon's future development, at least for the next two decades or so is greatly dependent on foreign help.”—

He did not think the trouble is a lack of capital—

“—not so much on account of the lack of resources for capital accumulation, but the lack of expert knowledge in setting up and managing enterprises in new industries. It would be unfortunate if Ceylon were deprived of this help on account of a vague hostility towards foreign capital and enterprise, and the general atmosphere of distrust engendered by it—whereas it would be open to Ceylon to enlist the support of foreign enterprise without jeopardising her ultimate economic independence. I see no inherent contradiction between the growth of public enterprise in basic sectors of the economy, and the simultaneous encouragement to foreign firms in other fields where development could not take place without their participation.”

This was said in 1958.

The Government of the day did not proceed to adopt the proposal put forward by the present Minister of Industries and Fisheries (Hon. D. P. R. Gunawardena), who was then Minister of Agriculture, for the nationalization of plantations on a particular basis. There were certain acts of nationalization carried out by that Government in respect of the Port of Colombo and the bus services.

Well, Sir, there was a change of Government, and the Government, led by the present hon. and fair Leader of the Opposition, did carry through certain acts of nationalization ; and as a protest against those acts during that time, those who are connected with the Hon. Minister of Finance and the present Government gave this country the worst possible publicity abroad.

The Press Bill was made use of as an opportunity for giving not only the Government of that day but also this country a very bad press throughout the world. Well, that Government was defeated in 1964, and the present Government came in 1965—came in with a lot of assurances, with a tremendous volume of goodwill and friendship from the very interests that had been disturbed by the developments in this country from 1960 to 1964. And what is the private capital you extracted from March 1965 to date? What have you got?

The Hon. Minister of State, when he was Minister of Finance in the first Parliament of 1947, held out an open invitation to foreign capital to come here. That invitation was repeated year after year. He was succeeded by the present Minister of Scientific Research and Housing. He also repeated the same invitation to foreign capital to come here to develop the country. During all that time what came in? What is the foreign capital that came in? There was no talk of nationalization at that time—no talk of nationalization to scare anybody—by these “horrible monsters” representing the Opposition today in Parliament! We were there certainly. We talked about nationalization, but nobody believed that the Opposition of the left parties of that day who were against the United National Party Government would one day be in the seats of power. Nobody believed it at that time. So, what is the capital that came in? Only one firm, Sir, brought in capital—for the manufacture of shoes and thereby killed the one Ceylonese enterprise that had been

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සෙයිසා මය.]

started. That was all that came in ; there was no other capital brought in. Those were the great days of the United National Party from 1947-56. They went on their knees and pleaded with foreign entrepreneurs to come in to help develop the country. Read the books written by the then Ministers of Finance. The present Minister of State produced his symposium on the history of this country—finance, economic development—from 1923 to 1950. Subsequently another book was published by my good Friend, the Hon. Minister of Scientific Research and Housing in the year in which he took over the portfolio of finance.

In spite of all the pleas that were made to foreign entrepreneurs to bring their money, nothing happened. All right, the Government from 1956 to 1964 was committed to nationalization, socialism and so on, and therefore the foreign entrepreneurs were afraid to come here. But you came into office in 1965 ; what have you got since then ? What, Sir, did the Hon. Minister of Finance say ? He said that these foreign banks had agreed, were prepared to give them credit to the extent of six million pounds sterling. And we have to sell our birthright for this mess of pottage—yes, we have to sell our birthright for this mess of pottage, this six million pounds sterling. That is not all.

Sir, there are various other ways in which you can get more than this sum. I am aware of the fact that a proposal was seriously put forward, instead of this nonsense that has been proposed now, for an export and import bank to be created. I am not necessarily in favour of an import—export bank in which there is private investment, but certainly an import-export bank would have been able to earn—not only in foreign exchange but in local currency—the profits and the interest earned presently on your exchange transactions by the commercial banks. You would also have been able to develop your connections abroad to

the extent of getting much more credit than this £ 6 million that you are talking about. Much greater credit resources could have been placed at your disposal by such a bank, and you would have been able to make use of that degree of credit for the purpose of development.—
[Interruption].

You never gave us the time. The former Minister of Finance, the present Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) made his Budget Speech in August 1964 ; in September the discussion was taken up, the financial year commenced in October. He went abroad, and fell ill in November ; in December when he returned to the Island Parliament had been dissolved. And in March 1965 the present Minister of Finance assumed Office.

You took over a number of good things proposed by us, things which you attacked at that time when you were in the Opposition. A number of things that were attacked at that time have now been found to be very good.

You paid a colossal sum for a Tea Commission which sat for days and days and rediscovered the truths that were mentioned in the Budget Speech of the hon. Member for Yatiyantota, which were very severely attacked by the present Government when in the Opposition. They rediscovered some of those things.

£ 6 million ! It is for this that we are being asked to sell our birthright. This particular measure of the Hon. Minister of Finance is not going to provide any additional capital in any serious or worthwhile way, or in any manner which would not be dangerous or harmful for the future of the economy. It is only going to increase the earnings of those people who have started branches of their banks in this country.

As a result of the measure that was brought by the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike), the extent to which deposits were made with the Bank of Ceylon

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

and the volume of exchange transactions of the Ceylonese entrepreneurs through the Bank of Ceylon and the People's Bank increased. The diversion of the handling of credit, in respect of food supplies bought from abroad, into the hands of the Bank of Ceylon—all this resulted in the Bank of Ceylon, firstly as a Ceylonese institution and later as a government-owned institution, obtaining that measure of profit which accrues from every single exchange transaction. You allow these exchange transactions to go back to the foreign banks, and to that extent this country will be losing much in foreign exchange which it is so anxious to earn.

The Hon. Minister did not tell us what is going to be the necessary corollary to the breaking up of the Ceylonese bank monopoly that exist today. The necessary corollary is that, despite all this talk of a moratorium, the profits that will be earned by these banks will have to be repatriated, and to that extent there is going to be a run on your foreign exchange resources. The Hon. Minister of Finance failed to tell us what he is going to do about it. You got £6 million as credit accommodation in respect of foreign exchange from these banks. Within a relevant period of time, Mr. Minister they will be taking away more than that. They will take back into their countries much more than that. That is the kind of accommodation you get.

These foreign exchange banks in this country never gave up their anti national role. They have never given it up. There is one instance I want to refer to which occurred recently. I hate to have to mention names on the floor of this House.

A firm, formerly European-owned and now 100 per cent Ceylonese-owned, wanted to engage in the export of tea bags. This firm had been running on a credit allocation by one of the foreign exchange banks in this country by means of overdrafts and loan accommodation of a

little over Rs. 3,600,000, on which they paid an interest of over Rs. 2 lakhs a year to that bank. They had this credit accommodation for a number of years.

Then last year they made an application to this bank asking for further credit facilities for the purchase of machinery for setting up a factory to bag tea and export it. They felt they had a market for tea bags. They were assured of this and they wanted to bag tea for export. This is a step beyond packeted tea. I am not here discussing the merits of the venture. This firm asked for an industrial allocation for the purpose of getting their machinery.

What happened? When they went to the Ministry of Industries they were warned by the advisers of the Minister of Industries that they would never get the financial assistance from this bank. That prediction came true. The bank was not prepared to give them the necessary credit.

So, on the advice of the Ministry of Industries they floated a new company and on the basis of the floatation of the new company they were able to get the necessary capital to start this new enterprise.

What happened next? The foreign bank, which had denied them this credit to start on this new venture, gave them a deadline and called back the Rs. 3,600,000 loan. They wanted this firm to crash. They wanted to kill it before it started this enterprise, which would compete with foreign vested interests in tea.

That is why the hon. Member for Yatiyantota said, "If you are going to packet tea and cut into the profits which the foreigners are making out of our tea, you must be ready with countermeasures to fight them; then they will make another move and you will have to be ready with the next move against them. Otherwise you are not going to win this battle."

This bank was determined to kill this new venture. I believe this matter was brought to the notice of

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

the Hon. Minister of Finance and also to the notice of the Central Bank. And those who preside over the destinies of the Central Bank, the Monetary Board, did they stretch a finger to help these people? What have they done?

If this is the present behaviour of these banks—never mind the past behaviour of 30 years ago—if that is how they behave today, I ask the Hon. Minister of Finance, is it to these people you want to give these extra facilities? The Hon. Minister knows the name of the firm concerned and he knows the name of the bank concerned. I do not need to mention them. He has not been able to do anything. It is now several months since this matter was brought to the notice of the Government. They have not been able to do anything.

I know that the managers and those who have been in charge of the affairs of these banks operating here get a considerable amount of enjoyment lending out our money at considerable profits to themselves; and the Hon. Minister's proposal is to help them to continue that.

In their defence they have urged—that this has been urged in many quarters—that they will be able to give a better deal to their employees. We know how much of a better deal they gave last year and the year before when the Bank Employees' Union had to go on strike for many days. The banks went back on what they had promised the Hon. Minister. Of the altruistic motivations of these people we have had ample experience in the past not to have any faith in them in regard to these matters in the future.

The Hon. Minister is aware of the definite anti-national role these banks have been playing ever since the threat of nationalization of foreign enterprises arose. And ever since that threat began to acquire some degree of possibility in this country, what did the foreign enterprises in this country do? They sent their

capital away from this country and that with the connivance of these banks to which the Hon. Minister is going to be very generous. They functioned on the basis of the largest overdrafts. They brought the actual situation in regard to their enterprises in this country to a position where if you took over the companies you took over a series of debts to some of these banks, and you had nothing to do; and if you took over the banks you had only the buildings and none of their major assets. That is the role they have been playing all this time.

The Hon. Minister can look up the Central Bank Report where Table IV gives the overdrafts from 1949 downwards. You will see how suddenly in 1956 they started bumping up. You will see that the grand total of the amount of overdrafts these firms in this country have drawn from the commercial banks has gone up. That is the role they have played.

If you take the first step to give the Central Bank, as the hon. Member for Yatiyantota suggested, the powers of a super bank over these banks, the means of controlling these monsters, we could then thereafter consider this second question. But you do not have the means of real control. All that you are doing in this Bill is to empower the Monetary Board to review the position and then allow you to name the bank "an approved bank". That is about all. You are not taking any more powers than you already have, and what powers you already have you have failed to exercise in respect of that one company that I mentioned. You are unable to step in and help them. So how can we have any confidence in you in this matter?

With regard to this talk of an inflow of capital from abroad, there are other countries too that have been waiting for an inflow of capital. The Hon. Minister is well aware of the fact that in the post-war years the big investing countries in the Western sector, principally the U. S. A., sent their money out for investment, their capital for export, not in the pre-war

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

pattern. They sent their money not to Asia and Africa but to Europe. Those investments were made in Europe. The countries of Asia and Africa, the developing sector of the world, or what was called the third world, were relegated to the position of exploitation through trade. What we might call 'market imperialism' was created.

The grip that they had upon insurance, banking and shipping, the channels for the flow of goods into the markets of the world, was exploited for the purpose of seeing that the prices of industrial products, capital goods and consumer goods kept on rising, while the prices of primary products, like our tea and rubber, like the rum, the cocoa, the bananas and the coffee exported from countries in Africa and Latin America, were depressed.

But the area of investment of U. S. capital was primarily Europe and, to a lesser extent, some of the sections of Latin America. Imperialism took on a new face in the post-war years.

And now, without the political guarantees and safety for their capital they are not ready to dump their capital any more in these sectors of the world where they feel it is not safe. They were hoping that, if they could have changed the pattern of events in Vietnam, if they could have conquered that little country, that might give them a base for a re-conquest of Asia in a different way. But those hopes are failing now, and with the retreat that has been forced upon American imperialism in the East, they no longer feel that there is any safety for their capital. Therefore, their channels of exploitation remain primarily in the fields of trade and aid.

Aid, of course, is another channel of exploitation. In the old days the imperialists came here to civilize us. Now they come to develop us. Development has been substituted for civilization. And the Hon. Minister,

with this very harmless Bill, is only opening another road for them to continue this same kind of game.

Has the Hon. Minister considered the frightful effects it would have upon the existing Ceylonese banks, the Bank of Ceylon and the People's Bank? As far as I am aware, the rupee companies in this country, though dominated by foreign interests, after the Finance Act of 1961, put their fixed deposits in the Bank of Ceylon. Their exchange transactions were nevertheless conducted through the foreign banks to which they were subscribers, but at least their fixed deposits came into the Bank of Ceylon. The moment you lift this ban, what will happen? Those fixed deposits will once again go from the Bank of Ceylon back to those banks. It is useless stating that they will not want to take them away until the period of maturity is reached. That is a short period of only four to five years.

Take the circumstances in which you get the fixed deposits taken away from the Bank of Ceylon. To that extent the collateral held by this bank against its credit transactions will get seriously jeopardized. You jeopardize their position by bringing about this change. To that extent, confidence in that bank will be destroyed. And, to whose advantage? To the advantage of the exchange banks. It is not merely the fixed deposits that will go away; even the current accounts will disappear.

The Hon. Minister thinks that by this process of lifting the ban by degrees, on a one-at-a-time basis—it is not in the Bill; it is his intention that he will only permit one at a time—he will stop any run on these deposits held by these banks, the Bank of Ceylon and the People's Bank. He does not know his own countrymen. Twenty years after independence some of our people are still hypnotized by the so-called excellences of the foreigner. That is the true position. I mentioned before on

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

the floor of this House, the case of the Ceylonese gentleman who went to one of the London hospitals to see a specialist. The specialist whom he went to see was unfortunately on leave, and, therefore, this patient had to be handled by the registrar and the specialist's assistant. The registrar and the specialist's assistant happened to be students from Ceylon. They were both doctors in that hospital, and they were both men who knew their job. They were anxious to do their best for their fellow-countryman who had come to consult the specialist who was on leave. But what did the Ceylonese gentleman say? He said, "I did not come 6,000 miles to be treated by a Ceylonese. I came all this distance to consult a European doctor." These two Ceylonese doctors in the Unit who were well qualified and anxious to help their fellow-countryman, went and woke up the European intern who had not finished his internship and brought him to attend on the Ceylonese patient who was quite happy at having been treated by a White man. —[Interruption]. When you allow these exchange banks once again to take these current accounts away, that sector of the middle-class Ceylonese in our country who are still hypnotized by European standards and thinks European, will want to take their current accounts away and deposit them with these banks. There is not the slightest doubt about that. —[Interruption]. They have abandoned our doctors, and they believe that there is some magic that is going to be performed on board the good ship, "Hope".

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Educate the masses.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

What hope can we have against the process of de-education the Hon. Minister of Finance has started with this particular Bill.

අ. හා. 5.25

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, உபசபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமைதாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair, and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. M. SIVASITHAMPARAM] took the Chair.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister's intention of treating each one of these cases separately still does not give us confidence that he will be able to prevent a run on the Bank of Ceylon and the People's Bank. That will be one of the most dangerous and harmful things that would possibly be set going.

I ask the Hon. Minister: Why could he not wait for the report of the commission that is inquiring into the Bank of Ceylon, before he brought this Bill? You have a high-powered commission inquiring into the operations of the Bank of Ceylon. Why, in the midst of this, do you want to strike this blow? Why could you not wait for the commission to give its report? Has it given even an interim report? No. Why cannot you wait? Why this indecent hurry? This is positively indecent. What is the reason for this terrific hurry to open

මුදල් (සංකේධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

the doors? Why could you not wait for the report of your own commission?

You are planning fresh legislation in respect of the People's Bank and the Bank of Ceylon. Why could you not wait for all that?

If there should be a run on the Bank of Ceylon in respect of these deposits, for the purpose of ensuring its own liquidity you might force banks of that kind to take certain protective measures. For instance, there are a number of free services these banks perform in respect of the Government. There is credit given to Government without interest by these banks because they are State-owned banks. Therefore there is credit without interest given to Government. There is a large volume of transactions handled on behalf of the Government of Ceylon by these banks for which no charges are made. Supposing they call back that degree of accommodation which they have given to you, you will be able to control them and say, "No", because the State owns them. But to that extent you are crippling them. If you say on the other hand "We will allow the bank to operate as a normal bank and to call back the facilities they have given us, we will pay them for all these services which they have given us free", to that extent the Government will lose. The Government will lose an advantage, and who gains? The foreign exchange banks.

You will force these State-owned, banks to do other things. There are certain free services given by the Bank of Ceylon to depositors, to the public who deal with that bank. Those services will cost more. To that extent, banking with the Bank of Ceylon will become less attractive. You may force them to sell their Government bonds and, if there is a glut of Government bonds in the market, what would happen? They may have to be sold below par.

As for borrowing from the Central Bank upon that security, everybody knows on what terms that would be. There is no need for me to develop that point. We know that the Central Bank in that kind of transaction can be more usurious than any of those castigated usurers referred to in the Bible..

What steps can the Hon. Minister take to safeguard the pattern of the assets of the People's Bank and the Bank of Ceylon when they begin to stagger under this blow that is being struck? They will have to change their pattern of assets completely. If there should be a flight of deposits, be they fixed deposits or current deposits, to the extent to which there is a flight of deposits they would have to change the pattern of their assets. And to that extent, if they should call back the loans that have already been given, who suffers? The Ceylonese who have borrowed from them for investment will suffer. You will be crippling the entrepreneurs who have been relying on these banks. That is what you will do.

So, what measures can the Hon. Minister contemplate or what does he contemplate—he has never told us—to prevent that kind of situation from developing? All that he said was that he was going to be very cautious—one at a time. This one at a time business is only a variation of "Eric or Little by Little."

The Hon. Minister, if he looks round the world, will find that there have been other developing countries that needed finance and that in every one of these they have principally been depending on or have tried to depend on indigenous banks and not on foreign banks. Where they have tried to put up a successful fight for development, they have relied, and they have tended to rely more and more, on indigenous banks. In our country, other than this Browns Group which has been connected with the Hatton Bank, our capitalists have not been rich enough to

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

start banking as an operation of their own, and that is why they would like to go as junior partners with any of these foreign banks.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීන්

(කෙළරා වැන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

Senior partners.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes. I know the senior partnership. The Hon. Minister fondly imagines that we are likely to be taken in by this kind of nonsense; that the Colombo office of the Eastern Bank will be devoted entirely to Ceylonese deposits and therefore, on account of the merger with the Hatton Bank, this will be a subsidiary in which not the Eastern Bank but others will have a larger share. That is what the Hon. Minister said.

Does the Hon. Minister fondly believe that where a creditor-debtor relationship exists, the debtor is in a position to talk turkey to the creditor? Where there is a creditor-debtor relationship is it not the creditor who dictates terms whatever the shareholding may be?

We know of a match company in this country in which Ceylonese own a larger number of the shares and foreigners own only a minority of the shares; but because the business secrets are held by the agent of the foreign combine and he is a necessary employee here, the foreign owners, who are minority shareholders, still can dictate policy, for they control the business secrets. Although the larger shareholding is Ceylonese, they have no voice, no effective voice, in determining policy. The Hon. Minister knows that. He is not so naive.

These are some of the very harmful consequences I envisage.

The Hon. Minister talked about the possibilities of a merger. I dread the day when this merger takes place. I dread the day when Ceylonese businessmen become junior partners in one of these banks.

At the best a few small coteries of Ceylonese capitalists will be enabled to help themselves to larger profits. Far from helping the credit position of this country, the Hon. Minister's contemplated measure will have the most deleterious effect. I say that the position is a very simple one that can be understood. If you spread the moneys that are deposited by Ceylonese depositors over a large number of banks, instead of increasing the potentialities for the grant of credit you only reduce them. You will create a situation in which the Ceylonese banks will be crippled as a result of the extra competition, while the foreign exchange banks, with their foreign connections, will be able to dominate the scene. That, in fact, is the position, despite all the good intentions of the Monetary Board and the Hon. Minister of Finance.

I say that this is a retrogressive step. It is a step which will not help the development of this country in any way. On the contrary, it is calculated to open the door to giving the foreigners a stranglehold on the economy of this country. I say that this is a step which should not be permitted at all, and for that reason I call upon the House through you Sir, to oppose this Bill tooth and nail.

අ. නා. 5.40

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර—හබරාදුව)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ශ්‍රී නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කෙටුම්පත් පනත පිළිබඳ විවාදය විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් ඇරඹූ දකුණු කොළඹ ශ්‍රී මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) අද දිනය මේ රටේ ආර්ථික ජීවිතයේ අඳුරු දිනයක් “Black day”— වශයෙන් හඳුන්වන්න යෙදුනා. එම අන්ධකාරය පහත දින ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ පහළ

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

තවටුවේ පැන නැගුණ අඳුරු දුම් පටල යටත් වඩා අන්ධකාරයක් දරනවාය කියා මා සිතනවා. මෙම කෙටුම්පත් පනතින් මේ රටේ දේශීය බැංකුවලට සිදු විය හැකි විපත්තිය පිළිබඳ තරක දර්ශනයක් තමයි, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ එදා හටගත් ගිණි තෙන්නේ ලෝකයාට ප්‍රකාශ කළේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම විදේශීය බැංකුවලට අලුතින් ගිණුම්කරු වත්—ග්‍රාහකයින්—බඳවා ගැනීමට අවසර දීම නිසා දැනට දියුණු වේගෙන යන දේශීය බැංකුවලට සිදු විය හැකි උවදුර—හයානක තත්ත්වය—ගැන දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාවේදී කරුණු සහිතව පෙන්වා දුන්නා. මෙහි යෝජනා කර තිබෙන විධියට විදේශීය බැංකු සමග ස්වදේශිකයන්ට ගනු දෙනු කිරීමේ අයිතිය පැවරීමට ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවෙන් අවසර දී තිබෙනවා නම් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ උපදේශකයන්ගේ ආර්ථික අවබෝධය ගැන අපට ප්‍රශ්න කරන්න සිදු වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ එදා හටගත් ගිණින එහි සිටින ආර්ථික උපදේශකයින්ගේ ආර්ථික බොළඳ බව—ආර්ථික කොර ගතිය—පෙන්වා දීම සඳහා වුණා නම්, මොන තරම් මුදල් පිළිස්සු තත් ගොඩනැගිල්ලට කොයි තරම් අලාභ හානි සිදු වුණත්, එම ගිණිතෙන් එක්තරා ප්‍රයෝජනයක් වුණාය කියා අපට සිතන්නට පුළුවනි. මේ යෝජනා කර තිබෙන ක්‍රමයට ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ අනුමැතිය ලැබුණාද නැද්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තම කථාවේදී එබත් දක් හෙළි කළේ නැහැ. නමුත් මේ තරම් වැදගත්, ජාතික ආර්ථිකය කෙරෙහි මෙතරම් දුරට බලපැවැත්විය හැකි පියවරක් ගන්නට කලින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ උපදේශකයින්ගේ උපදේශ වලට ඇහුම්කන් දෙන්නට ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ වාර්තාවලින් නිකුත් කරන, එම සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් හෙළි දරව් කරන විධියේ ආර්ථික තත්ත්වයක් ගැන, විශේෂයෙන් ම ජීවන වියදම පිළිබඳ ඔවුන් සකස් කරන ජීවන අංකය වැනි දේවල් ගැන, මහජන විශ්වාසයක් නැති බව ඇත්තයි. එහෙත් අපට අයිතියක් තිබෙනවා, මේ රටේ ආර්ථික දර්ශනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්.

“බැංකු” යයි හඳුන්වන දේශීය හා විදේශීය බැංකුවල හැම ගනුදෙනුවක්ම කෙරෙහි බලපැවැත්විය හැකි බලයක් දරන ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ විශේෂ බලධාරීන් මෙබඳු කාරණයක් පිළිබඳව මුදල් ඇමතිතුමාට උපදෙස් දෙන විට මීට වඩා සුපරීක්ෂාකාරී විය යුතු බව කියන්න.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමා මේ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වුණේ—අපට හැඟුණේ—කිසිම විවාදයක් නැතිව, මෙය පැය 1/2 කින් පමණ සම්මත කර ගන්නට පුළුවන් වේය කියායි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඔහු තරම් කථා කරන්න.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறிள்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කළේ, මෙය එතරම් බරපතල මත හේදයකට හේතු වන කාරණයක් නොවේය කියායි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

නැ, නැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறிள்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

“බැංකු කීපයක්ම ලංකාවේ තිබෙනවා, මෙය ඒ බැංකුවල අළුතින් ගිණුම් ආරම්භ කිරීමට ලාංකිකයන්ට බලය දීමේ පනතක් පමණක් වන නිසා මේ ගැන ඒ තරම් කථා කරන්නේ මොනවාටද” යනුවෙන් මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කළ බවක් අපට හැඟුණා. මා නම් හිතන්නේ, මෙය ඒ තරම් ලෙහෙසියෙන් වාද විවාද කර කෙළ වර කරන්න පුළුවන් ප්‍රශ්නයක් නොවේය කියායි. මෙය, වර්තමාන රජයේ දර්ශනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්.

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

තමන්ට උපදෙස් ලැබෙන ලෝක බැංකුවේ දර්ශනය අනුවම හැඩගැසී තිබෙන මේ ආණ්ඩුවට, විදේශීය බැංකුවලට මේ විධියේ විශේෂ අයිතිවාසිකම් ලබා දී, එමගින් ලබා ගන්නා විදේශ ආධාරයන්ගෙන් යම් තම් සිය ආණ්ඩුවේ ජීවිත කාලය ආරක්ෂා කර ගන්නවාට වඩා වෙන කරන්නට දෙයක් නැති බව අපට අවබෝධ විය යුතුයි.

මේ යෝජනාවට කලින් අද තවත් යෝජනා දෙකක් විවාදයට ලක් වුණා. අය බදු වැඩි කිරීම පිළිබඳව වූ ඒ යෝජනා දෙකත්, මේ වර්තමාන රජයේ දේශපාලන දර්ශනයටම ගැළපෙන එක්තරා ආර්ථික රටාවක කොටස් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. නිදහස්ව, නිවහල්ව මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩනගා ගැනීමේ කිසිම අභිලාෂයක්, බලාපොරොත්තුවක් නැති මේ රජය, ලෝක බැංකුවේ උපදෙස්වලට හිස නමමින් කරගෙන යන මේ ආර්ථික විනාශය නිසා, සමහර විට මේ රට අනාගතයේදී බරපතල ආර්ථික අගාධයක ඇද වැටෙන්නට පුළුවනි.

ලෝක බැංකුවේ විශේෂඥයන්ගේ උපදෙස් මේ රජය මෙතරම් හිස් මුදුනින් පිළිගන්නේ ඇයිදැයි මා අහනවා. ලෝක බැංකුව මෙහෙයවන පුද්ගලයා, තමාට භාර දුන් කටයුතුවත් හරිහැටි ඉටු කරන්නට අපොහොසත් කෙනකු බව මුළු ලෝකයටම ඔප්පු වී තිබෙන අවස්ථාවකදී, අපේ රට හඳුන්වන එවැනි බැංකුවක් අපට දෙන උපදෙස් මේ තරම් හිස් මුදුනින් පිළිගන්නේ ඇයි? අද ලෝක බැංකුවේ සභාපති පදවිය දරන පුද්ගලයා, රොබට් මැක්නමාරා යයි මා හිතනවා. ඊයේ පෙරේදා වන තෙක්ම අමෙරිකාවේ රාජ්‍ය ලේකම්වරයා වශයෙන් කටයුතු කරමින් අමෙරිකාව අද එරී තිබෙන මඩ වගුර වන වියට්නාම් යුද්ධයට, භයානක ආර්ථික ප්‍රපාතයට, මෙහෙයවූ ප්‍රධාන පුද්ගලයා රොබට් මැක්නමාරායි. තමන්ගේ රටේ ආර්ථිකයට මෙබඳු යුද්ධයකින් විය හැකි භයානක විපත ගැන අවබෝධයක් නැතිව කුඩා ආසියාතික ජාතියක් අවි බලයෙන් මෙල්ල කරන්නට පුළුවන් වේවිය කියා විශ්වාස කළ ඒ ආර්ථික විශ්වාසදායක

අද ඒ පදවියෙන් ඉල්ලා අස් වී ලෝක බැංකුවේ නායකත්වය දරණවා. ඔය කියන විශේෂඥ පුද්ගලයා ඊට ප්‍රථමයෙන් ඇමරිකන් පෞද්ගලික සමාගමක ලොකු තනතුරක් දැරූ කෙනෙක්. ඒ කාලයේදී උන්නතාගේ ආර්ථික විශේෂඥතාවෙන්—

ගරු මන්ත්‍රීනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

උන්නතාගේ මොකද කරන්නේ මේ පනත් කෙටුම්පත ගැන?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

තමුන්නාන්සේලා අද අනුගමනය කරන්නේ ඒ ලෝක බැංකුවෙන් දෙන උපදේශයි. එවැනි පුද්ගලයකුගේ නායකත්වයෙන් යුත් ලෝක බැංකුවෙන් දෙන උපදේශවලට ඇහුම්කන් දෙන්න එපාය කියන එකයි මා කියන්නේ. විදේශීය බැංකුවලට මේ තරම් ඉඩකඩ සලසා ඒවාට මේ රටේ ආර්ථිකය කෙරෙහි බලපාන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට එපාය කියන එකයි මා කියන්නේ. තමුන්නාන්සේලා ලෝක බැංකුවෙන් ලැබෙන උපදේශය නම්, පුළුවන් තරම් විදේශීය ධනයට මුල් තැන දෙන්නටය යන්නයි; විදේශීය බැංකුවලට පුළුවන් තරම් මේ රටේ ආර්ථිකය කෙරෙහි බලපාන්නට ඉඩ හැරිය යුතුය යන්නයි. ඒකයි තමුන්නාන්සේලාගේ දර්ශනය. අන්න ඒ දර්ශනයේ වරද පෙන්වා දෙන්නටයි මා උත්සාහ කරන්නේ. එතැන මුලත් වැරදියි. මෙතැන අගත් වැරදියි.

මේ ලෝක බැංකුවේ දර්ශනය ගැන පසු ගියද එක්තරා විවාදයකදී ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පැහැදිලි විස්තරයක් කරන්නට යෙදුණා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් මා ඒ කොටස කියවන්නම්. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අතින් මේ පනත් කෙටුම්පත් ඉදිරිපත් වුණත් ඇත්ත වශයෙන්ම මේ පනත් කෙටුම්පත් පිටුපසින් සිටින ආරක්ෂක භටයා තමයි ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා. ඇමරිකාවෙන් එන දේශපාලන හා ආර්ථික දර්ශනය පිළිබිඹු කරන්නේ වර්ත

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

මාන ආණ්ඩුවේ අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිබිඹු කරන ඒ ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදී දේශපාලන හා ආර්ථික දර්ශනයේ ඉතාම කුඩා අතකොලුවක් පමණයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා. මුදල් ඇමතිතුමා ලවා ඉද හිට කොස් ඇට දෙකක් තුනක් බාවා ගන්නවා පමණයි. නමුත් ඒ ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදී දේශපාලන හා ආර්ථික දර්ශනයේ නියම නියෝජිතයා හැටියට ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් විශ්වාසය තමා තිබෙන්නේ අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කෙරෙහියි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ආර්ථික හා දේශපාලන වශයෙන් පමණක් නොවෙයි, රටේ සෑම සමාජ අංශයක් තුළම ඇමරිකානු සමාජ ජීවිතය බිහි වනු දකින්නට කැමති කෙනෙක්. එතුමා ඉතාම ආදරයෙන් ක්‍රියාවට නගා ගෙන යන හෝටල් සංස්ථාව එක් උදහරණයක්. මේ ගරු සභාවේ පැවති විවාදයකදී ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා තමාගේ දශීන්‍ය විස්තර කළේ මෙහෙමයි. 1968 ජූලි 22 වන දින හැන්සාඩ් නිල වාර්තාවේ 1289 වන තීරුවෙන් මා කියවන්නේ :

“There seems to be a feeling in the country that Members of Parliament and Ministers should be harassed in every way—that they should not have salaries, that they should not have cars, that they should not have concessions, that they should not do jobs, that they should not get loans from banks. Why should they not?”—[OFFICIAL REPORT, 22nd July, 1968 ; Vol. 79, c. 1289.]

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ විධියට දිගටම කථා කරගෙන යනවා. එතුමා කියන්නේ කුමක්ද? “මන්ත්‍රීවරුන්ටත් බැංකුවලින් ණය ගැනීමට අයිතියක් තිබෙනවා. ඇයි ඒකට විරුද්ධ වෙන්නේ? සාමාන්‍ය පුද්ගලයන් හැටියට ඔවුන්ට ලැබී තිබෙන ඒ අයිතිවාසිකම්වලට හරස් කපන්නේ ඇයිද, ඔවුන්ටත් සාමාන්‍ය මිනිසුන්ට මෙන් බැංකුවලින් ණය මුදල් ලබාගෙන තමන් කැමති කර්මාන්තයකට හෝ ව්‍යාපාරයකට යොදවන්නට තමන්ට ඕනෑ විධියට සුබ විහරණයෙන් ජීවත් වන්නටත් ඉඩ තිබෙන්නට ඕනෑ යයි එතුමා කීව්වා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ දර්ශනයේ ඇති භයානකකම මා දිගින් දිගට නොකීවාට තමුන් නාන්සේටත් වැටහෙනවා ඇති. මේ දර්ශන සියයට සියයකට අඩක්

රටම පිළිපදින රටක් තමයි අමෙරිකාව. ඒ රටේ දේශපාලන ජීවිතය කොතරම් දුරට පිරිහී තිබෙනවාද කියන එක පසුගිය කාලයේදී සිදු වූ ඇතැම් සිද්ධීන්ගෙන් පෙනී යනවා. මේ දර්ශනය හිසින් දරාගත්, මේ දර්ශනය අනුගමනය කරන දේශපාලනඥයින් අදත් අප අතර සිටිනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී එවකට පැවති ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙක්වත් නොවන එක්තරා මන්ත්‍රීවරයෙක් තමාගේ ව්‍යාපාරයකට ලැබිය යුතු විශේෂ සැලකිලි වශයක් ලබාගැනීමේ චේතනාවෙන් විදේශීය රටකට ලියුමක් ලියා තිබුණා තමා එම ආණ්ඩුවේ උප ඇමතිවරයෙක් ය කියා. මෙන්න මේ දර්ශනය අනුගමනය කරන උදවිය තමයි ඒ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා හදන්නේ ලංකාවත් අමෙරිකාවක් කිරීමටයි. දේශපාලනඥයින් හැටියට නැත්නම් මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට මේ හැම පහසුකමක්ම ලබාගැනීමට අප ඉඩ දුන්නොත් අමෙරිකාවේ පවතින තත්ත්වයටත් වඩා හරක තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වන්නට පුළුවනි.

අමෙරිකාවේ වෘත්තීය සමිති නායකයින් යයි කියා ගන්නා මිනිස්සු මෙවැනි අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාවේ යොදවන්නට ගොස් තමන් නිරතව සිටින ව්‍යාපාර සම්පූර්ණයෙන්ම කාබාසිනියා කර දමා ඒ මගින් අයුතු ප්‍රයෝජන ලබාගත් බව පසුගිය කාලයේදී නිතර නිතර පැවැත්වූ කොමිෂන් සභාවලින් අපට දැනගන්නට ලැබුණා. ජිම් හොපා වැනි බරපතල තක්කඩි කම්කළු මිනිසුන් පිළිබඳව අපට අසන්නට ලැබුණේ අමෙරිකාවෙන්. තමුන් නාන්සේලා හිතන්නේ මේ රටේ සිටින මේ අහිංසක මන්ත්‍රීවරුන්ටත් බැංකු සමග මේ විධියට කටයුතු කරන්නට ඉඩ දී මේ රටේ දේශපාලනයත් අර වගේ කිලිටි කරන්නයි. ඒ අන්දමට දේශපාලනය කිලිටි වුණාට පසු ධනවාදී නායකයින්ට එක්තරා ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට පුළුවන් බව ඇත්තයි. එහෙත් මේ රටේ දේශපාලන ජීවිතයේ අපිරිසිදු කිරීමට ඉඩ දෙන්නට අපට බැහැ. මේ රටේ ඇතැම් ධනවාදී නායකයින් හිමින් හිමින් අනුගමනය කරන්නට පටන් ගෙන තිබෙන, ධනවාදයේ එක්තරා පියවරක් නැත්නම් පිළිවෙතක් තමයි ධනවාදය. පිරිහෙන විදේශීය රටවල ඇති බංකොලොත් දේශපාලනඥයින්

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

අනුගමනය කළ පිළිවෙත් ඒ පිළිවෙලටම ලංකාවටත් ගෙනවිත් එය මේ රටේත් ක්‍රියාවේ යොදන්නට උත්සාහ කිරීම. එයට ඉඩ දී ඇස් දෙක වසා ගෙන තමුන්ගෙන් සේලාව ආණ්ඩු බලය නිබේන කාලයේදී වැඩි ජන්ද බලය නිබේන නිසා ඕනෑ දෙයක් සම්මත කර ගන්නාවේ කියන අදහසින් අප නිශ්ශබ්දව සිටියොත්, එය මේ රටේ පිරිසිදු දේශපාලනයට කරන අවැඩක් නිසා මෙබඳු නීති මගින් විය හැකි අතර්ථය පෙන්වා දීම අපේ යුතුකමක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පනතින් තමා බලාපොරොත්තු වන විශාල යහපතක් හැටියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ආරම්භයේදී හැඳින්වූයේ කුමක්ද? 1961 අංක 65 දරණ මුල් පනතින් සමහර දේශීය බැංකුවලට සිදු වී තිබුණු අඩුපාඩු වක් ඉවත් කිරීමට එතුමා බලාපොරොත්තු වන බවයි. බැංකුවල ගිණුම් ආරම්භ කිරීම පිළිබඳව එක්තරා තහනමක් ඒ මුල් පනතින් පැනවුණා. බැංකුවල වැඩ කටයුතු සීමා කිරීම පමණක් නොවෙයි එයින් සිදු වුණේ. මේ රටේ ආර්ථිකය රටට අයහපතක් නොවන විධියට, දේශීය ව්‍යාපාරයන්ට කිසියම් යහපතක් වන විධියට සකස් කිරීමේ, ගොඩ නැංවීමේ චේතනාවෙන් තහනම් නියෝග පැනවුණා පමණක් නොව, තවත් නීති රාශියකුත් ඒ පනතින් ක්‍රියාවෙහි යෙදවුණා. ලංකා බැංකුව ජනසතු කිරීම, එක්තරා ආදායම් ප්‍රමාණයක් ලබන අයගෙන් නොයෙක් අන්දමේ බදු අය කිරීම, විදේශීය බැංකුවල ස්වදේශිකයන් අලුත් ගිණුම් ආරම්භ කිරීම තහනම් කිරීම යනාදිය එයින් කීපයක්.

දේශීය ආර්ථික ගොඩනැංවීමෙහි ලා 1961 දී ආරම්භ කරන ලද ඒ ව්‍යාපාරය එයින් අවුරුදු 8 කට පසු ආපසු හරවා, දේශපාලන වශයෙන් මේ රට යටත් විජිතයක්ව තිබුණු 1948 යුගය දක්වා සම්පූර්ණයෙන්ම ආපසු ගෙන යාම සඳහා ගන්නා ප්‍රථම පියවර වශයෙන් මේ පණත් කෙටුම්පත හඳුන්වන්නට පුළුවනි. 1961 සංශෝධන පණත නිසා මේ රටේ දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට හානියක් සිදු වුණා යයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ පණතට දොස් පැවරුවා. එවැනි එක් බැංකුවක් හානියක් එම පනතින් සිදු වූ බවයි

වශයෙන් හැටින් බැංකුව එතුමා විසින් පෙන්වා දෙන්නට යෙදුණා. යෝජනා කර තිබෙන සංශෝධනය යටතේ, හැටින් බැංකුවෙහි අලුත් ගිණුම් ආරම්භ කිරීමට ලාංකිකයන්ට බලය ලැබෙන බව කියමින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ සංශෝධන ගැන වර්ණනාවකුත් කළා. හැටින් බැංකුව දේශීය බැංකුවක් බව හැබැයි. 1961 මුල් පණතින් එහි සංවර්ධනයට කිසියම් හානියක් සිදු වී තිබුණා නම්, දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට දියුණුවට ආධාර උපකාර කරනවාය කියන, රුකුල් දෙනවාය කියන, ඒවායේ දියුණුවට අත දෙනවාය කියන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් කළ යුතුව තිබුණේ, 1961 මුල් පණතට ඉතාම කෙටි සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කොට, හැටින් බැංකුවෙන් ගිණුම් ආරම්භ කිරීමේ බලය ලාංකිකයන්ට පැවරීම පමණයි. එසේ නොකර, 1961 දී තහනම් නියෝග පනවනු ලැබූ විදේශීය බැංකු 14 කම යළිත් වරක් ගිණුම් ආරම්භ කිරීමේ බලය ලාංකිකයන්ට පවරන්නේ මොකටද? මුදල් ඇමතිතුමා කියන විධියට මෙහි මුල් පණත නිසා දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට හානියක් වුණා නම්, විදේශීය බැංකුවල අලුත් ගිණුම් ආරම්භ කිරීමට ලාංකිකයන්ට ඉඩ හැරීමෙන් දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට යහපතක් වන්නේ කෙසේද යන වග එතුමා කරුණා කර අපට තෝරාම කර දිය යුතුයි. විදේශීය බැංකුවල ගිණුම් ඇති කිරීමට බලය පැවරීමෙන් දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට, යහපතට, දියුණුවට, උපකාරයක් ලැබෙන්නේ කොහොමද? ඇරත් 1961 අංක 65 දරණ මුල් පනත නිසා දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට හානියක් නොවූ බව එතුමාගේම උපදේශකයන් වන ශ්‍රී ලංකා බහු බැංකුවේ අලුත්ම වාණිවේ ගණන් හිලව්වලින් පැහැදිලි වෙනවා. බැංකු කායාර්‍ය හා තැන්පත් බෙදී ගිය අන්දම පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ 1967 වාණිවේ සඳහන් වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා සිටියා 1961 පනතින් පසුව ස්වදේශීය බැංකුවල යහපතට එම පනතින් කිසිම දෙයක් සිදු වී නැති බව. විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කළ ස්වදේශිකයන්ගේ ව්‍යාපාරවලට කිසියම් හානියක් එම පනතින් සිදු වූ බවයි

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

පැහැදිලි වුණේ, මේ විධියේ සීමාවන් පැන වූ විට විදේශීය බැංකුවල ආධාර උපකාර ලබමින් සිටි ඇතැමුන්ට හානියක් වෙත් නට ඇති. එහෙත් ස්වදේශීය බැංකු සංවර්ධනය සඳහා 1961 මුල් පනත නිසා විශාල ආධාරයක් ලැබුණු බව සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පැහැදිලි වෙනවා.

ලංකාවේ විදේශීය බැංකු කායාර් 16ක් තිබෙනවා. එයින් 12ක්ම බ්‍රිතාන්‍ය බැංකු. 4ක් ඉන්දියානු බැංකු. 1965දී බැංකු ශාඛා සෑම එකකම තැන්පත් කළ මුදල් සංඛ්‍යාව ගැන අපි බලමු. ලාංකික බැංකුවල රුපියල් දස ලක්ෂ 1,023 යි. බ්‍රිතාන්‍ය බැංකුවල රුපියල් දස ලක්ෂ 431යි. ඉන්දියානු බැංකු වල රුපියල් දස ලක්ෂ 6යි. මුදල් ඇමති තුමා ගෙන හැර පෑ තර්කය හරි නම් සිද්ධිය යුතුව තිබුණේ දේශීය බැංකුවල මුදල් පරිහරණය හා තැන්පත් කිරීම අඩු වී යාමයි. එහෙත් 1967 වන විට එය දශ ලක්ෂ 124කින් වැඩි වී තිබෙන අතර විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් ප්‍රමාණය දස ලක්ෂ 27කින් අඩු වී තිබෙනවා. 1961 පනතින් පැනවූ අවහිරය, තහනම නිසා—විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කිරීමට ලාංකිකයන්ට පැනවූ තහනම, අවහිරය නිසා—විදේශීය බැංකුවල තැන්පත් මුදල් ප්‍රමාණය 1965 සිට 1967 වන විට රුපියල් දස ලක්ෂ 27කින් අඩු වී තිබෙනවා. එහෙත් දේශීය බැංකුවල තැන්පත් මුදල් ප්‍රමාණය ඔය කාල සීමාව තුළදී රුපියල් දස ලක්ෂ 124කින් වැඩි වී තිබෙනවා. එයින්ම පෙනී යන්න ඔතෑ, මෙම තහනම නිසා දේශීය බැංකුවල සංවර්ධනයට එක්තරා රුකුලක් ලැබී තිබෙන බව. විදේශීය බැංකු වල මුදල් තැන්පත් කිරීම සීමා වූ නිසා මොකක්ද අපට සිදු වන්නට ඉඩ ඇති පාඩුව? ඇත්ත වශයෙන්ම විදේශීය බැංකු වල මුදල් ප්‍රමාණය පුළුවන් තරම් සීමා කළොත් ඒ සීමා කළ තරමටම අපට වාසියක් ලැබෙන්න පුළුවන්. තමුත්තාත්සේ ලා සෑම තිස්සේම විදේශ විනිමය ගැන කියමින් කෑ කෝ ගහනවා. එසේ නම් විදේශීය බැංකුවල ස්වදේශීය මුදල් තැන්පත් කරන්න මොකක්ද සිදු වන්නේ? විදේශීය බැංකු අවුරුදු පනා ස්වදේශිකයන්ගේ මුදල් මාගීයෙන් ලබන ලාභය වැඩි වීම පමණයි. ඒ ලාභය ඒ විධියට ලංකාවේම තැන්පත් කරනවා නම්, දේශීය

—දෙවන වර කියවීම

සංවර්ධනය සඳහා යොදවනවා නම් කමක් නැහැ. ඒ බැංකු, නමින් විදේශීය වුණත් ඒවායේ තැන්පත් වන්නේ ස්වදේශීය ධනයයි. 1961 දී විදේශික ධනය ගෙන යාම පිළිබඳව තහනම් නීති පනවා ක්‍රමානුකූලව වැඩ කරගෙන ගියා. විශේෂයෙන්ම යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී 1964 දී ඒ විදේශීය බැංකු වල සහ විදේශීය සමාගම්වල ලාභය පිළිබඳව තහනම් නීති වගයක් පැනවුවා; බැංකුවලින් හා වෙනත් වෙළඳ සමාගම් වලින් උපදවන ලාභ මුදල් පිටරට යැවීම සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කරමින් නීති වගයක් පැනවුවා. එහෙත් වර්තමාන රජය බලයට පත් වූ දා පටන් මේ රටේ මුදලෙන්, මේ රටේ මිනිසුන්ගේ ශ්‍රමයෙන් උපදවන ඒ ලාභ මුදල් ටිකින් ටික පිටරට ගෙන යාමට දොර ඇර දුන්නා. එක් වරක් සියයට 10 ක සීමා කිරීමකට එය ලක් කළා.

මා මෙහෙම කියන විට ගරු මුදල් ඇමති තුමා ඔළුව වනනවා. එයින් අදහස් කරන්නේ මා කියන දේ අසත්‍ය යයි කීමද? විදේශීය සමාගම් මේ රටින් උපදවන ලාභ ටිකින් ටික ගෙන යන්නට අවසර දුන්නේ නැද්ද? ස්වදේශීය මුදල් විදේශීය බැංකුවල තැන්පත් කිරීමට මේ අන්දමට අවසර දීමෙන් සිදු වන්නේ මොකක්ද? විදේශිකයන් විසින් මේ රටේ ධනයෙන් උපදවා ගනු ලබන ලාභය පිටරට ගෙන යාමට ඉඩ දීම නොවේද? බැංකු ක්‍රමයෙන් මුදල් උපයා ගන්න හැටි සමහර විට මට වඩා හොඳින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. මේ මිනිසුන් ගෙන යන්නේ විදේශවලින් ගෙනෙන ලද මුදල් තැන්පත් කොට මේ රටේ මිනිසුන්ට ණය දී උපයා ගන්න පොළියෙන් ලබා ගන්න ලාභ නොවෙයි. එංගලන්තයේත්, යුරෝපයේ වෙන රටවලත් මුදල් ගෙනාවත් නොවෙයි, මේ විදේශික බැංකු කාරයන් තම බැංකු පටන් ගත්තේ. සමහර විට ආරම්භයේදී සුළු මුදලක් ගෙනෙන්නට ඇති. එහෙත් වැඩිපුරම ඒවායේ තිබෙන්නේ මේ රටේ මහජනයා ගෙන් ලබාගත් මුදල්. මහජනයාගෙන් මුදල් ලබාගෙන තාවකාලීන ස්වදේශිකයන්ට ණය දී එයින් උපදවන ලාභය තේද මේ ගෙන යන්නට ඉඩ දෙන්නේ?

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

බැංකු පිළිබඳව කොමිසමක් පවත්වන නිසා සමහර විට මේ බැංකු ආරම්භ කරන කාලයේදී පිටරටින් ගෙනෙන ලද මුදල් ප්‍රමාණය ආදිය ඒ කොමිසන් වාර්තාවේ සඳහන් වන්නට පුළුවනි; කොයි තරම් විදේශ ධනයක් ගෙනවිත් මේ මිනිසුන් මේ බැංකු පටන් ගත්තදැයි එළිදරව් වන්නට පුළුවනි. මේ බැංකු ඇති වුනේ අපේ දේශීය සංවර්ධන කටයුතුවලට උදව් දීමට නොව, මේ රට සුරාකෑමට එවකට පැමිණ සිටි විදේශික වතුකාරයන්ට හා වෙනත් ධනවාදීන්ට පහසුකම් ඇති කිරීමටයි; ඔවුන්ට ආරක්ෂාව සලසා දීමටයි. තේ වතු, රබර් වතු මාර්ගයෙන් මෙරට ධනය සුරාගෙන බ්‍රිතාන්‍යයට,— තම මව් රටට—යැවීමට උදව් උපකාර කිරීම සඳහායි, මේ බැංකු පිහිටුවන ලද්දේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් යෝජනා කරනු ලබ ඇති මේ සංශෝධනය නිසා සිදු වන්නේ උතුරාගේ මාලු උතුරාගේ ඇඟේ තබා කැපීමයි. විදේශික බැංකු කාරයන් අපේ රටේ මිනිසුන්ගෙන් මුදල් එකතු කරගෙන ඒ මගින් උපදවා ගනු ලබන ලාභය ඔවුන්ට ගෙන යෑමට මාගීයකුයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ හඳුන්වන යන්නේ. රටට ආදරය තිබෙන වාය කියන, මේ රටේ මුදල් මේ රටේම ඉතිරි කරන්නට ඕනෑය කියන, ඔය ආදී දේවල කියමින් කැකෝගහන, මුදල් නැති නිසා මිනිසුන්ගේ හාල් සලාකය සේරු දෙකේ සිට එකක් දක්වා අඩු කළ තමුන්නාන්සේලා රටේ නිපදවන ධනය පිටරටවලට ඇදී යන උපක්‍රම ඇති කරන්නේ ඇයි? සමහර විට, නිදහස් අදින පාලකයන් හැටියට මේ රටේ ආර්ථික ක්‍රමය ගැන වගකියන්නට තමුන්නාන්සේලාට බලයක් නැතිවා වන්නට පුළුවනි. දැන් තමුන්නාන්සේලාට තටන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ වෙන කොහෙත්වත් ගහන පදයකට අනුවයි. තමුන්නාන්සේලාට මෙහි ඉදගෙන සිත් දු කියන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ වෙන කොහෙත්වත් හරි ගස්සා එවන තනුවක් අනුවයි.

ධනවාදයේ ඉතා වැදගත් තැන් ගන්නා බැංකු හා මුදල් ගනුදෙනු, විදේශ විනිමය, වෙළෙඳ ශේෂය, වෙළෙඳ අනුපාතය,

—දෙවන වර කියවීම

ලංකාවේ විදේශ වත්කම ආදී දේවල් ගැන ඒ තරම් ගරු කරන කෙනකු නොවෙයි, මා. මා කල්පනා කරන හැටියට රටක වත්කම සහ ශක්තිය මැනිය යුත්තේ විදේශ විනිමයෙන්වත් වෙළෙඳ අනුපාතයෙන්වත්, අපේ රටට අයිතිව එංගලන්තයේ හෝ වෙනත් කවර රටක හෝ තිබෙන රන් පවුම්වල ප්‍රමාණයෙන් වත් නොවෙයි. ඊට වඩා වටිනා වස්තුවක් ජාතියකට තිබෙනවාය යන්නයි මගේ පිළි ගැනීම. මේ රටේම උපත ලබා, මේ රටේම වැඩ කරන්නට කැමති, මේ රටේම ජීවත් වන ජනතාව එම වටිනා වස්තුව හැටියටයි මා සලකන්නේ. තමුන්නාන්සේලා ඒ දර්ශනය නොපිළිගන්නවා වන්නට පුළුවනි. ධනවාදය අනුගමනය කරන තමුන්නාන්සේලා රටක වත්කම, රටක තිබෙන ආර්ථික ශක්තිය මනින්නේ ඔන්න ඔය කාරණා උඩද? තමුන්නාන්සේලා සැලකිල්ලට ගන්නා දේට වඩා වටිනා ජාතික වස්තුවක් තිබෙනවා. රටක උපදින ජනතාවයි, ඒ. ඔවුන්ගෙන් හරි ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නොත්, රට සංවර්ධනය සඳහා ඔවුන්ට ණය ලබා දුන්නොත්, සංවර්ධනය සඳහා ඔවුන්ගේ අකලංක සහාය ලැබුණොත්, මේ බැංකු වලින් දෙන මුදල්වලට පොලිය වැඩි කිරීමෙන් හෝ අඩු කිරීමෙන් හෝ “FEECs” ක්‍රමය යටතේ විදේශ විනිමය දීමෙන් හෝ එවැනි වෙනත් නොයෙක් උපක්‍රම වලින් රටේ ආර්ථික තත්ත්වය යම්තමින් ගැටගසා ආරක්ෂා කර ගන්නවාට වඩා හොඳින් ශක්තිසම්පන්න ලෙසත් ආර්ථික තත්ත්වය ගොඩනංවන්නට පුළුවන් වන බවයි මගේ විශ්වාසය. එහෙත් තමුන්නාන්සේලාගේ විශ්වාසය එය නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලා විශ්වාස කරන, තමුන්නාන්සේලා අදහන ධන වාදී ක්‍රමය යටතේ තමුන්නාන්සේලාට පිළිවන් වන්නේ කුමක්ද? හොඳයි, අඩු ගණනේ, විදේශ බැංකුවලට යටත් නොවී, විදේශීය බැංකුවල නියෝජිතයන්ට ඔළුව පාත් නොකර, ස්වදේශිකයන්ගේ ආධාර යෙන්වත් ධනවාදය ගෙන යන්න.

අද ලංකාවේ තිබෙන බැංකු ශාඛා 133ත් ස්වදේශීයයන්ගේ ශාඛා ගණන වැඩි වුවත්, වැඩිපුර බරපතල ලෙස

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත ආර්ථික බල පෑමක් කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ විදේශීය බැංකු ශාඛා දොළහටයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඔප්ව වනවා. එහෙම නොවෙයි නම් මොකටද විශේෂ අවසරයක් දෙන්නේ? ඒක ඔය තරම් බල පාන කාරණයක් නොවෙයි නම් මොකටද ඒ තරම් නොවැදගත් ශාඛා බැංකු දොළහකට මුදල් තැන්පත් කිරීමේ අයිතිය ලංකිකයන්ට පවරන්නේ? විදේශීය බැංකුවලින් මේ රටේ ආර්ථිකයට එතරම් බලපෑමක් නැත්නම් ඒවා අමතක කර දමන්න. ඒවායේ අළුතින් ගිණුම් විවෘත කිරීම දැන් අවුරුදු 7 ක් තහනම් කර තිබුණි. එහෙමම තිබෙන්න හරින්න. 1961 දී මේ පනත පැනව්වේ, එක්තරා වැදගත් ගමනක මුල් පියවරක් හැටියටයි. මහජන බැංකුව පිහිටුවීමෙන් අවුරුදු ගණනකට පසුවත් රජයේ ආර්ථික අපේක්ෂාවන් මුදුන් පත් කර ගැනීම සඳහා ලංකා බැංකුවෙන් බලාපොරොත්තු වුණ ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නට බැරි බව පෙනී ගිය නිසා එකල පෞද්ගලික සමාගමක් වශයෙන් ක්‍රියා කරගෙන ගිය ලංකා බැංකුව රජයේ පාලනය යටතට ගැනීමටයි, 1961 දී මේ මුල් පනත පැනව්වේ. අනතුරුව මහජන බැංකුවත්, ලංකා බැංකුවත්, අනිකුත් සමුපකාර බැංකුත් ඒකාබද්ධ වීමෙන් පසු එක්තරා ප්‍රමාණයකින් ලංකාවේ දේශීය ආර්ථික සංවර්ධනයට යම්කිසි බලපෑමක් ඇති කරන්නට පුළුවන් බව එවකට බලයේ සිටි ආණ්ඩුව විශ්වාස කළා. එපමණක් නොව විදේශීය බැංකුවල මුදල් ගනු දෙනු පිළිබඳව ස්වදේශිකයන්ට පැනවූ මේ තහනම නොතිබෙන්නට පසුගිය රජය බලාපොරොත්තු වූ පරමාර්ථ ඉටු නොවන්නට ඉඩ තිබුණි. මහජන බැංකුව පිහිටුවා ලංකා බැංකුවත් රජයේ පාලනය යටතට ගෙන ඊළඟට විදේශීය බැංකුවල ගිණුම් විවෘත කිරීම ස්වදේශිකයන්ට තහනම් කිරීමේ නීතියක් පැනව්වේ, එකල විදේශීය බැංකු රාශියක් එකතු වී ස්වදේශික ආර්ථිකය කෙරෙහි ඇති කළ බලපෑම් වළක්වන අවියෙනුයි.

1961 දී ඉදිරිපත් කළ මේ මුල් පනත නිසා මුදල් පරිහරණය අතිනුත්, මුදල් ණයට දීම අතිනුත්, වෙළඳාම අතිනුත් විදේශීය බැංකු මේ රටේ ආර්ථික

—දෙවන වර කියවීම

ජීවිතය කෙරෙහි දැක්වූ බලපෑම් එක්තරා ප්‍රමාණයකට සීමා වුණු බව අප පිළිගන්නට ඕනැ. එදා 1961 දී පැනවූ ඒ තහනම් නියෝගය නිසා සීමා වූ විදේශීය බැංකුවල බලපෑම මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ කෙටුම්පත් පනත නිසා 1968 දී යළිත් ආරම්භ වෙන්නටයි යන්නේ. මුදල් ඇමතිතුමාට නිකම් හිස වතල මෙයින් බේරෙන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. විදේශීය බැංකු ලංකාවේ ආර්ථික ක්‍රමය කෙරෙහි බලපාන්නේ නැත්නම් මෙතරම් මහත්සි වෙලා නැවතත් මුදල් තැන්පත් කිරීමේ බලයක් ඔවුන්ට ලබා දෙන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ පනත ඉදිරිපත් කරද්දී, ලැයිස්තු වගයක් කියවමින් විදේශීය බැංකු මගින් ලංකාවේ සංවර්ධනයට ඉටු කරන්නට යන වැඩ පිළිවෙලවලින් කොටස් ගෙන හැර දැක්කුව. සිනි බෝල දීල පුංචි ළමයින් රවටන්නා වගේ ඔය වගේ කරුණු දෙක තුනක් කියල විදේශීය බැංකුවලින් අපේ රටට යහපතක් සිදු වෙනවා යයි අපට ඒත්තු ගන්වන්නට උත්සාහ කළාට මම හිතන්නේ නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමාට ඒක කරන්න පුළුවන් වෙයි කියල. විදේශීය බැංකු කරුවන් මෙහි ඇවිත් සිටින්නේ අපට වැඩක් කරල, අපට යහපතක් කරල හිතාවෙලා අත්දෙක පිස දමාගෙන ආපසු යන්න යයි මේ රටේ මිනිසුන් කවදවත් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. අනික් කාරණය, මේ විදේශිකයන් තම රටින් ගෙනා ධනයක් මේ රටේ යොදවල සංවර්ධනයට රුකුළක් දෙනවා නම් ඒ උපදවන ලාභයෙන් සුළු වශයෙන් කොටසක් වුණත් ඔවුන්ගේ රටට ගෙන ගියාට කවුරුවත් තරහ වෙන්නේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම වෙන්නේ ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් දෙයක්. ඔවුන් මේ සංවර්ධන කටයුතුවල යොදවන්නේ තමන්ගේ රටින් ගෙනා ධනයක් නොවෙයි. ඔවුන් මේ ආර්ථිකය කෙරෙහි බලපෑම් ඇති කරන්නේ තම රටවලින් ගෙනා ධනයකින් නොවෙයි. අළුත් කර්මාන්තයක් පටන් ගන්න ගිය එක් සමාගමක් කෙරෙහි මේ විදේශීය වෙළඳ බැංකුවක් කොයි තරම් දුරට බලපා තිබෙනවාද යන්න දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) විස්තර කර දුන්න. ඔවුන් තමන්ගේ ධන

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

බලය යොදවන්නේ මේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට නොවෙයි; පුළුවන් නම් මේ රටේ දේශීය බැංකු ක්‍රමයෙන් නිදහස් දේශීය ආර්ථිකයෙන් බෙල්ල මිලිකීමටයි. 1961 දී ආරම්භ කළ බැංකු ජනසතු කිරීමේ ගමන ආපසු හැරෙව්වාය කියා මා කීවේ ඒ නිසයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහජන බැංකුව ආරම්භ කළේ ඇයි? මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සපයන විට අපට පැහැදිලිව පෙනී යනවා, ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති, මේ රටේ අවුරුදු සිය ගණනක් තිස්සේ තිබුණු විදේශීය බැංකු ශාඛාවලින්—මා හිතන හැටියට ප්‍රධාන ශාඛා 12ක් තිබෙනවා—කරන්න බැරි වුණු තරම් සේවයක් අවුරුදු පහක් හෝ හයක් පැරණි මහජන බැංකුවෙන් කර ඇති බව. ඒ වාගේම මේ ආණ්ඩුවේ සෑම බලාපොරොත්තුවක්ම රඳවා තිබෙන වගා ව්‍යාපාරයට සහාය දීමක් වශයෙන් ගොවීන්ට ණය දීමේ කාර්යය සඳහා උපකාරී වූයේ රජයේ පාලනය යටතේ පවත්නා මහජන බැංකුව නොවේද? 1961 දී ජනසතු කළ ලංකා බැංකුවෙන්වත් මේ කාර්යය සඳහා ණය මුදල් ලබාගන්න හැකි වුනාද? නැහැ. එතරම් වැදගත් ජාතික කර්තව්‍යයකට, එපමණ වැදගත් ආර්ථික සංවර්ධන කාර්යයකට, මේ රටේ තිබුණු බැංකුවලින් ණය මුදලක්වත් ලබාගන්න පුළුවන් වූයේ මහජන බැංකුවෙන් පමණයි. මෙපමණ කලක් විදේශීය බැංකු මේ රටේ තිබුණත් ඒ එකදු බැංකුවකින්වත් යටකි කාර්යය සඳහා ගම්බද ගොවිජනතාවට ණය පහසුකම් ලබාගන්න පුළුවන්කමක් තිබුණාද? නැහැ. එහෙත්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, තමුන්නාත්සේට පැහැදිලි නොවේද, මේ රටේ පොදු යහපතට උපයෝගී වන කවර කාර්යයකටවත් මෙම විදේශීය බැංකු එකකින්වත් සහනයක් නොලැබෙන බව; සඵ වශයෙන්වත් උපකාරයක් නොලැබෙන බව? ඔවුන්ගේ එකම පරමාර්ථය හැකි තරම් ලාභ උපදවා ගෙන එම ධනය ආපසු තම රටට ගෙන යාමයි. එම පරමාර්ථයෙන් අවුරුදු සිය ගණනක් තිස්සේ මේ රටේ සුරුකෑමේ ව්‍යාපාරයේ යෙදුණු විදේශීය බැංකුවලට යළිත් වරක් දැනින් සුරා කෑමට අවකාශ සලසා දීමේ අදහසින් නොවේද මෙබඳු පනතක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ?

අප දේශපාලන අතින් නිදහස ලබා ගෙන දැන් අවුරුදු විස්සක් පමණ ගතවී තිබෙනවා. නමුත් මේ අන්දමට ගෙන ගියොත් තව අවුරුදු පණහක් ගියත් අපට ආර්ථික නිදහස ලබාගන්න පුළුවන් වේය කියා මා නම් හිතන්නේ නැහැ. අපට නිදහස් ආණ්ඩු ක්‍රම පනතක්—නමට පමණක්—ලැබී තිබෙනවා. හැම අවුරුද්දකම පෙබරවාරි හතර වැනිදාට ඒ පිළිබඳව අප උත්සව පවත්වනවා. අප විදේශීය පාලනයෙන් එක්තරා ප්‍රමාණයකට ඉවත් වුණා. නමුත් විදේශීය ආර්ථික පාලනයෙන්, විදේශීය ආර්ථික බලපෑම්වලින් නිදහස් වීමට අප තැබූ එක් පියවරක් තමයි 1961 දී මුල් පනත ඉදිරිපත් කිරීම. එදා ඒ අන්දමට ක්‍රියා කළත්, යළිත් වරක් විදේශීය පාලනයට හිස නැමීමට නැති නම් විදේශීය පාලනයෙහි දංගෙඩිය මත යළිත් වරක් හිස නැමීමට දෙදණ නැමීමටයි මෙබඳු සංශෝධන පනතක් තමුන්නාත්සේලා ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියන අන්දමට රටේ ආර්ථිකය කෙරෙහි එතරම් බලපෑමක් මෙම විදේශීය බැංකුවලින් සිදු වන්නේ නැති නම්, මේ අන්දමට පහසුකම් සලසා දීමට යන්නේ කුමන කාරණයක් නිසාදැයි අපට තේරුම් ගන්න අමාරුයි. මේ රටේ දේශීය බැංකු ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට නිලධාරීන් පුහුණු කිරීමට මෙපමණ ලොකු පහාවක් දෙන්න වුවමනා කරනවාදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. තමුන්නාත්සේලාගේ ආදරවන්ත හැටින් බැංකුවේ කොටස්කාරයකු කිරීමට, විදේශීය බැංකුවකට කොටස් ටිකත් එම බැංකුවෙන් ලබා දී, හැටින් බැංකුව පුළුල් කිරීමට මේ අන්දමේ පහාවක් හැම බැංකුවකටම ලබා දෙන්න ඕනෑ කරනවාද? ඒ වාගේම සමහර ස්වදේශීය ව්‍යාපාරිකයන්, පැරණි ගිණුම් අයිතිකාරයන් වික දෙනකුගේ අලුත් සමාගම්වලට අවශ්‍ය මුදල් ලබා දීම සඳහා, පැරණි බැංකු කරුවන්ගේ බැංකුවලම අලුත් ගිණුම් ආරම්භ කිරීම සඳහා මේ තරම් විශාල සහනයක් විදේශීය බැංකුවලට දෙන්න ඕනෑද? මේ ස්වදේශීය ව්‍යාපාරිකයන් විදේශීය බැංකු සමග තිබෙන පැරණි සම්බන්ධකම නිසා ඔවුන්ට විදේශීය බැංකු වාණිජ සලකනවාය යන්න තමුන්නාත්

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

සේගේ තර්කය නම් ඔවුන්ට කියන්න දේශීය බැංකු සමගත් ඒ අන්දමට සම්බන්ධකම් ඇති කර ගන්නටය කියා. මේ තර්කය නම් ඔවුන්ට කියන්න දේශීය බැංකු සමගත් ඒ අන්දමට සම්බන්ධකම් ඇති කර ගන්නටය කියා. මේ රටේ දේශීය බැංකු කීපයක් තිබෙනවා. ඒ බැංකු සමගත් කිට්ටුවෙන් කටයුතු කර ඔවුන්ගේ විශ්වාසයන් දිනාගෙන පැරණි විදේශීය බැංකු සමග තිබෙනවා වාගේම සම්බන්ධතාවක් ඇති කර ගන්න ලෙස ඔවුන්ට කියන්න. පැරණි විශ්වාසය උඩ මොකටද විදේශීන් ලිහට යන්නේ?

ලංකා බැංකුවත් එතරම් අළුත් එකක් නොවෙයි. එය අවුරුදු 30ක් පමණ පැරණියි. එනිසා ලංකා බැංකු ව්‍යාපාරිකයන් සමග මේ විධියේ කිට්ටු සම්බන්ධකමක් ඇති කරගන්නායි ඔවුන්ට කියන්න. දේශීය බැංකු ව්‍යාපාරයක් පිහිටුවීමටත් එය ආරක්ෂා කර ගැනීමටත් වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් ස්වදේශීය ව්‍යාපාරිකයන්ගේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් ක්‍රියා කළ යුත්තේ එහෙම නේද?

මෙම පනත පිටු දෙකකින් පමණක් සමන්විත වුවත්, මෙම පනතින් යෝජනා කර ඇති නීතිය ක්‍රියාත්මක වීම නිසා මේ රටේ නිදහස් ආර්ථික ජීවිතයට සිදු විය හැකි අයහපත පිටු දෙකින් සියයකින්වත් ලියා අවසන් කළ නොහැකියි. එම නිසයි විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මේ ගැන බලවත් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කර සිටීම සඳහා මා නැගී සිටියේ. විදේශීය බැංකු 12 කට අවුරුදු හතක් තිස්සේ තහනම් කර තිබුණු අයිතියක් යළිත් පවරා දීමෙන් කුම කුමයෙන් වුවද ස්ථිර වශයෙන් දියුණු වේගයෙන් එන ස්වදේශීය බැංකු ව්‍යාපාරයට බලවත් සේ පහරක් වදින්නට පුළුවනි. පසුගිය අවුරුදු හය ඇතුළතදී ලංකා බැංකුව හා මහජන බැංකුව ශාඛා බැංකු 1,000 කට කිට්ටු සංඛ්‍යාවක් රටේ හැම තැනම විවෘත කර තිබෙනවා. එහෙත් අවුරුදු සිය ගණනක් පැරණි විදේශීය බැංකුවලට බැරි වුණා, කොළඹ නගරයේ හා වෙනත් නගර එකක හෝ දෙකක හැරෙන්නට මේ රටේ සාමාන්‍ය මහජනතාවගේ ප්‍රයෝජනයට හැඟෙන ශාඛා ප්‍රමාණයක්වත් ආරම්භ කරන්නට. ඔය ආකාරයට ජාතියේ

පොදු යහපත තකා බැංකු ශාඛාවක්වත් විවෘත කොට ආර්ථික වශයෙන් බැංකු පහසුව සලසා දීමෙන් ස්වදේශීන්ට සිදු විය හැකි යහපත ගැනවත් සලකා මේ රටේ සැහෙන බැංකු ශාඛා ප්‍රමාණයක්වත් ආරම්භ කරන්නට ඉදිරිපත් නොවූ විදේශීය බැංකුවලට මෙබඳු වරප්‍රසාද තව තවත් සලසා දීම ගැන අපේ බලවත් විරෝධය ප්‍රකාශ කර සිටිනවා.

අ. හා. 6.34

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවේ එවකට සිටි මුදල් ඇමතිතුමා ලංකා බැංකුව ජන සතු කොට විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කිරීම තහනම් කළේ කුමන කරුණක් නිසාදැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මොහොතකට කල්පනා කර බැලුවොත් එතුමාට වැටහී යනවා ඇති, විදේශීය බැංකු ව්‍යාපාරය කරණකොටගෙන අපේ ලංකාවේ සල්ලිවලින් වැඩිපුර ආධාර උපකාර ලැබුණේ විදේශීන්ට පමණක් බව.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකාවේ සිටින ඉන්දියානුවන් ඉන්දීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කරන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. එහෙත් ඒවායේ තැන්පත් කෙරෙන ඒ මුදල්වලට සිදු වන්නේ කුමක්දැයි මොහොතකටවත් කල්පනා කර බැලුවාද? විශේෂයෙන් උඩරට තේ වතු ගන්නට ඉන්දියානුවන්ට පුළුවන්කම ලැබුණේ, ඒ ඉන්දීය බැංකු නිසා බව තමුන්තාන්සේට වැටහෙනවා ඇති. එම නිසා මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කරන්නට ඕනෑ, විදේශීය බැංකු ශාඛා මේ රටේ පිහිටුවන්නේ, ඒ ඒ රට වල මුදල් මෙරටට ගෙනවිත් මේ රට දියුණු කිරීමට නොව, ඒ අයගේම යහපත සඳහා බව. ඔවුන් මෙරටට පැමිණ සිටින්නේ සනීප ගැනීමටත්, අපේ ව්‍යාපාර දියුණු කිරීමටත් නොවන බව මුදල් ඇමතිතුමාට වැටහෙනවා ඇති. ඒ එක්කම එතුමාට වැටහෙනවා ඇති, මේ පනතින් සිදු වන්නේ, පසුගිය රජය කාලයේ ඉදිරියට ගිය ගමන නැවති ආ පසුපසට ඒමක් බව.

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.]

අපි ලංකා බැංකුව ජනසතු කළ අවසාන වේදී සමහර දෙනෙක් කැකෝ ගැසුවා, “ඇයි, ලංකා බැංකුව පමණක් ජනසතු කරන්නේ; විදේශීය බැංකු ජනසතු නොකරන්නේ මන්ද” කියා. එවකට හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කළේ, අපේ රටේ සල්ලි අපේ රටේම දියුණුව සඳහා ක්‍රමානුකූලව යොදා ගැනීමට කටයුතු කරන්නයි. ඒ සඳහා ලංකා බැංකුවත්, මහජන බැංකුවත් ප්‍රථම කොටම යොදා ගන්න එතුමා කල්පනා කළා. ඒ නිසායි, විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කිරීම අපි තහනම් කළේ. මහජනයාගෙන් එකතු වන මුදල්, කර්මාන්ත, කෘෂිකාර්මික කටයුතු ආදියට ආධාර කිරීම සඳහා යොදා ගන්නා අතර, මෙරට නිෂ්පාදනයන් පිටරට යවන අයට ආධාර දෙන්නට—කලින් දුන්නට වඩා පුළුල් ලෙස ආධාර දෙන්නට—ලංකා බැංකුව උපයෝගී කර ගැනීමටයි, එය ජනසතු කිරීමෙනුත් විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කිරීම තහනම් කිරීමෙනුත් අප අදහස් කළේ. අප ගත් ඒ පියවර නිසා මහජනයාටත් ලංකා බැංකුවට හා මහජන බැංකුවටත්—විශාල ප්‍රයෝජනයක් අත් වුනු බව කාටත් වැටහෙනවා ඇත.

මේ විදේශීය බැංකු ජනසතු කරන්නේ නැද්දැයි අප අසන විට රාජ්‍ය ඇමතිතුමා හිතා වෙමින් අපට කීවා, “තමුත්තාන් සේලා වාගේ අපි ජනසතු කරන්නේ නැහැ; අපේ පරමාර්ථය මහජන සතු කිරීමය” කියා. මහජන සතු කරනවාය කියමින් තමුත්තාන් සේලා තව තවත් ධනවාදය ඔස්සේම ගමන් කරනවා විනා, තමුත්තාන් සේලාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් පරිදි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය කරා යන බවක් නම් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. “සමාජවාදී” යන වචනය නිතරම පාවිච්චි කළත්, මේ හත් හවුල් ආණ්ඩුව සමාජවාදය කරා යෑමට නම් මොහොතකටත් සූදානම් නැති බව පැහැදිලියි. මේ හත් හවුල් ආණ්ඩුවට අයත් කොටස් දිහා බලන විට පෙනෙනවා, ඔවුන් එකතු වී තිබෙන්නේ සමාජවාදය කරා යෑමට නොව ධනවාදය කරා යෑමට බව. එම නිසා මේ ආණ්ඩුවට “ජනසතු කිරීම” යන වචන තවත්

කදුරු වාගෙයි. එහෙත් තමුත්තාන් සේලා මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කළේ නම්, “මේ පරණ එක්සත් ජාතික පක්ෂය නොවෙයි; ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය කරා ගමන් කරන එක්සත් ජාතික පක්ෂය” කියායි. තමුත් මේ පනතින්, අප ඒ ඉදිරියට ගිය ගමන තාවන වරක් 1960 ට ප්‍රථමයෙන් තිබුණු තත්ත්වය ඇති කරන්නට තමුත්තාන් සේලා උත්සාහ කරන බවයි පෙනෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම අප ප්‍රමාද වුණා; මා නැත කියන්නේ නැහැ. 1956 සිට අපේ ගමන ටිකක් ඉක්මන් මදි වුණා. අපේ නායකතුමාට ඒ දිනවල කියු දේවල් තමුත්තාන් සේලා මතක ඇති. “තමුත්තාන් සේලාගේ ගමන ඉක්මන් මදි” ය කියා සමහරුන් කීව්වා. එමනිසා තවත් උදවිය පිටුපසින් සිට තල්ලු කරන්නට උත්සාහ කරන විට—අපේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) වැනි උදවිය පිටුපසින් සිට තල්ලු කරන්නට උත්සාහ කරන විට—“තමුත්තාන් සේලාගේ ගමන ඉක්මන් වැඩියි” කියා තවත් සමහරු කීව්වා. ඔවුනි දේවල් ගැන අපේ නායකතුමා යම් යම් ප්‍රකාශ කළ බව මතකයි. ඒ කෙසේ වුවත් දිවංගත බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා අදහස් කළේ මේ රට සමාජවාදය කරා ක්‍රමානුකූලව ගෙන යාමටයි. ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුව එවකට සිටි මුදල් ඇමතිතුමා අදහස් කළේත් එකවරම මේ බැංකු ජනසතු නොකර මහජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමට ක්‍රමානුකූලව පියවරින් පියවර ඉදිරියට යාමටයි.

කොන්දේසි 25 ක් උඩ අප දැන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් සමග සමගි පෙරමුණක් පිහිටුවා ගෙන තිබෙනවා. තාවන වරක් අප බලයට පත් වුවහොත් මේ විදේශීය බැංකු සියල්ලම ජනසතු කරන වාය යන්න අප ප්‍රසිද්ධියේම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මේ සියල්ලක්ම එකවර ජනසතු නොකර පියවරින් පියවර ඉදිරියට යෑමටයි අප බලාපොරොත්තු වුණේ. තමුත්තාන් සේලාගේ ආණ්ඩුවත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් ය කියා රටට ප්‍රකාශ කරනවා. තමුත් තමුත්තාන් සේලාගේ ආණ්ඩුව සම්පූර්ණයෙන්

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

මි ධනවාදී ක්‍රමයට හැඩගැසී ගෙන යනවා. සම්පූර්ණයෙන්ම ජනසතු කරනවා වෙනුවට මහජනයා සතු කරනවාය කියා තමුන් නාන්සේලා ගන්නා මේ පියවර වලින් ධනපති ක්‍රමය තව තවත් තහවුරු වෙනවා පමණයි.

වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා එම ධුරයට පත්වූ විට ගම්බද ප්‍රදේශවල ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට කටයුතු කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වුණා. මක්නිසාද? එතුමා ගම්බද ප්‍රදේශවල මහජනතාවගේ දුක හොඳට දන්නා කෙනෙකු නිසයි. මේ විදේශීය බැංකු වලින් ගම්බද ප්‍රදේශවල දුප්පත් ජනතාවට සේවයක් කරන්නට පුළුවන්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. අපේ මුදල් විදේශීය බැංකුවල තැන්පත් කළාය කියමු. මහජන බැංකුවටත් ලංකා බැංකුවටත් යන මුදල් තමයි ඒ විදේශීය බැංකුවලට යන්නේ. එහෙම නම් ඇති වන යහපත කුමක්ද? අපේ ලංකාවේ දහස් ගණන් ජනතාව උපයන මුදල් විදේශීය බැංකු වල නොවෙයි අපේ බැංකුවල තැන්පත් කරවා අපේ ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට ඒ මුදල් යෙදවීමට තමයි අප අදහස් කළේ. තමුත් තමුන් නාන්සේලාගේ අදහස කුමක්ද? ඔය ග්‍රින්ඩ් ලේස්, හොංකොං ඇන්ඩ් ෂැංහයි යනාදී විදේශීය බැංකුවල කොටස් ලංකාවේ අයට දීමෙන් අපට වුවමනා හැටියට ඒවායේ මුදල් ලබා ගත හැකිය කියා තමුන් නාන්සේලා කල්පනා කරනවාද? අපට වුවමනා හැටියට ඒ බැංකු කටයුතු කරුවිය කියා තමුන් නාන්සේලා කල්පනා කරනවාද? නැහැ. මේ විදේශීය බැංකු කවදාවත් ඒ විධියට වැඩ කරන්නේ නැහැ. සමාජවාදය කරා ගමන් කරන සෑම රටකම විශේෂයෙන් ම මෙවැනි විදේශීය බැංකු ජනසතු කර තිබෙනවා.

තමුන් නාන්සේලා දුප්පත් ජනතාවට නොයෙක් විධියට ආධාර කරනවාය කියනවා. ගොවි මහත්වරුන්ට දෙන ණය ගැන බලමු. අපේ කාලයේදී සියයට 6 පොළියටයි ගොවි මහත්වරුන්ට ණය දුන්නේ. තමුත් තමුන් නාන්සේලා එය සියයට 12 ක් කර තිබෙනවා. තමුත් නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය එයින් හොඳාකාරව මහජනයාට

ධනපති ක්‍රමයේ ලක්ෂණය හැකි තරම් මහජනතාව සුරාකෑමයි; හැකි තරම් ධනය රැස් කර ගැනීමයි. සමාජවාදී අදහස් උඩ මහජනතාවට සෙනක් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි 1961 දී අප ඒ පියවරවල් ගත්තේ. තමුත් තමුත් නාන්සේලා කරන්නේ ඒ පියවරවලට විරුද්ධ පියවරවල් ගැනීමයි. විදේශීය බැංකු නැතිවට අපේ බැංකුවල තව තවත් මුදල් තැන්පත් කර රටේ සංවර්ධනයට පාවිච්චි කරන්න බැරිද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. තමුත් නාන්සේලා මේ විධියට නොයෙකුත් නීති රීති පනවා විදේශීය බැංකුවලට ආධාර කර ඒ අය ගෙන් ආධාර ගන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ මක්නිසාද කියා මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ.

තමුත් නාන්සේලා විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කරන්නාය කියනවා. ඒ සල්ලි පිට රට වලින් ගෙනෙන සල්ලිද කියා විකක් කල්පනා කර බලන්න. සාමාන්‍යයෙන් තමුත් නාන්සේලා අදහන්නේ අමෙරිකාව එංගලන්තය වැනි රටවල්. අමෙරිකාවේ වුණත් විදේශ බැංකුවලට තැනක් තිබෙනවාද කියා බලන්න. කවදාවත් විදේශිකයින්ගෙන් රටක් දියුණු වන්නේ නැහැ. වෙළඳාම ගැන කල්පනා කර බලමු. අපේ රටේ තිබෙන බඩු පිටරට යවන්නේ කවුද? විදේශිකයින්. ඔවුන් මේ රටට ඇවිත් සිටින්නේ මේ රටේ වෙළඳාම දියුණු කිරීමට වත් සනීපාරක් ඡාවටවත් නොවෙයි, තමන්ගේ වෙළඳ ව්‍යාපාරය දියුණු කර ගන්නයි. ඒ නිසා යම්කිසි ප්‍රතිපත්තියක් උඩ ගරු ඇමතිතුමා කියන විධියට ලාංකික කරනවා නම් එයින් යම්කිසි ප්‍රමාණයකට ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන්නට පුළුවන්. එහෙත් තමුත් නාන්සේලා හවුල් වන්නට හදන්නේ විදේශ බැංකු සමගයි. ඒ බැංකු තමන්ගේ රටවලින් මුදල් ගෙනවිත් මේ රට දියුණු කරුවිය කියා හිතනවාද? අපේ පරමාර්ථයත් අපේ ප්‍රතිපත්තියත් විය යුත්තේ අපේ මුදල් අපේ මහජනයා අතටම යන විධියට ඉතා අඩු පොළියකට දීමයි. ජනසතු ව්‍යාපාර ඇති කිරීමට අදහස් කළ යුත්තේ ඒ ප්‍රතිපත්තිය උඩයි. එසේ නැතිව විදේශ

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.]

බැංකු මගින් ඔවුන්ගේ රටවල අයට ආධාර කරන්නට නම් ඒ සඳහා අපේ මුදල් පාවිච්චි නොකර තමන්ගේ රට වලින් ලංකාවට මුදල් ගෙනවිත් ඔවුන්ගේ වෙළඳාම දියුණු කර ගැනීම සඳහා දැන්වන වරදක් නැහැ. ඒ අයට අපේ සාරය උරා බී එයින් ප්‍රයෝජන ගන්නට ඉඩ දෙන්නට බැහැ. මහජනයාටත් කොටස් අරගෙන දී ඒ විධියේ බැංකු ඇති කරනවාය කියා තමුන් නාන්සේලා කියනවා නම් සුදු ධනපති ක්‍රමයෙන් වත් කළු ධනපති ක්‍රමයෙන් වත් සාමාන්‍ය මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන බව මා කියන්නට ඕනැ.

කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරවලට විශාල වශයෙන් ආධාර දෙනවාය කියා තමුන් නාන්සේලා කැකෝගහනවා. එහෙත් තමුන් නාන්සේලා දුප්පත් ජනතාවට ණය දෙන්නේ හාල් පොත උගසට අරගෙනයි. තමුන් නාන්සේලා කටයුතු කරන්නේ ඒ විධියටයි. තමුන් නාන්සේලා කටයුතු කරන්නේ මුදල් ඉපයීමට මිස මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් ඇති වනු පිණිස නොවෙයි. පරමාර්ථය මුදල් ඉපයීමයි. ඒ නිසා මේ භයානක පනතට මුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වයම සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ වෙනවා. මේ පනතට අපේ අප්‍රසාදය අපි මේ තරම් ප්‍රකාශ කරන්නේ ඒ නිසයි. අප කියන දේ පිළිගැනීමෙන් තමුන් නාන්සේලා අපේ අදහස් උඩ වැඩ කළා වෙනවාය කියා නොසිතා මේ ගැන ටිකක් කල්පනා කර බලන්න. මේ අන්දමට විදේශ බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කරන්නට ඉඩ දුන් නොත් ලංකා බැංකුවේ හා මහජන බැංකුවේ ඉතිරි වන්නේ දැනට තැන්පත් කර තිබෙන මුදල් ටික පමණයි. ලංකාවේ සිටින විදේශීය ධනපතින් ලංකාවේ බැංකු වල මුදල් තැන්පත් කරන්නේ නැහැ. මේ රට දියුණු කිරීමට අපි ගෙනගිය ක්‍රියා මාර්ගය තමුන් නාන්සේලා විසින් අඩපණ කර මේ රට ධනපති ක්‍රමයට හැඩගස්සන්නටත් ඒ මගින් තමුන් නාන්සේලාටත් තමුන් නාන්සේලාගේ මිත්‍රයින්ට හා ආධාරකාරයින්ටත් ලාභ ප්‍රයෝජන ලබා ගෙන තව තර වන්නට හැකි වන අන්දමින් තමුන් නාන්සේලා කටයුතු කරනවා මිස මේ රට දියුණු කිරීමේ පරමාර්ථයෙන්

කටයුතු කරන්නේ නැති බව පෙනෙන දෙන්නට ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වර අපි බලයට පැමිණියා නම් මේ බැංකු ජනසතු කරනවා යයි අප කිව්වා. එයින් අදහස් කළේ ලංකාවේ මුදල් උපයෝගී කරගෙන ලංකාවේ සාරය උරාගැනීමට විදේශීන්ට අවස්ථාව සැලසීම නොවෙයි. ලංකාවේ මුදල් ලංකාවේ සිටින පොදු ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමට යෙදවීමයි. එයින් අදහස් කළේ ඒ නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තවදුරටත් කල්පනා කර බලා මේ භයානක පනත අස් කර ගන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. මේ පනතින් අපේ මහජනතාවටත් අපේ කාර්මිකත්වයටත් අපේ ව්‍යාපාරවලටත් සෙනෙක් සැලසෙන්නේ නැහැ. සම්භර විට අර අක්කර දහස් ගණන් වගා කරන්නට දී තිබෙන ධනපති පිරිසට පමණක් මේ විදේශීය බැංකුවලින් කොටස් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙයි. ධනපති ක්‍රමය තව තවත් තහවුරු වන අන්දමට ඒ අයට පමණක් මේ බැංකුවලින් ආධාර ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි.

අපි කල්පනා කරන අන්දමට සමාජවාදය කරා ගමන් කිරීම තමුන් නාන්සේලා පිළිගන්නේ නැති වෙන්න පුළුවනි. මා ඒ ගැන කියන විට රාජ්‍ය ඇමතිතුමා හිතා වුණේ ඒ නිසා වෙන්න ඇති. තමුන් අපි නොවෙයි, තමුන් නාන්සේලා විසින්ම මහජනතාවට ප්‍රතිඥාවක් දී තිබෙනවා, තමුන් නාන්සේලා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය කරා ගමන් කරනවාය කියා. 1956 දී තිබුණ එක්සත් ජාතික පක්ෂය නොවෙයි දැන් තිබෙන්නේ, දැන් අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය අනුව වැඩ කරනවාය කියා තමුන් නාන්සේලා මහජනතාවට කියා තිබෙනවා. එහෙම කියන තමුන් නාන්සේලා දැන් මේ මොකක්ද කරන්න යන්නේ? එදා තිබුණ පරණ ක්‍රමය නැවතත් තහවුරු වන අන්දමට විදේශීය බැංකුවලට ආධාර දෙමින් වැඩ කිරීමෙන් තමුන් නාන්සේලා කරන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම අප ගෙනගිය ව්‍යාපාරය ආපසු ගෙන යාමක් නොවේද? අපේ ආණ්ඩුව විසින් ඉදිරියට ගෙන යන ලද සමාජවාදී ගමන ආපසු තල්ලු වන විධියේ වැඩ කිරීමට කොයි විධියෙන් වත් ඉඩ දීමට අපි කැමති නැහැ. අපි එයට ඉඩ නොදෙන බව නොයෙක් විට වේදිකා

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

වලදී පවා කියා තිබෙනවා. නමුත් මේ පනතින් කෙරෙන්නේ අපි සමාජවාදය කරා ගිය ගමන ආපසු තල්ලු කර දමමින් ධන පති ක්‍රමය නැවතත් තහවුරු වන අන්දමට වැඩ කිරීමයි. ඒ බව අපට මේ අවස්ථාවේදී බිය සැක නැතිව ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. මේ පනතින් තමුන්තාත්සේලා අදහස් කරන්නේ ලාංකිකයන්ට විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කිරීමට, කොටස්, ගැනීමට, ඉඩ ලබා දීමයි. තමුන් තාත්සේලාගේ ගොවි ව්‍යාපාරයට මේ බැංකුවලින් ආධාර ලබා ගැනීමට තමුන් තාත්සේලා බලාපොරොත්තු වෙනවාද? කුර්මාන්ත වලට ආධාර ලබාගන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද? ඇයි, ඒ ආධාර ලබා ගැනීම සඳහා අපේ ලංකා බැංකුව හා මහජන බැංකුව තව තවත් දියුණු කිරීමට කටයුතු නොයොදන්නේ? අපේ බැංකුවලට තව තවත් ආධාර ලබා දී, සල්ලි තිබෙන අයගෙන් සල්ලි ලබා දී, මේ බැංකු දියුණු කිරීමට වැඩ කළොත් රටට එයින් කොතරම් විශාල සේවයක් වෙනවාද?

විදේශීය බැංකු මෙපමණ කාලයක් තිස්සේ අපේ රටට සේවයක් කළේ නැත්නම් දැන් ඔවුන් අපට සේවයක් කරාවිය කියා තමුන්තාත්සේලා කල්පනා කරනවාද? තමුන්තාත්සේලාගේ අදහස් අනුව ඒ බැංකුවල වැඩ කෙරේවිය කියා තමුන්තාත්සේලා කල්පනා කරනවාද? තමුන්තාත්සේලා කොතරම් නීති පිති පැනවුවත් ඒ බැංකුවලින් ආධාර ලැබෙන්නේ ධනපති අයගේ ව්‍යාපාර කර ගෙන යාමට පමණක් බව සිතා ගත යුතුයි. ධනපති අයගේ ව්‍යාපාර දියුණු කිරීමට මිස උප්පත් අයට එයින් සහනයක් සැලසෙන්නේ නැහැ. විදේශිකයින් මේ රටට ඇවිත් ඒ අයගේ දියුණුවට වැඩ කර ගත්තවා මිස අපේ රටේ දියුණුවට වැඩ කරන්නේ නැති බව තමුන්තාත්සේලා තරයේම සිත තබා ගන්න ඕනැ.

දැන් මේ අවස්ථාවේ ගරු අගමැතිතුමාත් මෙහි සිටිනවා. ඒ නිසා මා නැවතත් කියනවා මේ පනත ඉදිරිපත් කරන්නේ නැත්නම් හුඟක් හොඳය කියා. විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉඳි ගෙන අපි මේ කැ ගහන්නේ, වාද විවාද කරන්නේ, ජය ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන්ම නොවෙයි. තමුන්තාත්සේලා වගේම අපිත් මේ රට දියුණු කරන්න කැමැත්තෙන් සිටිනවා.

ඒ නිසා මේ විදේශීය බැංකු දියුණු කිරීමට ආධාර කරන්නේ නැතිව, අපේම බැංකු දියුණු කරන්නය කියා මා තමුන්තාත්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපි මහජනතාවට අපේ ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් කොන්දේසි 25 ක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එයින් එක් කොන්දේසියක් තමයි බැංකු ජනසතු කිරීම. තමුන්තාත්සේලාට මා කියන්නේ නැහැ, අපේ ප්‍රතිපත්ති පිළිගන්නය කියා. තමුන් අමැතිතුමනි, මෙම පනත ක්‍රියාවේ යෙදුනොත්, 1961 දී පටන් ගත් අපේ ඉදිරි ගමන නැවතත් ආපසු තල්ලු වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. විදේශීය බැංකුවලින් අපේ ජනතාවට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් සැලසුනේ නැහැ. අපේ ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමේ බැංකු ක්‍රමයක් තිබිය යුතු බව අපට පෙනී ගියා. අපේ ගරු අගමැතිතුමාටත් පෙනී යනවා ඇති, ඉන්දියන් බැංකුවෙන් ගෙන යන ව්‍යාපාරය. ලංකාවේ සිටින ධනපතියන්ගේ මුදල් ඒ ඉන්දියන් බැංකුවට යනවා. එම මුදල් වලින් තමයි උඩරට ඉඩම් ගැනීමට ආධාර කරන්නේ. අපේ සල්ලිවලින්ම අපේ රට සූරා කන ක්‍රමයක්—වැඩ පිළිවෙළක්—ඇති කර තිබෙනවා. එවැනි දේවලට ඇයි තමුන්තාත්සේලා ඉඩ දෙන්නේ කියන ප්‍රශ්නයයි මා අසන්නේ. මා හිතන විධියට කොයි ඇමතිවරයෙකුට චුණත් අවවාද දීමට ගරු අගමැතිතුමාට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ පනත ඉදිරිපත් නොකර සිටින්නය කියා අගමැතිතුමා විසින් අවවාද කරනවා නම් හොඳයි. ලංකාවේ සල්ලි විදේශීය බැංකුවල තැන්පත් කරන්නේ නැතිව අපේ මහජන බැංකු වලම ඒවා තැන්පත් කරන්න පුළුවන් විධියට ක්‍රියා කරන්න. එසේ ක්‍රියා කළොත් තමයි, මේ බැංකුවලින් මහජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් සලස්වන්න පුළුවන් වන්නේ. ඒ නිසා මේ පනත ඉල්ලා අස් කර ගන්නය කියා ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 6.55

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிகி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Mr. Deputy Speaker, we had a discussion on this Bill for nearly three or four hours, or may be a little less,

මුදල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

and most of the time there was only one person present on the Government Benches. The poor Hon. Minister of Finance was the sole occupant of the Government Benches all this time. It indicates the kind of interest Government Members take in a Bill which has such far reaching consequences. It is a pity that the Government does not seem to be quite aware of the full implications of this Bill.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක (අග්‍රාමාත්‍ය, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති, ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ශ්‍රවණ විදුලි ඇමති)

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනානායක—ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා, පාලනායක, බෙහෙවින් විවිධාකාර අමාත්‍යවරයා, ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා, පාලනායක, බෙහෙවින් විවිධාකාර අමාත්‍යවරයා, ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information and Broadcasting)

How many hon. Members are there on the Opposition Benches?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

We are the people who are criticizing the Bill. Your hon. Members are there to support it. One hon. Member present here on this side is enough but you are the people who are expected to be present and give sustenance to the Bill.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The Hon. Minister in charge of the Bill was here.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I wish the Hon. Minister in charge of it had really worked out the implications of this Bill. The tendency to

day is for Hon. Ministers to present Bills without giving a sufficient explanation of what they are doing.

In presenting this particular Bill the Hon. Minister of Finance should have said honestly and straightforwardly, "We are reversing what you did in 1961." Instead of saying that they are trying to camouflage it by saying:

"The legal effect of this Bill will be to enable approved banks to open accounts in the name of a person, a body corporate, firm or other body of persons referred to in section 22 (1) of Finance Act, No. 65 of 1961. Approved banks will be the banks which shall be declared to be approved banks by the Minister by Order published in the Gazette

All this rigmarole is unnecessary. They could have frankly and honestly said that they are now reversing the position taken up by the previous Government in 1961. They are hedging and that makes the position a little worse. It gives the impression that they are now trying to discriminate as between foreign banks. Almost certainly what is likely to happen is that preferential treatment will be given—on the statement made by the Hon. Minister of Finance—to the British banks. The Indian and Pakistani banks—the Indian Overseas Bank, Habib Bank—will be treated as second-grade foreign banks.

Let us try and understand what has happened in Ceylon. I do not know how many hon. Members have read this book by one Mr. Shenoy, one of the advisers this Government likes to—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

He has never advised me.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

His ideas have been propounded here by the Hon. Minister of State. Mr. Shenoy was brought down by the Employers' Federation of Ceylon.

கல் நுனிම

கல் நுனிම

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is not the Government !

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No, but your supporters are there in the Employers' Federation. They got him down as a specialist. This gentleman was my classmate ; so I know a little of him. Mr. Shenoy has written this book and I think it is worth some perusal.

For a long time we had no Ceylonese banks at all in Ceylon ; we had only foreign banks.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member has come to a new point.

එකල්හි වෙලාව අ. හ. 7 වූයෙන් කටයුතු අත්සිටුවා විවෘදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විவෘදය 1968 ஜூலை 29 உத ஸப்தா பதனவது லுனெ.

அப்போது, பி. ப. 7 மணியாகிவிட்டவே சபையின் நடவடிக்கைகள் இடைநிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது. 1968 ஜூலை 29, திங்கட்கிழமை விவாதம் மீள ஆரம்பமாகும்.

It being 7 P.M., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Monday, 29th July 1968.

කල් නුනිම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදීත් ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී :

"මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් නුනිය යුතුය".—
[ගරු වන්නිනායක].

"சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமா" (கௌரவ வன்னிநாயக்க) எனும் பிரேரணை பிரேரிக் கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Motion made, and Question proposed.

"That the House do now adjourn".—
[The Hon. Wanninayake].

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා. (ගම්පහ)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹ)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න දෙකක් ඇසීමට මා කල් දී තිබෙනවා. ආණ්ඩුව සමාජ විසමතා වැලැක්වීමේ පණතෙහි බලතල ක්‍රියාවේ යෙදීමට දුන් පොරොන්දුව ඉටු කිරීමටත්, පසු ගිය සතියේ මාවිඩිච පුරම් කෝවිලට ඇතුළු වන්නට ගිය පහන් කුළයයි සම්මත අයට ආරක්ෂා සලසා දීමටත්, අසමත් වූයේ ඇයි? සමාජ විසමතා වැලැක්වීමේ පණතෙහි බලතල ගැන ආණ්ඩුව විසින් නිල ප්‍රකාශනයන් කර තිබියදීත්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් එම පණත යටතේ දුන් තීන්දුව අනුමත කර තිබියදීත්, එම පණතේ බලතල යාපනයේදී ක්‍රියාවේ යෙදවිය නොහැකි යයි යාපනයේ පොලිස් සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට් ප්‍රකාශ කරනවා නම් එය කෙසේද? ආණ්ඩුව දැන්වත් සමාජ විසමතා වැලැක්වීමේ පණතේ සිදුරු තිබේ නම් ඒවා වසා දැමීම සඳහා සංශෝධන තීර්ණ ගත කිරීමටත්, එමගින් සියලුම හින්දුන්ට කිසිදු කුළ හේදයක් නොතකා හින්දු කෝවිල් වලට ඇතුළු වීමට ඉඩ සැලසීමටත් අදහස් කරන්නේද? සී. සුන්දරලිංගම් මහතා නිවාස සිර අඩස්සියේ තැබීමට යාපනයේ දිසාපතිතුමා කළ යෝජනාවක් තමන් විසින් දෙන ලද නියෝගයකින් වැලැක්වූයේද? සාමය කඩ කිරීමේ චේතනාවෙන් යුතුව මාරක ආයුධද ඇතුළු සිවිල් නියා ස්වේච්ඡා සේවකයන්ගේ සංවිධායකයන් සහ නායකයා වූ සී. සුන්දරලිංගම් මහතා ගැන පොලිසිය ඔය තරම් ලිහිල් ලෙස කටයුතු කර ඇත්තේ ඇයි? පොලිසිය විසින් සොයා ගත් පරිදි කෝවිල් භූමිය තුළ රිවෝල්වර, නයිට්‍රික් ඇසිඩ්, පොලු මුගුරු ආදී මාරක ආයුධ තබා ගත් මාවිඩිචපුරම් කොවිල් නායක පූජක වරයාට විරුද්ධව පොලිසිය කිසිදු පියවරක් ගොනු නොගත්තේ ඇයි?

කල් තැබීම

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I think there is a case pending against Mr. Suntharalingam in respect of this matter.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මගේ ප්‍රශ්නය ඊට සම්බන්ධ නැහැ.

සී. සුන්දරලිංගම් මහතා මාවිඩිච්චුරම් කෝවිලට ඇතුළු වීම තහනම් කරමින් යාපනයේ දිස්ත්‍රික් මහෙස්ත්‍රාත් වරයා ගෙන් ආඥාවක් නිකුත් කරවා ගැනීමට සමත් වූ ගනේශන් මහතාට පහර දුන්න වුන්ට විරුද්ධව පොලීය ගෙන ඇති පියවර මොනවාද? ඔබ ආණ්ඩුව සහ එහි නීති ක්‍රියාවේ යොදවන නිලධාරීන් යාපනයේ උසස් සම්මත කුළු සමග එකමුතුව ක්‍රියා කරමින් ස්පර්ශ නොකිරීමේ හා කුල පිඩනයේ අශීක්ෂිත භාවය තව දුරටත් පවත්වා ගැනීමට උදව් වූයේය යන නිගමනයට බැසීමට පහත්යයි සම්මත පිළිගත කුළුවල ජනයාට හැකියාවක් නැද්ද?

ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඇසීමට තිබෙන අනෙක් ප්‍රශ්නය මේකයි : පහත්යයි කියන කුළුවලට අයත්, පුලොඩි කඳනගොඩ නමැති ගමේ ගෙවල් කීපයකට, උසස්යයි කියන කුළුවලට අයත් ප්‍රතිගාමී යු. එන්. පී. කොටසක් විසින් ගිනි තබා තිබෙන බව ගරු අගමැතිතුමා දන්නවාද?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

යූ. එන්. පී. ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඔව්. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ. [බාධා කිරීමක්] මේ පිළිබඳව පොලීසිය ගන්නා පියවර කුමක්ද?

කල් තැබීම

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) addressed a series of questions. It would have been more appropriate if he had asked the questions during Question time.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ප්‍රශ්න ඇසීමේ කාලය තුළ අහන්න හිටියා නම් මාසයක් පමණ කල් ගත වෙනවා.

අ. භා. 7.05

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මේ විධියට ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් නොකර ප්‍රශ්න ඇසීමේ අවස්ථාවේ ඇසුවා නම් මිට වඩා උචිත බවයි මා කියන්නේ.

The first question he asked was this. Why has the Government failed to honour its pledge to implement the provisions of the Prevention of Social Disabilities Act and afford protection to the so-called depressed castes to enter the Maviddapuram temple last week?

The answer is that the provisions of this Act have been implemented by the police. The Police were present at the temple as from 1st July 1968, and all complaints made by members of the so-called depressed class who were prevented from entering the temple were promptly inquired into and action taken in the courts against those who obstructed entry.

The second question is : How could the Superintendent of Police, Jaffna, declare that the provisions of the Prevention of Social Disabilities Act were unenforceable despite official governmental declarations to the contrary and despite the fact that the Supreme Court had upheld convictions secured under this Act?

The answer to that question is that the Superintendent of Police, Jaffna, had not said this. I do not know whether the hon. Member has had a

කල් තැබීම

කල් තැබීම

private communication from the Superintendent of Police. As far as I am aware, the Superintendent of Police has made no such statement. In fact, a number of cases have been filed under this Act.

The third question is whether even now the Government intends to bring legislation to amend the Prevention of Social Disabilities Act so as to close up any loopholes that might exist in that Act and thus guarantee the right of all Hindus, irrespective of caste, to enter Hindu temples?

The answer is that if there are any loopholes, certainly the matter will be looked into and amendments will be made.

The fourth question is whether I countermanded a suggestion by the Government Agent of Jaffna to place Mr. C. Suntharalingam under house arrest.

The answer is that I did not countermand any order or suggestion. But I did ask the police to act cautiously in a matter like that. In fact, Mr. Suntharalingam has sent me an appeal to proscribe the party of the hon. Member for Gampaha. I am not going to act rashly. I am not going to act like a fool. So that, I asked the police to act cautiously. I asked them to intervene if it was necessary but not to try and make a martyr of a man unnecessarily.

The next question is, why was Mr. C. Suntharalingam, the organizer and leader of a band of so-called volunteers who were armed with lethal weapons and with the obvious purpose of creating a breach of the peace treated so leniently by the police.

The answer is that Mr. Suntharalingam was not armed. Four persons who were armed have been arrested and remanded.

The sixth question is this. Why have the police not taken action against the High Priest of the Maviddapuram temple for having collected inside the temple premises such

lethal weapons as revolvers, nitric acid, clubs et cetera which were recovered from the premises by the police?

The answer is that no revolvers were found but one hand bomb, a few clubs and a few bottles filled with sand and petrol were recovered. Persons who were in charge of the temple at the time have been arrested and remanded.

Question No. 7: What action the police have taken against the assailants of Mr. Ganeshan who had successfully obtained an injunction from the Jaffna District Judge restraining Mr. C. Suntharalingam from entering the Maviddapuram Temple?

Inquiries are being made into the complaint of Mr. Ganeshan, by the police, and efforts are being made to arrest the suspects.

Question No. 8: Whether the so-called depressed castes do not have the right to come to the conclusion that your Government and its law-enforcing authorities have acted in collusion with the so-called high castes in Jaffna and succeeded in helping the latter to perpetuate the abomination of untouchability and caste oppression?

Police have acted impartially and enforced the Social Disabilities Act and not acted in collusion with the so-called high castes in Jaffna.

Those are the replies to the eight questions. I still say that it would have been better if he had asked them as Questions for oral answers.

Then the other question is about Pugoda. The hon. Member speaks of certain so-called high-caste people in Pugoda who are U. N. P. people. If I know Pugoda right, the so-called high-caste in Pugoda are the hon. Member's relations. The hon. Member himself comes from Pugoda and I do not know that all his relations are U. N. P. supporters. What has happened there is, a complaint has been made that certain people from Pugoda and Petiyagama had attacked certain houses belonging to the

[கல் துணி மன்திரி]

Bathgama community in Kandana-goda and had caused damage and looted property to the value of Rs. 15,000. Police have made inquiries and have arrested 2 out of the 24 persons who were identified. Police are patrolling the area and no further incidents have been reported. The inquiry into the incident has still not been completed. So, you will see that action is being taken.

புனிய விமலா டீன், கல் துணி மன்திரி.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்திரி மன்திரி மன்திரி மன்திரி
 கல் துணி 7.10 2, கல் துணி கல் துணி
 கல் துணி, 1968 ஜூலை 29 கல் துணி கல் துணி 2
 கல் துணி கல் துணி கல் துணி.

அதன்படி பி. ப. 7.10 க்கு, அத
 னது சபை இன்றைய தீர்மானத்துக்
 கிணங்க 1968 ஜூலை 29 திங்கட்கிழமை
 பி. ப. 2 மணி வரை ஒத்திவைக்
 கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at
 7.10 P.M. until 2 P.M. on Mon-
 day, 29th July 1968, pursuant
 to the Resolution of the House
 this Day.

1895-1896
1896-1897
1897-1898
1898-1899
1899-1900

1900-1901
1901-1902
1902-1903
1903-1904
1904-1905

1905-1906
1906-1907
1907-1908
1908-1909
1909-1910

දයක இடல் : இடல் வெண் தீனைப் பஐவ ஈரணை மையே ஈடு மஐ 12க் கடின
 ரு. 32.00ஈ. அனெயித பிடுபன் கடின நமீ ரு. 35.00ஈ. மஐ 6கப் ஸக்ஷுவென் அஈகி.
 பிடுபனக் ஈந 30ஈ. நபுலேன் ஈந 45ஈ. இடல், கைலி மிடு துவடேர், மஈலேகி
 காரீயுலே ரீயே புகுஈந காரீயுலே அஈகாரீ வெந கலீன் பிலி ஸுது.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியையடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00) 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி 30 சதம், தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, காலிமுகக் கருமாலயம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1.